UNIVERSITY OF MADRAS

B.A. & B.Sc. DEGREE EXAMINATIONS

1967

PART II — TAMIL

SELECTIONS IN POETRY

For the examination in Part II at the end of the Second year 1966

MADRAS RECORD OFFICE
MADRAS

1964

UNIVERSITY OF MADRAS

B.A. & B.Sc. DEGREE EXAMINATIONS

1967

PART II — TAMIL

SELECTIONS IN POETRY

For the examination in Part II at the end of the Second year 1966

PRINTED AT THE
BUSINESS WEEK PRESS,
MADRAS-14.

22163

Price Rs. 1-50.

பொருளடக்கம்

			பக்கம்
1.	சிறுபாணாற்றுப்படை	—	1
	குறிப்புரை	—	82
2.	புறநானூறு	—	10
	குறிப்புரை	—	97
3.	நற்றிணை	—	17
	குறிப்புரை	—	104
*4.	திருக்குறள்	—	19
	குறிப்புரை	—	107
*5.	சிலப்பதிகாரம்	—	23
	குறிப்புரை	—	116
6.	சீவக சிந்தாமணி	—	32
	குறிப்புரை	—	124
*7.	பெரிய புராணம்	—	45
	குறிப்புரை	—	132
*8.	கம்பராமாயணம்	—	60
	குறிப்புரை	—	136
9.	சீறாப்புராணம்	—	74
	குறிப்புரை	—	147
10.	திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக் கோவை		77
	குறிப்புரை	—	149
11.	கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்	—	79
	குறிப்புரை	—	152

[The portions for the B. Sc. Home Science - Part II - Tamil 1966 Examination (4, 5, 7 and 8) are indicated by starmarks.]

1. சிறுபாணாற்றுப்படை

செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக்
கொல்கரை நறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிரித் தன்ன காழக நுணங்கற
லயிலுருப் பனைய வாகி யை துநடந்து
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட்
காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ
யை துவீ ழிகுபெய லழகுகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற் கதுப்பென
மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன்
மயின்மயிற் குளிக்குஞ் சாயற் சாஅ
யுயங்குநாய் நாவி னல்லெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்ந்துநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற்
சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென
மால்வரை யொழுகிய வாழை வாழைப்
பூவெனப் பொலிந்த வோதி யோதி
நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக்
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சுணங்கின்...
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த
முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியன்
மடமா னோக்கின் வாணுதல் விறலியர்
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கல்லா விளையர் மெல்லத் தைவரப்
பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி
னின்குரற் சீரியா ழிடவயிற் றழீஇ

நைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகூ ரெவ்வமொடு துயராற்றுப் படுப்ப
முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல

கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெல்லிலை மயிர்ப்புறந் தைவர
விளையா விளங்க ணுற மெல்குபு பெயராக்

குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளுங்
குடபுலங் காவலர் மருமா னொன்னார்
வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்க் குட்டுவன்
வறுபுனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று

நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் நுணவத்
தறைவாய்க் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பிற்
செய்பூங் கண்ணி செவிமுத றிருத்தி
நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த

மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர்
நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம்
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத் தடக்கித்
தோள்புற மறைக்கு நல்கூர் நுசுப்பி
னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற

கிளர்பூட் புதல்வரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
றென்புலங் காவலர் மருமா னொன்னார்
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

றமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின் மதுரையும் வறிதே யதாஅன்று

நறுநீர்ப் பொய்கை யடைகரை நிவந்த
துறுநீர்க் கடம்பின் துணையார் கோதை
யோவத் தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்தலின்
திருமுக மவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை
யாசி லங்கை யரக்குத்தோய்ந் தன்ன
சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற் கொட்டை
யேம வின்றுணை தழீஇ யிறகுளர்ந்து
காமரு தும்பி காமரஞ் செப்புந்
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைக்
குணபுலங் காவலர் மருமா னொன்னா
ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல் சொறியுந்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நல்லிசை நற்றேர்ச் செம்பிய
னோடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே யதாஅன்று
வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற்
கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய
வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன்
பெருங்க னாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண
நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்
சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற்
பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள
வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த
வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற்
கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நல்கிய கலிங்க
மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த
சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ
ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக்
கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி

யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த
வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே
லரவக்கடற் றானை யதிகனுங் கரவாது
நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார
முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை
நறும்போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக்
குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த
காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த
வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்நுகம்
விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க
வொருதான் றாங்கிய வுரனுடை நோன்றா
ளறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மகளிர்க்குத் தோட்புணை யாகிய
பொருபுன றரூஉம் போக்கரு மரபிற்
றொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா
ளுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன்
களிற்றுத்தழும் பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப்
பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப்
பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை
நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன மாக விந்நா
டிறவாக் கண்ண சாய்செவிக் குருளை
கறவாப் பான்முலை கவர்த னோனாது
புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில்

காழ்சோர் முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த
பூமி பூத்த புழற்கா ளாம்பி
யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குநுண் மருங்குல்

வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு
மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழுகவுட்

டறுகட்பூட்கைத் தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய்தி
யாமவ ணின்றும் வருது நீயிரு
மிவணயந் திருந்த விரும்பே ரொக்கற்
செம்ம லுள்ளமொடு செல்குவி ராயி

னலைநீர்த் தாழை யன்னம் பூப்பவுந்
தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங்
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடுங்காற் புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங்
கானல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தரப்

பாடல் சான்ற நெய்த னெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பனிநீர்ப் படுவிற் பட்டினம் படரி
னோங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தன்ன
வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகிற்

கரும்புகைச் செந்தீ மாட்டிப் பெருந்தோண்
மதியேக் கறூஉ மாசறு திருமுகத்து
நுதிவே லோக்கி னுளைமக ளரித்த
பழம்படு தேறல் பரதவர் மடுப்பக்
கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான்

றளையவிழ் தெரியற் றகையோற் பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற் குழற் சூட்டின் வயின்வயிற் பெறுகுவிர்

பைந்நனை யவரை பவழங் கோப்பவுங்
கருநனைக் காயாக் கணமயி லவிழவுங்
கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவுங்
கொல்லை நெடுவழிக் கோப மூரவு
முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்
விடர்கா லருவி வியன்மலை மூழ்கிச்

சுடர்கான் மாறிய செவ்வி நோக்கித்
திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி
விறல்வேல் வென்றி வேலூ ரெய்தி
னுறுவெயிற் குலைஇய வுருப்பவிர் குரம்பை
யெயிற்றிய ரட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு

தேமா மேனிச் சில்வளை யாயமொ
டாமான் சூட்டி னமைவரப் பெறுகுவிர்
நறும்பூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
நிலையருங் குட்ட நோக்கி நெடிதிருந்து

புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத் தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவன்
மதிசே ரரவின் மானத் தோன்று

மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை
யந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக
ரந்தண் கிடங்கினவ னாமூ ரெய்தின்
வலம்பட நடக்கும் வலிபுண ரெருத்தி
னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை

பிடிக்கை யன்ன பின்னுவிழ் சிறுபுறத்துத்
தொடிக்கை மகடூஉ மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா ழுலக்கை யிரும்புமுகந் தேய்த்த
வவைப்புமா ணரிசி யமலைவெண் சோறு
கவைத்தா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவி

ரெரிமறிந் தன்ன நாவி னிலங்கெயிற்றுக்
கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேய்மக
ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணனுகைத்துச் சிவந்த பேருகிர்ப் பணைத்தா
ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிப்ப

நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயர் மூதூர்
சேயத்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு
மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன

வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச்
செய்ந்நன்றி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னாதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேத்த
வஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு

மாணணி புகுதலு மழிபடை தாங்கலும்
வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்
கருதியது முடித்தலுங் காமுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு மோடிய துணர்தலு
மரியே ருண்க ணரிவைய ரேத்த

வறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடைமையும்
வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில் வாழ்க்கை பரிசில ரேத்தப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகிப்

பைங்க ணூகம் பாம்புபிடித் தன்ன
வங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளத்துக்
கானக் குமிழின் கனிநிறங் கடுப்பப்

புகழ்வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திலிற்று மடங்குபுரி நரம்பிற்

பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்விக்
கூடுகொ ளின்னியங் குரல்குர லாக
நூனெறி மரபிற் பண்ணி யானாது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு
மிளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
நீசில மொழியா வளவை மாசில்
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடீஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட்
பனுவலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்
வாணிற விசும்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி
யானா விருப்பிற் றானின் றூட்டித்
திறல்சால் வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயில் முருக்கி
நயவர் பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்
வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறட்
டாரஞ் சூழ்ந்த வயில்வாய் நேமியொடு
சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல
வுள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போர்வைக்
கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
யூர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப் பாகரொடு

மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
வாண்முகப் பாண்டில் வலவனொடு தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட்
டுகிலணி யல்குற் றுளாங்கியன் மகளி
ரகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தலின்
மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
துணிமழை தவழுந் துயல்கழை நெடுங்கோட்
டெறிந்துரு மிறந்த வேற்றரு சென்னிக்
குறிஞ்சிக் கோமான் கொய்தளிர்க் கண்ணிச்
செல்லிசை நிலைஇய பண்பி
னல்லியக் கோடனை நயந்தனிர் செலினே.

2. புறநானூறு

பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்

1. திணை : பாடாண் திணை. துறை-வாழ்த்தியல்; பரிசில் கடா நிலையுமாம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது

முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்
அரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்

கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்
ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியும்

ஈர்ந்தண் சிலம்பி னிருடுங்கு நளிமுழை
அருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க ணுடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசிய பாடிய வாயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்

தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்
கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
இரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவண்

உள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
ஆசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
துய்த்தலை மந்தியைக் கையிடுஉப் பயிரும்

அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
இவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
இசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.

———

2. திணை : பாடாண்திணை துறை - பரிசில்கடா நிலை

அவனை அவர் பாடியது

வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
றீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று

முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி
மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த

முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்

என்றாங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை
ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
ஈனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கும்

ஈத்த நின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
உயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினும்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலே னுவந்துநீ
இன்புற விடுதி யாயிற் சிறிது

குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
அதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்
வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
இசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

———

3. திணையும் துறையும் அவை. அவனை அவர் பாடியது.

உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
அதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை

அவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசில்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்

கேடின் றாக பாடுநர் கடும்பென
அரிதுபெறு பொலங்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதென

பல்புகழ் நுவலுநர் கூறவல்விரைந்
துள்ளந் துரப்ப வந்தெனை னெள்ளூற்
றில்லுணாத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்

கூழுஞ் சோறுங்கடைஇ யூழின்
உள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியும்
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்

வினவ லானு ளாகி நனவின்
அல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
விடுதல் வேண்டுவ லத்தை படுதிரை
நீர்சூழ் நிலவரை யுயரநின்
சீர்கெழு விழுப்புக ழேத்துகம் பலவே.

———

4. திணை-அது துறை-பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர் பாடிப் பகடு பெற்றது.

நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து

வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்
அன்பி லாடவர் கொன்றுது கவரச்

சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
கிற்றை நாளொடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
கண்பொறி போகிய கசிவொ டுரனழிந்
தருந் துயருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிநின்

தாள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
உயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ணோன்பக
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து

செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குருசில்
இன்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
என்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த

நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் சாந்தருந்திப்
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்
மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்

தாணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றாளும்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

———

5. திணை - அது. துறை - பரிசில் விடை.

அவர் வெளிமானுக்குச் சொல்லியது.

இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்

கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.

———

6. திணை - அது. துறை - பரிசில்.

அவர் பரிசில் கொணர்ந்து மனையோட்குச் சொல்லியது.

நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
நெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்

இன்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழா து
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயும்
எல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.

———

7. திணை - அது. துறை - பரிசிற்றுறை.

அவர், இளவெளிமான் சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது பாடியது.

எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ
பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி
அருகிற் கண்டு மறியார் போல
அகனக வாரா முகனழி பரிசில்

தாளி லாளர் வேளா ரல்லர்
வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே
பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே
மீளி முன்பு ணுளி போல
உள்ள முள்ளவிங் தடங்காது வெள்ளென

நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே.

---

8. திணையும் துறையும் அவை.
அவர், அதியமான் நெடுமானஞ்சி காணுது பரிசில் கொடுப்பக் கொள்ளாது சொல்லியது.

குன்று மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயங் தருளி யீதுகொண்
டீங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை

யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணு தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

---

9. திணை - பொதுவியல். துறை - கையறு நிலை.
அவர், இளவெளிமான் சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது பாடியது.

நீடுவாழ் கென் றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
பாடி நின்ற பசிநாட் கண்ணே
கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல்

வித்திய பனுவல் விளைந்தன் று நன்றென
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
அட்ட குழிசி யழற்பயங் தாஅங்
களியர் தாமே யார்க தென்னு
அறனில் கூற்றங் திறனின் று துணிய.

ஊழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே

ஆங்கது நோயின் ருக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின்
எலிபார்த் தொற்ரு தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருகம்
எழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

———

10. திணையும் துறையும் அவை. அவர் வெளிமான் துஞ்சியபின் பாடியது.

கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்

காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
தொடிகழி மகளிரிற் றெல்கவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசுங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே

வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
எந்தை யாகுத லதற்பட லறியேன்
அந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
என்னு குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதின்

ஆரஞ ருற்ற நெஞ்சமொ டொராங்குக்
கண்ணி லூமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

———

3. நற்றிணை

1. பாலை

சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்கப்
பெருவரை அடுக்கத் தருவி யார்ப்பக்
கல்லலைத் திழிதருங் கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கழைமாய் நீத்தங் காடலை யார்ப்பத்
தழங்குர லேறொடு முழங்கி வானம்
இன்னே பெய்ய மின்னுமால் தோழி
வெண்ணெ லருந்திய வரிநுதல் யானை
தண்ணறுஞ் சிலம்பிற் றுஞ்சுஞ்
சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருங் காட்டே.

—நல்வெள்ளியார்

2. நெய்தல்

இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்படு தடவுமுதற்
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன வரும்புமுதிர்பு
நன்மா நுழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களங் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப!
இனமணி நெடுந்தேர் பாக னியக்கச்
செலீஇய சேறி யாயின் இவளே
வருவை யாகிய சின்னாள்
வாழா ளாதல்நற் கறிந்தனை சென்மே.

—நக்கண்ணையார்

3. மருதம்

மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின்
பெருநெற் பல்கூட் டெருமை உழவ!
கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியல்
கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு
புகர்வை அரிசிப் பொம்மல் பெருஞ்சோறு

கவர்படு கையை கழூஉம் மாந்தி
நீருறு செறுவில் நாறுமுடி யழுந்தநின்
நடுநரொடு சேறி யாயின் அவண
சாயும் நெய்தலும் ஓம்புமதி எம்மின்
மாயிருங் கூந்தல் மடந்தை
ஆய்வளைக் கூட்டும் அணியுமார் அவையே.

—தூங்கலோரியார்

4. பாலை

உள்ளார் கொல்லோ தோழி துணையொடு
வேனில் ஓதிப் பாடுநடை வழலை
வரிமரல் நுகும்பின் வாடி அவண
வறன்பொருந்து குன்றத் துச்சிக் கவாஅன்
வேட்டச் சீறூர் அகன்கண் கேணிப்
பயநிரைக் கெடுத்த மணிநீர்ப் பத்தர்
புன்றலை மடப்பிடி கன்றோ டார
வில்கடிந்து ஊட்டின பெயரும்
கொல்களிற்று ஒருத்தல சுரனிறந் தோரே.

5. முல்லை

வானிபுக சொரிந்த வயங்குபெயல் கடைநாள்
பாணி கொண்ட பல்கால் மெல்லுறி
ஞெலிகோல் கலப்பை அதளொடு சுருக்கிப்
பறிப்புறத் திட்ட பால்நொடை இடையன்
நுண்பல் துவலை ஒருதிறம் நனைப்பத்
தண்டுகால் வைத்த ஒடுங்குநிலை மடிவிளி
சிறுதலைத் தொழுதி ஏமார்த் தல்கும்
புறவி னதுவே பொய்யா யாணர்
அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரி னுவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே.

—இடைக்காடனர்

4. திருக்குறள்

குடிசெயல்வகை

1 கருமம் செயவொருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடைய தில்.

2. ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனவிரண்டின்
நீள்வினையான் நீளும் குடி.

3 குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

4 சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தன்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

5 குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு.

6 நல்லாண்மை என்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

7 அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை.

8 குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.

9 இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு.

10 இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும்
நல்லாள் இலாத குடி.

உழவு

1 சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.

2 உழுவார் உலகத்தார்க் காணிஅஃ தாற்றா
தெழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

3 உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் ; மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

4 பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர்.

5 இரவார் இரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய் தூண் மாலே யவர்.

6 உழவினர் கைமடங்கின் இல்லே விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலே.

7 தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

8 ஏரினும் நன்ருல் எருவிடுதல் ; கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு.

9 செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்
தில்லாளின் ஊடி விடும்.

10 இலமென் றசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்.

நல்குரவு

1 இன்மையின் இன்னுத தியாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னு தது.

2 இன்மை எனவொரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும்.

3 தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குர வென்னும் நசை.

4 இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.

5 நல்குர வென்னும் இடும்பையுள் பல்குறைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

6 நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

7 அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

8 இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு.

9 நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பா டரிது.

10 துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

இரவு

1 இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி அன்று.

2 இன்பம் ஒருவற் கிரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின்.

3 கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோர் ஏஎர் உடைத்து.

4 இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு.

5 கரப்பிலார் வையகத் துண்மையான் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

6 கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.

7 இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்ப துடைத்து.

8 இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்.
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

9 ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை?

10 இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரம்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி.

இரவச்சம்

1 கரவா துவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி உறும்.

2 இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்.

3 இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

4 இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு.

5 தெண்ணீர் அடுபுற்கை ஆயினும் தாள்தந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

6 ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினும் நாவிற்
கிரவின் இளிவந்த தில்.

7 இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று.

8 இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

9 இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.

10 கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒம் உயிர்.

5. சிலப்பதிகாரம்

நீர்ப்படைக்காதை

வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்
செறிகழல் வேந்தன் றென்றமி ழாற்ற

லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச்
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வுயிர்த்தொகை யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிகையு

மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டுவன்றன் சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேரியாற்றுக் கரையகம் புகுந்து

பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை
நூற்றிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து
மன்பெருங் கோயிறு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
முரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்

திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
பேரிசை மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த
தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

நீணில மன்னர் நெஞ்சுபுக லழித்து

வானவ மகளிரின் வதுவைசூட் டயர்ந்தோ
ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து
வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
வழிமருங் கேத்த வாளொடு மடிந்தோர்
கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்
மலைத்துத் தலைவந்தோர் வாளொடு மடியத்

தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்
கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்

நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போர்வாண் மறவர்
வருக தாமென வாகைப் பொலந்தோடு
பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்
தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்துப்

பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த
னாடுகொண் மார்போ டரசுவினாங் கிருக்கையின்
மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை
கானற் பாணி கனக விசயர்த

முடித்தலை நெரித்தது முதுநீர் ஞால
மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
பகைப்புலத் தரசர் பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறினை நான்மறை யாள
யாதுநீ கூறிய வுரைப்பொரு ளீங்கென

மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
கானலந் தண்டுறைக் கடல்விளை யாட்டினுண்
மாதவி மடந்தை வரிநவில் பாணியோ
டூடற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்
கூடாது பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாடமூதூர் மதுரை புக்காங்
கிலைத்தார் வேந்த னெழில்வா னெய்தக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து
வடதிசை மன்னர் மணிமுடி யேறின

ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை
மன்னர் கோவே யான்வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே
னூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால் சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்
வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை யென்றலுந்
தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து
கோவலன் றீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா

னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்
குடையுங் கோலும் பிழைக்க வோவென
விடையிரு ளியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்
தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி சீற்ற
நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிர் தாங்கப் பொறைசா லாட்டி
யென்னோ டிவர்வினை யுருத்த தோவென
வுண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்
பொற்றேர்ச் செழியன் மதுரை மாநகர்க்
குற்றது மெல்லா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் போற்றிச்
செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க் குரைக்க
மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்
செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்
கோவலன் றாதை கொடுந்துய ரெய்தி

மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்
கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்
கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர்
பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று
துறந்தோர் தம்முன் துறவி யெய்தவுங்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொறாஅ
ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கிமெய் விடவுங்
கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் தாசீ வகர்முன்
புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்

தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
நாள்விடூஉ நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு மாதவி மடந்தை
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங்

கணிகையர் கோலங் காணா தொழிகெனக்
கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ ருண்மையி
னன்னீர்க் கங்கை யாடப் போந்தேன்

மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்
தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
றென்னவ னாடு செய்ததீங் குரையென

நீடு வாழியரோ நீணில வேந்தென
மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குநின்
மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருந்தா
வொத்த பண்பின ரொன்பது மன்ன
ரிளவரசு பொருஅ ரேவல் கேளார்

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி
னொன்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன்
பொன்புனை திகிரி யொருவழிப் படுத்தோய்
பழையன் காக்குங் குழைபயி னெடுங்கோட்டு
வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவாள் வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய கேட்டருள்
கொற்கையி லிருந்த வெற்றிவேற் செழியன்
பொற்றொழிற் கொல்ல ரீரைஞ் நூற்றுவ
ரொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினிக்
கொருபக லெல்லை யுயிர்ப்பலி யூட்டி

யுரைசெல வெறுத்த மதுரை மூதூ
ரரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்
மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலி
னினமணிப் புரவி யோரேழ் பூண்ட

வொருதனி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
காலைச் செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென
மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறின
னூழிதொ றூழி யுலகங் காத்து
வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென

மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகல்வாய் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்
பகல்செல முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைச்
செந்தீப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க

வந்திச் செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையோர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க
விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போ
னெண்ணான்கு மதியம் வஞ்சி நீங்கிய து
மண்ணாள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த

நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடும்பட நெடுமதிற் கொடித்தேர் வீதியுட்
குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம் போகி
வித்தகர் கைவினை விளங்கிய கொள்கைச்

சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பீடிகைக்
கோயி லிருக்கைக் கோமக னேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் கூஉ
யிளங்கோ வேந்த ரிறந்ததற் பின்னர்
வளங்கெழு நன்னாட்டு மன்னவன் கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் றேவென
வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்கும்
வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப
வெயில்மூன் றெறிந்த விகல்வேற் கொற்றமுங்

குறுநடைப் புறவி னெடுந்துயர் தீர
வெறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க
வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்
திரிந்துவே றாகுங் காலமு முண்டோ
தீதோ வில்லைச் செல்லற் காலையுங்

காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற்கென்
றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்
காடகப் பெருநிறை யையைந் திரட்டித்
தோடார் போந்தை வேலோன் றன்னிறை

மாடல மறையோன் கொள்கென் றளித்தாங்
காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச்
சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென வேவித்
தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
மாபெருந் தானை மன்ன குமரர்...

எஞ்சா மன்ன ரிறைமொழி மறுக்குங்
கஞ்சுக முதல்வ ரீரைஞ் ஞூற்றுவ
ரரியிற் போந்தை யருந்தமி ழாற்ற
றெரியாது மலைந்த கனக விசயரை

யிருபெரு வேந்தர்க்குக் காட்டிட வேவித்
திருந்து துயில் கொள்ளா வளவை யாங்கணும்
பரம்புநீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசயைிப்
பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய
வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிர் பரப்பிக்

குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
குடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு முடித்துத்
தென்றிசைப் பெயர்ந்த வென்றித் தானையொடு
நிதிதுஞ்சு வியனகர் நீடுநிலை நிவந்து

கதிர்செல வொழித்த கனக மாளிகை
முத்துநிரைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செய்பூங் கைவினை
யிலங்கொளி மணிநிரை யிடையிடை வகுத்த
விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய

மடையமை செறுவின் வான்பொற் கட்டிற்
புடைதிர டமனியப் பொற்கா லமளிமிசை
யிணைபுண ரெகினத் திளமயிர் செறித்த
துணையணைப் பள்ளித் துயிலாற்றுப் படுத்தாங்
கெறிந்துகளங் கொண்ட வியறேர்க் கொற்ற

மறிந்துரை பயின்ற வாயச் செவிலியர்
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்யாண்டு வாழ்த்தச்
சிறுகுறுங் கூனுங் குறளுஞ் சென்று
பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
னறுமலர்க் கூந்த னாளணி பெறுகென
வமைவிளை தேறன் மாந்திய கானவன்
கவண்விடு புடையூஉக் காவல் கைவிட
விங்குபுன முணீஇய வேண்டி வந்த
வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
வாகை தும்பை வடதிசைச் சூடிய
வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்
திறத்திறம் பகர்ந்து சேணோங் கிதணத்துக்
குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்
வடதிசை பன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக்
கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன்
குடவர் கோமான் வந்தா னாளைப்
படுநுகம் பூணாய் பகடே மன்ன
ரடித்தளை நீக்கும் வெள்ளணி யாமெனுந்
தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்
தண்ணான் பொருநை யாடுந ரிட்ட
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
முண்டகக் கோதையொடு முடித்த குஞ்சியின்
முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் தோயக்
குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரியமத்துப்
பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்
காவல னானிரை நீர்த்துறை படீஇக்

கோவல ரூதுங் குழலின் பாணியும்
வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
குண்டுநீ ரடை கரைக் குவையிரும் புன்னை
வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தங்
கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து

வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான்... தும்பை போந்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு
மஞ்சொற் கிளவிய ரந்தீம் பாணியு

மோர்த்துட னிருந்த கோப்பெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலைவெண் குடைக்கீழ் வாகைச் சென்னியன்
வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்து
குஞ்சர வொழுகையிற் கோநக ரெதிர்கொள

வஞ்சியுட் புகுந்தனன் செங்குட்டுவனென்.

———

6. சீவக சிந்தாமணி

விமலையாரிலம்பகம்

நந்தட்டன் பதுமுகனுக்குக் கூறல்

1. முருகுகொப் புளிக்குங் கண்ணி முறிமிடை
[படலை மாலைக்
குருதிகொப் புளிக்கும் வேலோன் கூந்தன்மா
[விவர்ந்து செல்ல
உருவவெஞ் சிலையி னூற்குத் தம்பியிஃ துரைக்கு
[மொண்பொற்
பருகுபைங் கழலி னுருட் பதுமுகன் கேட்க வென்றே

2. விழுமணி மாசு மூழ்கிக் கிடந்ததிவ் வுலகம் விற்பக்
கழுவினீர் பொதிந்து சிக்கக் கதிரொளி மறையக்
[காப்பிற்
றவினீ ருலக மெல்லாந் தமாரை யுறையுஞ்
[செய்யாள்
வழுவினுர் தம்மைப் புல்லாள் வாழ்கநுங் கண்ணி
[மாதோ.

3. தொழுததங் கையு னிள்ளுந் துறுமுடி
[யகத்துஞ் சோர
அழுதகண் ணீரி னுள்ளு மணிகலத் தகத்து
[மாய்ந்து
பழுதுகண் ணரிந்து கொல்லும் படையுட
[னெடுங்கும் பற்று
தொழிகயார் கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றூர்
[விளிகுற் றூரே

4. வண்ணப்பூ மாலை சாந்தம் வாலணி கலன்க ளாடை
கண்முகத் துறுத்தித் தூய்மை கண்டலாற் கொள்ள
[வேண்டா

அண்ணலம் புள்ளோ டெல்லா வாயிரம் பேடைச்
[சேவல்
உண்ணுநீ ரமிழ்தங் காக்க யூகமோ டாய்க
[வென்றான்.

5. அஞ்சனக் கோலி ஞற்று நாகமோ ரருவிக் குன்றிற்
குஞ்சரம் புலம்பி வீழக் கூர்நுதி யெயிற்றிற்
[கொல்லும்
பஞ்சியின் மெல்லி தேனும் பகைசிறி தென்ன
[வேண்டா
அஞ்சித்தற் காத்தல் வேண்டு மரும்பொரு ளாக
[வென்றான்.

6. பொருந்தலாற் பல்லி போன்றும் போற்றலாற் றுய
[ரொத்தும்
அருந்துவர் போன்று காத்து மடங்கலா லாமை
[போன்றும்
திருந்துவேற் றெவ்வர் போலத் தீதற வெறிந்து
[மின்ப
மருந்தினுன் மனைவி யொத்த மதலையைக் காமி
[னென்றான்

7. பூந்துகின் மாலை சாந்தம் புனைகலம் பஞ்ச வாசம்
ஆய்ந்தளந் தியற்றப் பட்ட வடிசினீ ரின்ன
[வெல்லாம்
மாந்தரின் மடங்க லாற்றற் பதுமுகன் காக்க
[வென்றுங்
கேந்துபூண் மார்ப னேவ வின்னண மியற்றி னுனே.

மலைவளம்

8. சிறுகண்யா னையினினஞ் சேர்ந்துசே வகங்கொளத்
துறுகலென் றுணர்காலத் துள்ளிமந் திம்மக
நறியசந் தின்றுணி நாறவெந் தனகள்கொண்
டெறியவெள் கிம்மயிர்க் கவரிமா விரியுமே.

9. புகழ்வரைச் சென்னிமேற் பூசையிற பெரியன
பவழமே யனையன பன்மயிர்ப் பேரெலி
அகழுமிங் குலிகமஞ் சனவரைச் சொரிவன
கவழயா னையினுதற் றவங்கச் சொத்தவே.

10. அண்ணலங் குன்றின்மேல் வருடைபாய்ந் துழக்கலின்
ஒண்மணி பலவுடைந் தொருங்கவை தூளியாய்
விண்ணுளு வுண்டென வீழுமா நிலமிசைக்
கண்ணகன் மரமெலாங் கற்பக மொத்தவே.

11. மானிடம் பழுத்தன கிலுத்தமற் றவற்றயற்
பான்முரட் பயம்பிடைப் பனைமடிந் தனையன
கானிடைப் பாந்தள்கண் படுப்பன துயிலெழ
ஊனுடைப் பொன்முழை யாளிநின் றுலம்புமே.

12. சாரலங் திமிசிடைச் சந்தனத் தழைவயின்
நீரதீம் பூமரங் நிரந்ததக் கோலமும்
ஏரில் வங்கமு மின்கருப் பூரமும்
ஒருநா விகலங் தோசனை கமழுமே.

13. மைந்தரைப் பார்ப்பன மாமகண் மாக்குழாம்
சந்தன மேய்வன தவழ்மதக் களிற்றினம்
அந்தழைக் காடெலாங் திளைப்பவா மானினம்
சிந்தவால் வெடிப்பன சிங்கமெங் கும்முள.

14. வருக்கையின் கனிதொறும் வானரம் பாய்ந்துராய்ப்
பொருப்பெலாம் பொன்கிடந் தொழுகிமேற்
[றிருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய் நிலமிசை மிளிர்வவொத் தொளிர்மணி
திருக்கிள ரொளிகுலாய் வானகஞ் செகுக்குமே.

15. வீழ்பனிப் பாறைக ணெறியெலாம் வெவ்வெயிற்
போழ்தலின் வெண்ணெய்போற் பொழிந்துமட்
[டொழுகுவ
தாழ்முகில் சூழ்பொழிற் சந்தனக் காற்றசைங்
தாழ்துயர் செய்யுமவ் வருவரைச் சாரலே.

16. கூகையுங் கோட்டமுங் குங்கும மும்பரந்
தேகலா காநிலத் தல்கிவிட் டெழுந்து போய்த்

தோகையு மன்னமுந் தொக்குட ஞூர்ப்பதோர்
நாகநன் காவினு ணயந்துவிட் டார்களே.

17. பூத்தகி றவழும் போர்வை பூஞ்சாந் தாற்றி
[பொன்னுற்
கோத்துநீர் பிலிற்றுங் காந்தங் குங்கும வைரப்
[பொங்கோய்
சாத்துறி பவழக் கன்னல் சந்தன வால வட்டம்
நீத்தவ ரிடத்து நாற்றி நிழன்மணி யுலகஞ்
[செய்தார்.

விசையைக் கண்டு கூறல்

1. பொறிமயி லிழியும் பொற்றூர் முருகனிற் பொலிந்து
[மாவின்
நெறிமையி னிழிந்து மைந்தன் மணிக்கைமத்
[திகையை நீக்கி
வெறுமையி னவரைப் போக்கி வெள்ளிடைப் படாத
[நீரால்
அறிமயி லகவுங் கோயி லடிகளைச் செவ்வி
[யென்றான்

19. எல்லிருட் கனவிற் கண்டேன் கண்ணிட னுடு
[மின்னே
பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி
[யென்று
சொல்லின டேவி நிற்பப் பதுமுகன் றொழுது
[சேர்ந்து
நல்லடி பணிந்து, நம்பி வந்தன னடிக ளென்றான்.

விசையை உருகுதல்; விருந்து செய்தல்

20. எங்கணு ணைய னென்றாட் கடியன்யா னடிக
[ளென்னப்
பொங்கிவில் லுமிழ்ந்து மின்னும் புனைமணிக் கடிக
[மார்ந்த
தங்கொளித் தடக்கை கூப்பித் தொழுதடி தழுவி
[வீழ்ந்தான்
அங்கிரண் டற்பு முன்னீ ரலைகடல் கலந்த
[தொத்தார்.

21. வாட்டிறற் குருசி றன்னை வாளம ரகத்து ணீத்துக்
காட்டகத் தும்மை நீத்த கயத்தியேற் காண வந்தீர்
சேட்டிளம் பருதி மார்பிற் சீவக சாமி யீரே
ஊட்டரக் குண்ட செந்தா மரையடிநோவ வென்றாள்.

22. கெட லருங் குரைய கொற்றங் கெடப்பிறந் ததுவு [மன்றி
நடலையு ளடிகள் வைக நட்புடை யவர்க ணைய
இடைமகன் கொன்ற வின்னா மரத்தினேன் றந்த [துன்பக்
கடலகத் தழுந்த வேண்டா களைக விக் கவலை [யென்றான்.

23. யானல னெள்வை யாவாள் சுநந்தையே யையற் [கென்றும்
கோனலன் றந்தை கந்துக் கடனெனக் குணத்தின் [மிக்க
பானிலத் துறையுந் தீந்தே னணையவா யமிர்த மூற
மானலங் கொண்ட நோக்கி மகன்மன மகிழச் [சொன்னாள்

24. எனக்குயிர்ச் சிறுவ னவா னந்தனே யைய னல்லை
வனப்புடைக் குமர னிங்கே வருகென மருங்கு [சேர்த்திப்
புனக்கொடி மாலை யோடு பூங்குழ றிருத்திப் [போற்றார்
இனத்திடை யேற னுக் கின்னளி விருந்து [செய்தாள்.

25. சிறகராற் பார்ப்புப் புல்லித் திருமயிலிருந்த [தேபோல்
இறைவிதன் சிறுவர் தம்மை யிருகையி னாலும் புல்லி
முறைமுறை குமரர்க் கெல்லா மொழியமை [முகமன் கூறி
அறுசுவை யமிர்த மூட்டி யறுபகல் கழிந்த பின்னாள்.

நீதி அறிவுறுத்தல்; கருத்தினை வினுதல்

26\. மரவ நாக மணங்கமழ் சண்பகம்
குரவங் கோங்கங் குடம்புரை காய்வழை
விரவு பூம்பொழில் வேறிருந் தாய்பொருள்
உருவ மாத ருரைக்குமி தென்பவே.

27\. நலிவில் குன்ருெடு காடுறை நன்பொருட்
புலிய ஞர்மகட் கோடலும் பூமிமேல்
வலியின் மிக்கவர் தம்மகட் கோடலும்
நிலைகொண் மன்னர் வழக்கென நேர்பவே.

28\. நீதி யாலறுத் தந்நிதி யீட்டுதல்
ஆதி யாயவ ருப்பகை நாட்டுதல்
மோதி முள்ளோடு முட்பகை கண்டிடல்
பேது செய்துபி ளந்திடல் பெட்டதே

29\. ஒற்றர் தங்களை யொற்றரி னுய்தலும்
கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக் கோடலும்
சுற்றஞ் சூழ்ந்துபெ ருக்கலுஞ் சூதரோ
கொற்றங் கொள்குறிக் கொற்றவற் கென்பவே.

30\. வென்றி யாக்கலு மேதக வாக்கலும்
அன்றி யுங்கல்வி யோடழ காக்கலும்
குன்றி னர்களைக் குன்றென வாக்கலும்
பொன்றுஞ் சாகத்தி னுய்பொருள் செய்யுமே.

31\. பொன்னி னுகும் பொருபடை யப்படை
தன்னி னுகுந் தரணி தரணியிற்
பின்னை யாகும் பெரும் பொருளப்பொருள்
துன்னுங் காலைத்துன் னுதன வில்லையே.

32\. நிலத்தி னீங்கி நிதியினுந் தேய்ந்துநம்
குலத்திற் குன்றிய கொள்கைய மல்லதூஉம்
கலைக்க ணூரு மிங்கில்லை காளைநீ
வலித்த தென்னென வள்ளலுங் கூறுவான்.

சீவகன் விடை

33. எரியொடு நிகர்க்கு மாற்ற லிடிக்குரற் சிங்க மாங்கோர்
நரியொடு பொருவ தென்ருற் சூழ்ச்சிநற் றுணையொ டென்னும்
பரிவொடு கவல வேண்டா பாம்பவன் கலுழ ளுகும்
சொரிமதுச் சுரும்புண் கண்ணிச் சூழ்கழ னந்த னென்ருன்.

விசயை பாராட்டல்

34. கெலுழனே நந்த னென்னுக் கிளரொளி வனப்பி ஞணைக்
கலுழத்தன் கையாற் றீண்டிக் காதலிற் களித்து நோக்கி
வலிகெழு வயிரத் தூண்போற் றிரண்டுநீண் டமைந்த திண்டோள்
கலிகெழு நிலத்தைக் காவா தொழியுமோ காளைக் கென்ருள்.

35. இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சார்
மடப்பட லின்றிச் சூழு மதிவல்லார்க் கரிய துண்டோ
கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிரங் கோடி கூகை
இடத்திடை யழுங்கச் சென்ருங் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே

36. இழைபொறை யாற்ற கில்லா திட்டிடை தளர நின்ற
குழைநிற முகத்தி ஞர்போற் குறித்ததே துணிந்து செய்யார்
முழையுறை சிங்கம் பொங்கி முழங்கிமேற் பாய்ந்து மைதோய்
வழையுறை வனத்து வன்க ணரிவலைப் பட்ட தன்றே.

பதுமுகன் கூறல்

37. ஊழிவாய்த் தீயோ டொப்பான் பதுமுக னுரைக்கு மொன்னர்
ஆழிவாய்த் துஞ்ச மற்றெம் மாற்றலா னெருங்கி வென்று
மாழைநீ ணிதியங் துஞ்சு மாநிலக் கிழமை யெய்தும்
பாழியாற் பிறரை வேண்டேம் பணிப்பதே பாணி யென்றான்

பற்றுத் தோழர் கூறல்

38. பொருவருங் குரைய மைந்தர் பொம்மென வுரறி யாங்கள்
திருவிருந் தகன்ற மார்பன் சேவடி சேர்ந்த யாங்கள்
எரியிருந் தயரு நீர்மை யிருங்கதி ரேற்ற தெவ்வர்
வருபனி யிருளு மாக மதிக்கவெம் மடிக ளென்றார்.

விசயை அறிவுரை

39. கார்தோன்ற வேமலரு முல்லை கமலம் வெய்யோன்
தேர்தோன்ற வேமலருஞ் செம்மனின் மாமன் மற்றுன்
சீர்தோன்ற வேமலருஞ் சென்றவன் சொல்லி னோடே
பார்தோன்ற நின்றபகை யைச்செறற் பால யென்றாள்.

சீவகன் வேண்டுகோள்

40. நன்றப் பொருளே வலித்தேன்மற் றடிக ளாளச்
சென்றப் பதியு ளெமர்க்கேயென துண்மை காட்டி
அன்றைப் பகலே யடியேன்வந் தடைவ னீமே
வென்றிக் களிற்று னுழைச்செல்வது வேண்டு மென்றான்

ஏமாங்கத நாட்டுக்குச் செல்லுதல்

41. வேற்றைவந் தன்ன நுதிவெம்பரற் கான முன்னி
நூற்றைவ ரோடு நடந்தானுதி வல்வின் மைந்தன்
காற்றிற் பரிகுங் கலிமான்மிசைக் காவ லோம்பி
ஆற்றற் கமைந்த படையோடதர் முன்னி னானே.

42. மன்றற் கிடனு மணிமால்வரை மார்பன் வான்கண்
நின்றெத் திசையு மருவிப்புன னீத்த மோவாக்
குன்றுங் குளிர்நீர்த் தட ஞ்சூழ்ந்தன கோல யாறும்
சென்றப் பழனப் படப்பைப்புன னாடு சேர்ந்தான்.

43. காவின்மேல் கடிமலர் தெகிழ்ந்த நாற்றமும்
வாவியு ளினமல ருயிர்த்த வாசமும்
பூவிரி கோதையர் புனைந்த சாந்தமும்
ஏவலாற் கெதிரெதிர் விருந்து செய்தவே.

இராசமாபுரத்தில் தங்குதல்

44. கரும்பின்மேற் றொடுத்ததேன் கலிகொ டாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த் துளித்தலிற் றுவைத்த வண்டொடு
திருந்தியாழ் முரல்வதோர் தெய்வப் பூம்பொழிற்
பொருந்தினன் புனைமணிப் பொன்செய் பூணினான்.

45. பொறைவிலங் குயிர்த்தன பொன்செய் மாமணிச்
செறிகழ லிளைஞருஞ் செல்ல நீங்கினர்
நறைவிரி கோதையர் நாம வேலினாற்
கறுசுவை நால்வகை யமுத மாக்கினர்.

46 கட்டியி னரிசியும் புழுக்குங் காணமும்
புட்டில்வாய்ச் செறித்தனர் புரவிக் கல்லவும்
நெட்டிருங் கரும்பொடு செந்நெல் மேய்ந்துநீர்
பட்டன வளநிழற் பரிவு தீர்ந்தவே.

47. குழிமதுக் குவளையங் கண்ணி வார்குழற்
பிழிமதுக் கோதையார் பேண வின்னமு
தழிமதக் களிறனை யயின்ற பின்னரே
கழிமலர் விழித்தகண் கமலம் பட்டவே.

48. எரிமணி யிமைத்தன வெழுந்த தீம்புகை
புரிநரம் பிரங்கின புகன்ற தீங்குழல்
திருமணி முழவமுஞ் செம்பொற் பாண்டிலும்
அருமணி யின்குர லரவஞ் செய்தவே.

49. கனைகதிர்க் கடவுள் கண் விழித்த காலையே
நனைமலர்த் தாமரை நக்க வண்கையாற்
புனைகதிர்த் திருமுகங் கழுவிப் பூமழை
முனைவனுக் கிழைஞ்சினன் முருக வேளனான்.

வியலை பந்தாட்டம்

50. வேனெடுங் கண்க ளம்பா விற்படை சாற்றி யெங்கும்
தேனெடுங் கோதை நல்லார் மைந்தனைத் தெருவி லெய்ய
மானெடு மழைக்க ணேக்கி வானவர் மகளு மெய்யாள்
பானெடுந் தீஞ்சொ லாளோர் பாவைபந் தாடு கின்றாள்.

51. அங்கை யந்த லத்த கத்த வைந்து பந்த மர்ந்தவை
மங்கை யாட மாலை சூழும் வண்டு போல வந்துடன்
பொங்கு மீதெ ழுந்து போய்ப்பி றழ்ந்து பாய்த லின்றியே
செங்க யற்கண் புருவந் தம்மு ளுருவஞ் செய்யத் திரியுமே.

52. மாலை யுட்க ரந்த பந்து வந்து கைத்த லத்தவாம்
ஏல நாறி ருங்கு ழற்பு றத்த வாண்மு கத்தவாம்
நூலி னேர்நு சுப்பு நோவ வுச்சி மாலை யுள்ளவாம்
மேலெ ழுந்த மீநி லத்த விரல கைய வாகுமே.

53. கொண்டு நீங்கல் கோதை வேய்தல் குரங்கு மம்ம ணிந்துராய்
எண்டி சையு மேனி யேற்றி லங்க நிற்றல் பத்தியின்

மண்டி லம்வ ரப்பு டை த்தன் மயிலிற் பொங்கி யின்னணம்
வண்டுந் தேனும் பாட மாதர் பந்து மைந்துற் ருடுமே.

54. நன்ம ணிச்சி லம்பி ஞேடு கிண்கி ணிங்ந கங்நகும்
மின்ம லர்ந்த முல்லை மாலை நக்கி மிக்கி றந்தெழுந்து
பொன்ம லர்ந்த கோதை பந்து பொங்கி யொன்று போந்துபாய்ந்து
மின்ம லர்ந்த வேலி ஞன் முன் வீதி புக்கு வீழ்ந்ததே.

வீமலை காணுதல்

55. மந்தார மாலை மலர்வேய்ந்து மகிழ்ந்து தீந்தேன்
கந்தாரஞ் செய்து களிவண்டு முரன்று பாடப்
பந்தார்வஞ் செய்து குவளைக்கண் பரப்பி நின்ருள்
செந்தா மரைமேற் றிருவின் னுரு வெய்தி நின்ருள்

56. நீர்தங்கு திங்கள் மணிநீணிலந் தன்னு ளோங்கிச்
சீர்தங்கு கங்கைத் திருநீர்த்தண் டுவலை மாந்திக்
கார்தங்கி நின்ற கொடிகாளையைக் காண்ட லோடு
பீர்தங்கிப் பெய்யா மலரிற்பிறி தாயி ஞளே.

சீவகன் காதல்

57. பூவுண்ட கண்ணுள் புருவச்சிலை கோலி யெய்ய
ஏவுண்ட நெஞ்சிற் கிடுபுண்மருந் தென்கொ லென்ஞ
மாவுண்ட நோக்கின் மடவாளை மறித்து நோக்கிக்
கோவுண்ட வேலான் குழைந்தாற்றல-ஞயி ஞனே.

58. நாவிநோய் செய்த நறுங்குழலா ஞணிலக்
காவிநோய் செய்த கருங்கயற்கட் பூங்கொடியென்
ஆவிநோய் செய்த வணங்கென் றறியாதேன்
மேவிநோய் தீர விஞத்தருவா ரில்லையே.

59. தெண்ணீர்ப் பனிக்கயத்து மட்டவிழ்ந்த தேங்குவளைக்
கண்ணீர்மை காட்டிக் கடல்போ லகன்றவென்
உண்ணீர்மை யெல்லா மொருநோக்கி னிற்கவர்ந்த
பெண்ணீர்மை மேனாட் பிறந்து மறியுமோ

60. பைங்கண் மணிமகர குண்டலமும் பைந்தோடும்
திங்கண் முகத்திலங்கச் செவ்வா யெயிறிலங்கக்
கொங்குண் குழலுழக் கோட்டெருத்தஞ் செய்தநோக்
கெங்கெங்கே நோக்கினு மங்கங்கே தோன்றுமே.

61. வாளார் மதிமுகத்த வாளோ வடுப்பிளவோ
தாளார் கழுநீரோ நீலமோ தாமரையோ
நீளவேலோ வம்போ கயலோ நெடுங்கண்ணோ
கோளார்ந்த கூற்றமோ கொல்வான் றொடங்கினவே.

விமலையின் தந்தைக்கு வாணிகம் செழித்தல்

62. என்றுங்கொன் மாதர் நலமெய்துவ தென்று சிந்தித்
தொன்றூர்க் கடந்தான் புலம்புட்கொண் டிருத்த [லோடும்
அன்றே யமைந்த பசும்பொன்னட ராறு கோடி
குன்றுமல் விற்றான் குளிர்சாகர தத்த னென்பான்.

63. திருமல்க வந்த திருவேயெனச் சேர்ந்து நாய்கன்
செருமல்கு வேலாய்க் கிடமாலிது வென்று செப்ப
வரிமல்கி வண்டுண் டறைமாமலர்க் கண்ணி மைந்தன்
எரிமல்கு செம்பொ னிலமாமனை யேறி னானே.

விமலையின் தந்தை தன் கருத்தைக் கூறல்

64. நம்பன் சிறிதே யிடைதந்திது கேட்க நாளும்
அம்பொன் னகரு ளமைந்தேன்மற் றெனக்கு மைந்தாள்
கம்பம் மிலாதாள் கமலைக்கு விமலை யென்பாள்
செம்பொன் வியக்கு நிறத்தாடிரு வன்ன நீராள்.

65. பூம்பாவை வந்து பிறந்தாளப் பிறந்த போழ்தே
ஆம்பால வெல்லா மறிவாரன் றெழுதி யிட்டார்
தூம்பியாது மில்லாக் குளம்போன்றதென் றேமில்
[பண்டம்
கூம்பாத செல்வக் கொடியேயிது கேண்மோ
வென்றான்.

66. ஏற்ற கைத்தொடி வீழ்ந்தென வேந்தலைத்
தேற்றி ளுன்றிரு மாநிலஞ் செல்வனே
தோற்ற மாதருந் தோன்றலைக் காண்டலும்
ஆற்றி னுடன தாவியுந் தாங்கினாள்.

திருமணம்

67. அம்பொற் கொம்பனை யாளையும் வார்கழற்
செம்பொற் குன்றனை யானையுஞ் சீர்பெறப்
பைம்பொ னீணகர்ப் பல்லிய மார்த்தெழ
இம்ப ரில்லதொ ரின்ப மியற்றினார்.

7. பெரிய புராணம்

தடுத்தாட் கொண்ட புராணம்

நாடும் ஊரும்

1. கங்கையும் மதியும் பாம்பும் கடுக்கையும் முடிமேல்
வைத்த
அங்கணர் ஓலை காட்டி ஆண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கும் ஓடிச்
செங்கயல் குழைகள் நாடும் திருமுனைப் பாடி நாடு.

2. பெருகிய நலத்தால் மிக்க பெருந்திரு நாடு தன்னில்
அருமறைச் சைவம் ஓங்க அருளினல் அவத ரித்த
மருவிய தவத்தால் மிக்க வளம்பதி வாய்மை குன்ருத்
திருமறை யவர்கள் நீடும் திருநாவ லூராம் அன்றே.

3. மாதொரு பாக ஞர்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றி மேம்படு சடையனுருக்
கேதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி
யார்பால்
தீதகன் றுலகம் உய்யத் திருவவ தாரம் செய்தார்.

4. தம்பிரான் அருளி ஞலே தவத்தினல் மிக்கோர்
போற்றும்
நம்பியா ரூரர் என்றே நாமமுஞ் சாற்றி மிக்க
ஐம்படை சதங்கை சாத்தி அணிமணிச் சுட்டி
சாத்திச்
செம்பொன்நாண் அரையில் மின்னத் தெருவில்தேர்
உருட்டு நாளில்

5. நரசிங்க முனையர் என்னும் நாடுவாழ் அரசர் கண்டு
பருவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பால் சென்று
விரவிய நண்பி ஞலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்கள்
அரசிளங் குமரற் கேற்ப அன்பினல் மகன்மை
கொண்டார்

6. பெருமைசால் அரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னும்
தங்கள்
வருமுறை மரபில் வைகி வளர்ந்துமங் கலஞ்செய்
கோலத்
தருமறை முந்நூல் சாத்தி அளவில் தொல் கலைகள்
ஆய்ந்து
திருமலி சிறப்பின் ஓங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ்
சேர்ந்தார்.

7. தந்தையார் சடைய னார்தம் தனித்திரு மகற்குச்
சைவ
அந்தணர் குலத்துள் தங்கள் அரும்பெரு மரபுக்
கேற்ப
வந்ததொல் சிறப்பிற் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன்
தன்பால்
செந்திரு அனைய கன்னி மணத்திறஞ் செப்பி
விட்டார்.

8. குலமுதல் அறிவின் மிக்கார் கோத்திர முறையும்
தேர்ந்தார்
நல்மிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கவி நன்மை ஏற்று
மலர்தரு முகத்த னாகி மணம்புரி செயலின் வாய்மை
பலவுடன் பேசி ஒத்த பண்பினால் அன்பு நேர்ந்தான்.

9. மற்றவன் இசைந்த வார்த்தை கேட்டவர் வள்ளல்
தன்னைப்
பெற்றவர் தம்பால் சென்று சொன்னபின் பெருகு
சிந்தை
உற்றதோர் மகிழ்ச்சி எய்தி மணவினை உவந்து
சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக் கேற்பக் குறித்துநாள் ஓலை
விட்டார்.

10. மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினை ஓலை ஏந்தி
அங்கயற் கண்ணி னாரும் ஆடவர் பலரும் ஈண்டிக்
கொங்கலர் சோலை மூதூர் குறுகினார் எதிரே வந்து
பங்கய வதனி மாரும் மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார்.

11. மகிழ்ச்சியால் மணமீக் கூறி மங்கல விணைகள் எல்லாம்
புகழ்ச்சியால் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய
தொழில ராகி
இகழ்ச்சியொன் றுனு மின்றி ஏந்துபூ மாலைப் பந்தர்
நிகழ்ச்சியின் மைந்தர் ஈன்றடி நீள்முளை சாத்தி னார்கள்.

12. மணவினைக் கமைந்த செய்கை மாதினைப் பயந்தார்
செய்யத்
துணர்மலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பணை தோளி
னானைப்
புணர்மணத் திருநாள் முன்னாட் பொருந்திய விதியி
னாலே
பணைமுர சியம்ப வாழ்த்திப் பைம்பொன்நாண் காப்புச்
சேர்த்தார்.

13. மாமறை விதிவ ழாமல் மணத்துறைக் கடன்கள்
ஆற்றித்
தூமறை மூதூர்க் கங்குல் மங்கலந் துவன்றி ஆர்ப்பத்
தேமரு தொடையல் மார்பன் திருமணக் கோலங்
காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் கதிரவன் உதயம்
செய்தான்.

14. காலைசெய் வினைகள் முற்றிக் கணிதநூற் புலவர்
சொன்ன
வேலைவந் தணையு முன்னர் விதிமணக் கோலம்
கொள்வான்.
நூலசைந் திலங்கு மார்பின் நுணங்கிய கேள்வி
மேலோன்
மாலையுந் தாரும் பொங்க மஞ்சன சாலை புக்கான்.

சுந்தரர் மணக்கோலம்

15. வாசநெய் யூட்டி மிக்க மலர்விரை அடுத்த தூநீர்ப்
பாசனத் தமைந்த பாங்கர்ப் பருமணிப் பைம்பொன்
திண்கால்
ஆசனத் தணிநீர் ஆட்டி அரிசனஞ் சாத்தி அன்பால்
ஈசனுக் கினியான் மேனி எழில்பெற விளக்கி னார்கள்.

16. அகில்விரைத் தூப மேய்ந்த அணிகொள்பட் டாடை சாத்தி
முகில்நுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை சூழ்ந்த
துகில்கொடு குஞ்சி ஈரம் புலர்த்தித்தன் தூய செங்கை
உதிர்நுதி முறையில் போக்கி ஒளிர்நறுஞ் சிகழி ஆர்த்தான்.

17. தூநறும் பசுங்கர்ப் பூரச் சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதில்
ஆனதண் பனிநீர் கூட்டி அமைத்துசந் தனச்சே றாட்டி
மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த மங்கலக் கலவை சாத்திப்
பான்மறை முந்நூல் மின்னப் பவித்திரஞ் சிறந்த கையான்.

18. தூமலர்ப் பிணையல் மாலை துணர்இணர்க் கண்ணி கோதை
தாமமென் றிணைய வேறு தகுதியால் அமையச் சாத்தி
மாமணி அணிந்தே தூய வளரொளி இருள்கால் சீக்கும்
நாமநீள் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலம் கொண்டான்.

19. மன்னவர் திருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்னகர் விழவு கொள்ள நம்பியா ரூரா நாதன்
தன்னடி மனத்துட் கொண்டு தகுந்திரு நீறு சாத்திப்
பொன்னணி மணியார் யோகப் புரவிமேற் கொண்டு போந்தார்.

திருமண ஆரவாரம்

20. இயம்பல துவைப்ப எங்கும் ஏத்தொலி எடுப்ப மாதர்
நயந்துபல் லாண்டு போற்ற நான்மறை ஒலியின் ஓங்க
வியந்துபார் விரும்ப வந்து விரவினர்க் கின்பஞ் செய்தே
உயர்ந்தவா கனயா னங்கள் மிசைக்கொண்டார் உழைய ரானார்.

21. அருங்கடி எழுந்த போழ்தின் ஆர்த்தவெள் வளைக ளாலும்
இருங்குழை மகரத் தாலும் அலங்கொளி மணிகளாலும்
நெருங்கிய பீலிச் சோலை நீலநீர்த் தரங்கத் தாலும்
கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக் காட்சியிற் பொலிந்த தன்றே.

22. நெருங்குதூ ரியங்கள் ஏங்க நிரைத்தசா மரைகள் ஓங்கப்
பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப் பிணங்குபூங் கொடிகள் ஆட
அருங்கடி மணம்வந் தெய்த அன்றுதொட் டென்றும் அன்பில்
வருங்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்த புத்தூ ராமால்

23. நிறைகுடம் தூபம் தீபம் நெருங்குபா லிகைகள் ஏந்தி
நிறைமலர் அறுகு சுண்ணம் நறும்பொரி பலவும் வீசி
உறைமலி கலவைச் சாந்தின் உறுபுனல் தெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளல் மணம்எதிர் கொள்ள வந்தார்.

24. கண்களெண் ணிலாத வேண்டுங் காலையைக் காண என்பார்
பெண்களில் உயர நோற்றாள் சடங்கவி பேதை என்பார்
மண்களி கூர வந்த மணங்கண்டு வாழ்ந்தோ மென்பார்
பண்களில் நிறைந்த கீதம் பாடுவார் ஆடு வார்கள்.

சிவபெருமான் முதியவர் வேடம் பூண்டு வருதல்

25. ஆலுமறை சூழ்கயிலை யின்கண் அருள் செய்த
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுறவெ ழுந்துமிகு கீழுற அகழ்ந்து
மாலுமய னுக்குமரி யாரொருவர் வந்தார்.

26. கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்படம் எனச்சூழ்
புண்ணிய முதல்புனித நீறுபொலி வெய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மீதே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க.

27. மொய்த்துவளர் பேரழகு மூத்தவடி வேயோ
அத்தகைய மூப்பெனும் அதன்படிவ மேயோ
மெய்த்தநெறி வைதிகம் விளைந்தமுத லேயோ
இத்தகைய வேடமென ஐயமுற எய்தி.

வழக்கு உண்டு என்று குறுக்கிடல்

28. வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழில் தொடங்கு
பந்தரிடை நம்பிஎதிர் பன்னுசபை முன்னின்
றிந்தமொழி கேண்மினெதிர் யாவர்களும் என்றான்
முந்தைமறை ஆயிரம் மொழிந்ததிரு வாயான்.

29. என்றுரைசெய் அந்தணனை எண்ணில்மறை யோரும்
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கலனை யானும்
நன்றுமது நல்வரவு நங்கள்தவம் என்றே
நின்றதிவண் நீர்மொழிமின் நீர்மொழிவ தென்றார்.

30. பிஞ்ஞகனும் நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
என்னிடையும் நின்னிடையும் நின்றஇசை வால்யான்
முன்னுடைய தோர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்வியினை நீமுயல்தி என்றான்.

31. நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிகர் இல்லான்
உற்றதொர் வழக்கெனிடை நீயுடைய துண்டேல்
மற்றது முடித்தலதி யான்வதுவை செய்யேன்
முற்றவிது சொல்லுகென எல்லைமுடி வில்லான்.

32. ஆவதிது கேண்மின்மறை யோரென்னடி யானிந்
நாவல்நக ரூரனிது நான்மொழிவ தென்றான்
தேவரையு மாலயன் முதல்திருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய எம்மான்.

சுந்தரர் நகைத்தலும் எள்ளலும்

33. என்றான் இறையோன் அதுகேட்டவர் எம்மருங்கும்
நின்றார் இருந்தார் இவன்என்நினைந் தான்கொல் என்று
சென்றார் வெகுண்டார் சிரித்தார் திருநாவ லூரரான்
நன்றால் மறையோன் மொழியென் றெதிர்நோக்கி
நக்கான்.

34. நக்கான் முகநோக்கி நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான் மிசையுத் தரியத் துகில்தாங்கி மேற்சென்
றக்காலம் உன் தந்தை தன் தந்தை ஆள் ஓலை ஈதால்
இக்கா ரியத்தை நீயின்று சிரித்ததென் ஏட என்ன

35. மாசிலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்பு நீங்கி
ஆசில்அந் தணர்கள் வேருேர் அந்தணர்க் கடிமை ஆதல்
பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனே மறையோ னென்ருர்.

ஓலை காட்டு என்றல்

36. பித்தனு மாகப் பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு சொன்னுல் யாதுமற் றவற்ருல் நாணேன்
அத்தனக் கென்னை ஒன்றும் அறிந்திலையாகில் நின்று
விததகம் பேச வேண்டா பணிசெய வேண்டும் என்ருர்.

37. கண்டதோர் வடிவால் உள்ளங் காதல்செய் துருகா நிற்கும்
கொண்டதோர் பித்த வார்த்தை கோபமும் உடனே ஆக்கும்
உண்டொராள் ஓலை என்னும் அதனுண்மை அறிவே னென்று.
தொண்டனுர் ஓலை காட்டு கென்றனர் துணைவ னுரை.

ஓலை கிழித்தல்

38. ஓலைகாட் டென்று நம்பி உரைக்கநீ ஓலை காணற்
பாலையோ அவைமுன் காட்டப் பணிசெயற் பாலை என்ற
வேலையில் நாவ லூரர் வெகுண்டுமேல் விரைந்து சென்று
மாலயன் தொடரா தானை வலிந்துபின் தொடர லுற்ருர்.

39. ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற அளவினில் அந்த ணாளன்
காவணத் திடையே ஓடக் கடிதுபின் தொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை உற்றூர் அவரலால் புரங்கள் செற்ற
ஏவணச் சிலையி னாரை யார்தொடர்ந் தெட்ட வல்லார் ?

40. மறைகளா யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
இறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி எழுதும்ஆள் ஓலை
வாங்கி
அறைகழல் அண்ணல் ஆளாய் அந்தணர் செய்த
லென்ன
முறையெனக் கீறி யிட்டார் முறையிட்டான் முடிவி
லாதான்.

41. அருமறை முறையிட் டின்னும் அறிதெற் சரியான்
பற்றி
ஒருமுறை முறையோ என்ன உழைநின்றுர் விலக்கி
இந்தப்
பெருமுறை உலகில் இல்லா நெறிகொண்டு பிணங்கு
கின்ற
திருமறை முனிவ ரேநீர் எங்குளீர் செப்பும் என்றுர்.

42. என்றலும் நின்ற ஐயர் இங்குளேன் இருப்புஞ் சேய
தன்றிந்த வெண்ணெய் நல்லூர் அதுநிற்க அறத்தா
றின்றி
வன்றிறல் செய்தென் கையில் ஆவணம் வலிய வாங்கி
நின்றிவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினுன் அடிமை
என்றுன்.

மூல ஓலைக்காக அழைத்துச் செல்லுதல்

43. குழைமறை காதி னானைக் கோதில்ஆ ரூரர் நோக்கிப்
பழையமன் றாடி போலும் இவன் என்று பண்பின் மிக்க
விழைவுறு மனமுர் பொங்க வெண்ணெய்நல் லூரா
யேல்உன்
பிழைநெறி வழக்கை ஆங்கே பேசநீ போதாய் என்றுர்.

44. வேதியன் அதனைக் கேட்டு வெண்ணெய்நல் லூரிலேநீ
போதினும் நன்று மற்றப் புனிதநான் மறையோர்
முன்னர்
ஆதியில் மூல வோலை காட்டிநீ அடிமை யாதல்
சாதிப்பன் என்று முன்னே தண்டுமுன் தாங்கிச்
சென்றான்.

45. செல்லுநாள் மறையோன் தன்பின் திரிமுகக் காந்தஞ்
சேர்ந்த
வல்லிரும் பணையு மாபோல் வள்ளலுங் கடிது
சென்றான்
எல்லையில் சுற்றத் தாரும் இதுஎன்னும் என்று செல்ல
நல்லஅந் தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய்நல் லூரை
நண்ணி.

46. வேதபா ரகரின் மிக்கார் விளங்குபேர் அவைமுன்
சென்று
நாதனும் மறையோன் சொல்லும் நாவலூர் ஆரு
ரன்தான்
காதலென் அடியான் என்னக் காட்டிய ஓலை கீறி
மூதறி வீர்முன் போந்தா ளிதுமற்றென் முறைப்பா
டென்றான்.

47. அந்தணர் அவையில் மிக்கார் மறையவர் அடிமை
ஆதல்
இந்தமா நிலத்தில் இல்லை என்சொன்னாய் ஐயா என்றார்
வந்தவா றிசைவே அன்றோ வழக்கிவன் கிழித்த ஓலை
தந்தைதன் தந்தை நேர்ந்த தென்றனன் தனியாய்
நின்றான்.

48. இசையினால் எழுதும் ஓலை காட்டினான் ஆகில் இன்று
விசையினால் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி யாமோ
தசையெலாம் ஒடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச் சாரச்
சொன்னான்
அசைவில்ஆ ரூரர் எண்ணம் என்னென்றார் அவையில்
மிக்கார்

49 அனைத்துநூல் உணர்ந்தீர் ஆதி சைவனென் றறிவீர் என்னைத்
தனக்குவே றடிமை என்றிவ் வந்தணன் சாதித் தானேல்
மனத்திறு லுணர்தற் கெட்டா மாயைஎன் சொல்லு கேன்யான்
எனக்கிது தெளிய வொண்ணு தென்றனன் எண்ணம் மிக்கான்.

50. அவ்வுரை அவையின் முன்பு நம்பியா ரூரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
இவ்வுல கின்கண் நீயின் றிவரையுன் னடிமை என்ற
வெவ்வுரை எம்முன் பேற்ற வேண்டுமென் றுரைத்து மீண்டும்.

மூல ஓலை காட்டுதல்

51. ஆட்சியில் ஆவ ணத்தில் அன்றிமற் றயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய் என்ன முன்னே
மூட்சியிற் கிழித்த ஓலை படியோலை மூல ஓலை
மாட்சியிற் காட்ட வைத்தேன் என்றனன் மாயை வல்லான்

52. வல்லையேல் காட்டிங் கென்ன் மறையவன் வலிசெய் யாமல்
சொல்லநீர் வல்லீ ராகில் காட்டுவேன் என்று சொல்லச்
செல்வநான் மறையோய் நாங்கள் தீங்குற ஒட்டோம் என்றார்
அல்லல்தீர்த் தாள நின்றார் ஆவணங் கொண்டு சென்றார்.

ஓலை கண்டு ஐயம் நீர்தல்

53. இருள்மறை மிடற்றோன் கையில் ஓலைகண் டவையோர் ஏவ
அருள்பெறு கரணத் தானும் ஆணவம் தொழுது வாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன் தொன்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு சவையோர் கேட்ப வாசகம் செப்பு கின்றான்.

54. அருமறை நாவல் ஆதி சைவன்ஆ ரூரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானும் என்பால்
வருமுறை மரபு ளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
இருமையால் எழுதி நேர்ந்தேன் இதற்கி வைஎன் எழுத்து

55. வாசகங் கேட்ட பின்னர் மற்றுமே லெழுத்திட் டார்கள்
ஆசிலா எழுத்தை நோக்கி அவையொக்கு மென்ற பின்னர்
மாசிலா மறையோர் ஐயா மற்றுங்கள் பேர னார்தம்
தேசுடை எழுத்தே ஆகில் தெளியப்பார்த் தறிமின் என்றார்.

56. அந்தணர் கூற இன்னும் ஆள்ஓலை இவனே காண்பான்
தந்தைதன் தந்தை தான்வே றெழுதுகைச் சாத்துண் டாகில்
இந்தஆ வணத்தி னோடும் எழுத்துநீர் ஒப்பு நோக்கி
வந்தது மொழிமின் என்றான் வலியஆட் கொள்ளும் வள்ளல்.

57. திரண்டமா மறையோர் தாமும் திருநாவலூரர்கோமுன்
மருண்டது தெளிய மற்ற மறையவன் எழுத்தால் ஓலை
அரண்தரு காப்பில் வேறொன் றழைத்துடன் ஒப்பு நோக்கி
இரண்டுமொத் திருந்த தென்னே இனிச்செய லில்லை என்றார்.

58. நான்மறை முனிவ னார்க்கு நம்பியா ரூரர் தோற்றீர்
பான்மையின் ஏவல் செய்தல் கடனென்று பண்பில் மிக்க
மேன்மையோர் விளம்ப நம்பி விதிமுறையி துவே யாகில்
யான்இதற் கிசையேன் என்ன இசையுமோ என்று நின்றார்.

வீடு இது எனக் காட்டல்

59. திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி
அருமுனி நீமுன் காட்டும் ஆவணம் அதனில் எங்கள்
பெருமைசேர் பதியே யாகப் பேசிய துமக்கிவ் வூரில்
வருமுறை மனையும் நீடு வாழ்க்கையுங் காட்டுகென்றார்.

60. பொருவரு வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவர் என்னை
ஒருவரும் அறியீ ராகில் போதுமென் றுரைத்துச் சூழ்ந்த
பெருமறை யவர்கு ழாமும் நம்பியும் பின்பு செல்லத்
திருவருட் டுறையே புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நின்றார்.

61. எம்பிரான் கோயில் நண்ண இலக்குநூல் மார்பர் எங்கள்
நம்பர்தங் கோயில் புக்க தென்கொலோ என்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பி னோடு தனித்தொடர்ந் தழைப்ப மாதோ
டும்பரின் விடைமேல் தோன்றி அவர்தமக் குணர்த்தல் உற்றார்.

62. முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூரப்
பின்புநம் ஏவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
துன்புறு வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து
நன்புல மறையோர் முன்னர் நாம்தடுத் தாண்டோம் என்றார்.

அருட்செயல் என்று சுந்தரர் உணர்தல்

63. என்றெழும் ஓசை கேளா ஈன்றஆன் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோல் கதறி நம்பி கரசர ணாதி அங்கம்
துன்றிய புளகம் ஆகத் தொழுதகை தலைமேல் ஆக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியஆட் கொண்ட தென்றார்.

64. எண்ணிய ஓசை ஐந்தும் விசும்பிடை நிறைய எங்கும்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளும் முழங்கி ஆர்ப்ப
அண்ணலை ஓலை காட்டி ஆண்டவர் அருளிச் செய்வார்.

65. மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்டன் என்னும் நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அற்சனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

தேவாரம் பாடுதல்

66. தேடிய அயனும் மாலும் தெளிவுறு ஐந்தெ ழுத்தும்
பாடிய பொருள்ளாய் உள்ளான் பாடுவாய் நம்மை என்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மற்றுள்
ஆடிய செய்ய தாளை அஞ்சலி கூப்பி நின்று

67. வேதியன் ஆகி என்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
ஊதியம் அறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா அமுதே இன்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை அறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகேன் எனமொ ழிந்தார்.

68. அன்பனை அருளின் நோக்கி அங்கணர் அருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்தன் என்றே மொழிந்தனை ஆத லாலே
என்பெயர் பித்தன் என்றே பாடுவாய் என்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்டர் ஆண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார்.

69. கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறாய்அடி யவர்பால்
மெய்த்தாயினும் இனியானையவ் வியன்நாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடி எனப் பெரிதாந்திருப் பதிகம்
இத்தாரணி முதலாம்உல கெல்லாம்உய எடுத்தார்.

70. முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழிஇந்தள முதலில்
குறையாநிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினால்
நிறைபாணியின் இசைகோள்புணர் நீடும்புகழ்
வகையால்
இறையான்மகிழ் இசைபாடினன் எல்லாம் நிகரில்லான்

71. சொல்லார்தமிழ் இசைபாடிய தொண்டன்தனை
இன்னும்
பல்லாறுல கினில்நம்புகழ் பாடென்றுறு பரிவில்
நல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறைமேவிய நம்பன்
எல்லாவுல குய்யப்புரம் எய்தானருள் செய்தான்.

72. நாவலர்கோன் ஆரூரன் தனையவெண்ணெய் நல்லூரில்
மேவுமருட் டுரையமர்ந்த வேதியராட் கொண்டதற்பின்
பூவலருந் தடம்பொய்கைத் திருநாவ லூர்புகுந்து
தேவர்பிரான் தனைப்பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருவதிகையில்அருட் செயல்

73. மலைவளர்சந் தகில்பீலி மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கும்
அலைதருதண் புனற்பெண்ணை யாறுகடந் தேறியபின்
நிலவுபசும் புரவிநெடுந் தேரிரவி மேல் கடலிற்
செலஅணையும் பொழுதணையத் திருவதிகைப்
புறத்தணைந்தார்.

74. உடையஅர சுலகேத்தும் உழவாரப் படையாளி
விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்புபெரும்
பதியைமிதித்
தடையுமதற் கஞ்சுவன்என் றங்கரிற் புகுதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையிற் சித்தவட
மடம்புகுந்தார்.

75. வரிவளர்பூஞ் சோலைசூழ் மடத்தின்கண் வன்றொண்டர்
விரிதிரைநீர்க் கெடிலவட வீரட்டா னத்திறைதாள்
புரிவுடைய மனத்தினராய்ப் புடையெங்கும்
மிடைகின்ற
பரிசனமுந் துயில்கொள்ளப் பள்ளியமர்ந் தருளினார்.

76. அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளும் அங்கணரும்
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவர் அறியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேல்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார்
போற்பயின்றார்.

77. அங்கிலைஆ ரூரனுணர்ந் தருமறையோய் உன்னடியென்
சென்னியில் வைத் தனையென்னத் திசையறியா
வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்காண் என்றருள அதற்கிசைந்து
தன்முடிஅப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான்
தமிழ்நாதன்.

78. அங்குமவன் திருமுடிமேல் மீட்டுமவர் தாள்நீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லூராளி
இங்கென்னைப் பலகாலும் மிதித்தனைநீ யாரென்னக்
கங்கைசடைக் கரந்தபிரான் அறிந்திலையோ
எனக்கரந்தான்.

79. செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தேன்
எனத்தெளிந்து
தம்மானை அறியாத சாதியார் உளரேயென்
றம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவின் உரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார்.

8. கம்பராமாயணம்

கும்பகருணன் வதைப்படலம்

கும்பகருணனை எழுப்புதல்

1. உறங்கு கின்ற கும்பகன்ன உங்கள் மாயவாழ்வெலாம்
இறங்கு கின்றது இன்றுகாண்; எழுந்தி ராயெ
முந்திராய்;
கறங்கு போல விற்பிடித்த கால தூதர் கையிலே
உறங்கு வாய்உ றங்குவாய்; இனிக்கி டந்து
உறங்குவாய்.

2. என்று சொல்ல அன்னவன் எழுந்தி ராமை கண்டு
போய்
மன்றல் தங்கு மாலை மார்ப வன்துயில் எழுப்பலம்
என்று சொல்ல நன்றிதென்று மாவொ டாளி ஏவினன்
ஒன்றன் மேலொ ராயிரம் உழக்கி விட்டெழுப்புவீர்.

3. என்றலுமே அடிவணங்கிஈரைஞ்ஞூற்று இராக்கதர்கள்
வன்தொழிலால் துயில்கின்ற மன்னவன்தன் மாடணுகி
நின்றிரண்டு கதுப்புமுற நெடும்உலக்கை கொண்டடிப்
பொன்றினவன் எழுந்தாற்போல் புடைபெயர்ந்தாங்கு
எழுந்திருந்தான்.

4. ஆறு நூறு சகடத் தடிசிலும்
நூறு நூறு குடங்களும் நுங்கினன்
ஏறு கின்ற பசியை எழுப்பினன்
சீறு கின்ற முகத்திரு செங்கணன்.

தமையனைக் கண்டு வணங்கல்

5. கூயி னன்நும்முன் ஏன்றவர் கூறலும்
போயி னன்நகர் பொம்என்(று) இரைத்தெழ
வாயில் வல்லை நுழைந்து மதிதொடுங்
கோயில் எய்தினன் குன்றன கொள்கையான்.

6. நிலைகி டந்த நெடுமதிள் கோபுரத்து
அலைகி டந்த இலங்கையர் அண்ணலைக்
கொலைகி டந்தவேற் கும்ப கருணன் ஓர்
மலைகி டந்தது போல வணங்கினான்.

இராவணன் ஏவல்

7. வந்து ணைப்பெருந் தம்பி வணங்கலும்
தந்தி ரண்ட தோள் ஆரத் தழுவினான்
நின்ற குன்றுஒன்று நீள்நெடுங் காலொடுஞ்
சென்ற குன்றைத் தழீஇஅன்ன செய்கையான்.

8. 'வான ரப்பெருந் தானையர் மானிடர்
கோன கர்ப்புறஞ் சுற்றினர் கொற்றமும்
ஏனை உற்றனர் நீஅவர் இன்னுயிர்
போன கத்தொழில் முற்றுதி போய்என்றான்.

கும்பகருணன் திகைப்பும் அறவுரையும்

9. ஆனதோ வெஞ்சமம் அலகில் கற்புடைச்
சானகி துயர்இனம் தவிர்ந்த தில்லையோ
வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான்புகழ்
போனதோ புகுந்ததோ பொன்றும் காலமே.

10. கிட்டிய தோசெரு கிளர்பொற் சீதையைச்
சுட்டிய தோமுனம் சொன்ன சொற்களால்
திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை
விட்டிலை யோஇது விதியின் வன்மையே.

11. என்றுகொண்டு இனையன விளம்பி யான்உனக்கு
ஒன்றுளது உணர்த்துவது உணர்ந்து கோடியேல்
நன்றுஅது நாயக நயக்கி லாய்எனிற்
பொன்றினை யாகவே கோடி போக்கிலாய்.

12. தையலை விட்டவன் சரணந் தாழ்ந்துநின்
ஐயறு தம்பியோடு அளவ ளாவுதல்
உய்திறம் அன்றெனின் உளது வேறுமோர்
செய்திறம் அன்னது தெரியக் கேட்டியால்.

13. பந்தியிற் பந்தியிற் படையை விட்டவை
சிந்துதல் கண்டுநீ இருந்து தேம்புதல்
மந்திரம் அன்றுநம் வலிஎ லாம்உடன்
உந்துதல் கருமம்என்று உணரக் கூறினன்.

இராவணன் வெறுத்தல்

14. உறுவது தெரியஅன்று உன்னைக் கூயது;
சிறுதொழில் மனிசரைக் கோதி சென்றுஎனக்கு
அறிவுடை அமைச்சன்நீ அல்லை அஞ்சினை
வெறுவிதுஉன் வீரம்என்று இவைவி ளம்பினன்.

15. மறங்கிளர் செருவினுக்கு உரிமை மாண்டனை
பிறங்கிய தசையொடு நறவும் பெற்றனை
இறங்கிய கண்முகிழ்த்து இரவும் எல்லியும்
உறங்குதி போய்என உளையக் கூறினன்.

16. மானிடர் இருவரை வணங்கி மற்றும்அக்
கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட்டு உய்தொழில்
ஊனுடை உம்பிக்கும் உனக்கு மேகடன்
யானது முடிக்கிலேன் எழுக போகென்றான்.

17. தருகஎன் தேர்படை சாற்றென் கூற்றையும்
வருகமுன் வானமும் மண்ணும் மற்றவும்
இருகைவன் சிறுவரோடு ஒன்றி என்னொடும்
பொருகவெம் போர்எனப் போதல் மேயினன்.

கும்பகருணன் உடன்பட்டு உரைத்தல்

18. அன்னது கண்டவன் தம்பி யானவன்
பொன்னடி வணங்கிநீ பொறுத்தி யால்என
வன்னெடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினன்
இன்னம்ஒன் றுஉரையுளது என்னக் கூறினன்.

19. வென்றிவண் வருவன்என்று உரைக்கி லேன்விதி
நின்றது பிடர் பிடித்துஉந்த நின்றது
பொன்றுவன் பொன்றினல் பொலன்கொள் தோளியை
நன்றென நாயக விடுதி நன்றரோ.

20. என்னைவென் றுளர்எனில் இலங்கை காவல
உன்னைவென் றுயருதல் உண்மை ஆதலால்
பின்னைநின் றெண்ணுதல் பிழைஅப் பெய்வளை
தன்னைநன் களிப்பது தவத்தின் பாலதே.

21. இற்றைநாள் வரைமுதல் யான்முன் செய்தன
குற்றமும் உளஎனிற் பொறுத்தி கொற்றவ
அற்றதால் முகத்தினில் விழித்தல் ஆரிய
பெற்றனன் விடைஎனப் பெயர்ந்து போயினான்.

கும்பகருணன் தோற்றம்

22. பாந்தளின் நெடுந்தலை வழுவிப் பாரோடும்
வேந்தென விளங்கிய மேரு மால்வரை
போந்தது போல்பொலந் தேரிற் பொங்கிய
ஏந்தலை ஏந்தெழில் இராமன் நோக்கினான்.

23. தோளொடு தோள்செலத் தொடர்ந்து நோக்குறின்
நாள்பல கழியுமால் நடுவண் நின்றதோர்
தாளுடை மலைகொலாம் சமரம் வேட்டதோர்
ஆளென உணர்கிலேன் ஆர்கொ லாம்இவன்.

வீடணன் அறிவித்தல்

24. ஆரியன் அனைய கூற அடியிணை இறைஞ்சி ஐய
பேரியல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன் எனக்கு
முன்னோன்
காரியல் காலன் அன்ன கழற்கும்ப கருணன் என்னும்
கூரிய சூலத் தான்என்று அவன்நிலை கூறல் உற்றான்.

25. ஊன்உ யர்ந்த உரத்தினால்
மேல்நி மிர்ந்த மிடுக்கினான்
தான்உ யர்ந்த தவத்தினால்
வான்உ யர்ந்த வரத்தினான்.

26. நன்றி தன்று நமக்கென
ஒன்று நீதி உணர்த்தினன்
இன்று காலன்முன் எய்தினன்
என்று சொல்லி இறைஞ்சினன்.

27. என்றவன் உரைத்தலோடும் இரவிசேய் இவனை இன்று
கொன்றுஒரு பயனும் இல்லை கூடுமேற் கூட்டிக்
கொண்டு
நின்றது புரிதும் மற்றிந் நிருதர் கோன்இடரும் நீங்கும்
நன்றென நினைந்தேன் என்றான் நாதனும் நயனீ
தென்றான்.

வீடணன் கும்பகருணனிடம் செல்லல்

28. ஏகுதற் குரியார் யாரே என்னலும் இலங்கை வேந்தன்
ஆகின்மற் றடிய னேசென்று அறிவினால் அவனை
உள்ளம்
சேகறத் தெருட்டி ஈண்டு சேருமேற் சேர்ப்பன் என்றான்
மேகம்ஒப் பானும்நன் று போகென்று விடையும்
ஈந்தான்.

29 தந்திரக் கடலைநீந்தித் தன்பெரும் பலத்தைச் சார்ந்தான்
வெந்திற லவனுக்கு ஐயநீடணன் விரைவின் நின்பால்
வந்தனன் என்னச் சொன்னார் வரம்பிலா உவகை கூரச்
சிந்தையாற் களிக்கின் றான்தன் செறிகழற் சென்னி
சேர்த்தான்.

கும்பகருணன் நன்மொழிகள்

30. முந்திவந் திறைஞ்சி னானை முகந்துயிர் மூழ்கப் புல்லி
உய்ந்தனை யொருவன் போனாய் உளையென உவக்கின்
றேன்றன்
சிந்தனை முழுதுஞ் சிந்தத் தெளிவிலார் போல மீள
வந்ததென் தனியே என்றான் மழையினீர் வழங்கு
கண்ணான்.

31. அபயம்நீ பெற்ற வாறும் அமரரும் பெறுத லாற்று
உபயலோ கத்தி னுள்ள சிறப்புங்கேட் டுவந்தே
னுள்ளம்
கவிஞரி லறிவின் மிக்காய் காலன்வாய்க் களிக்கின்
றேம்பால்
நவையினில் வந்ததென்நீ அமுதுண்பாய் நஞ்சுண்
பாயோ.

32. நீதியும் தருமம் நின்ற நிலைமையும் புலமை தானும்
ஆதியங் கடவு ளாலே யருந்தவ மாற்றிப் பெற்றாய்
வேதியர் தேவன் சொல்லால் வீவிலா ஆயுள் பெற்றாய்
சாதியின் தருமம் இன்னுந் தவிர்ந்திலை போலுந்
தக்கோய்.

33. ஐயநீ அயோத்தி வேந்தற் கடைக்கல மாகி ஆங்கே
உய்கிலை யென்னின் மற்றிவ் வரக்கராய் உள்ளோ
மெல்லாம்
எய்கணை மாரியாலே இறந்துபாழ் படுவேம் பட்டால்
கையினா லெண்ணீர் நல்கிக் கடன்கழிப் பாரைக்
காட்டாய்.

34. வருவதுன் னிலங்கை மூதூர்ப் புலையெலா மாண்ட
பின்னை
திருவுறை மார்ப னோடும் புகுந்தனை என்றுந் தீராப்
பொருவருஞ் செல்வந் துய்க்க விரைந்தவண் போதி
என்றான்
கருமமுண் டுரைப்பது என்றான் உரைஎனக் கழற
லுற்றான்.

வீடணன் வேண்டுகோள் ; அறவுரை

35. இருளுறு சிந்தை யேற்கும் இன்னருள் சுரந்த வீரன்
அருளும்நீ சேரில் ஒன்றோ அபயமு மளிக்கும் அன்றி
மருளுறு பிறவி நோய்க்கு மருந்துமாய் மாறிச் செல்லும்
உருளுறு சகட வாழ்க்கை ஒழித்துவீ டளிக்கு மன்றே.

36. எனக்கவன் தந்த செல்வத் திலங்கையு மரசு மெல்லாம்
நினக்கியான் தந்து மற்றுன் னேவலின் நெடிது நிற்பேன்
உனக்கிதி னுறுதி யில்லை உத்தம உன்பின் வந்தேன்
மனக்குநோய் துடைத்து நம்தம் மரபையும் வளர்த்து வாழ்தி.

37. தீயவை செய்வ ராயிற் சிறந்தவர் பிறந்த வுற்றார்
தாயவை தந்தை யாரென் றுணர்வரோ தருமம் பார்ப்பார்
நீயவை அறிதி அன்றே நினக்கியா னுரைப்ப தென்னை
தூயவை துணிந்த போது பழிவந்து தொடர்வ துண்டோ.

38. தீவினை யொருவன் செய்ய அவனெடுந் தீங்கி லாதார்
வீவினை யுறுதல்ஐய! மேன்மையோ கீழ்மை யோதான்
ஆய்வினை யுடையை அன்றே அறத்தினை நோக்கின்ற
தாய்வினை செய்ய அன்றே கொன்றனன் தவத்தின் மிக்கான்.

39. உடலிடைத் தோன்றிற் றொன்றை அறுத்ததி னுதிரம் ஊற்றிச்
சுடலுறச் சுட்டு வேறோர் மருந்தினால் துயரந் தீர்வார்
கடலிடைக் கோட்டந் தேய்த்துக் கழிவது கரும மன்றால்
மடலுடை யலங்கல் மார்ப மதியுடை யவர்க்கு மன்றே.

40. காக்கலாம் நும்முன் தன்னை எனினது கண்ட தில்லை
ஆக்கலாம் அறத்தை வேறே என்னினு மாவ தில்லை
தீக்கலாங் கொண்ட தேவர் சிரிக்கலாம் செருவி லாவி
போக்கலாம் போன பின்னை நரகன்றிப் பொருந்திற் றுண்டோ.

41. மறங்கிளர் உலகை வென்று வாழ்ந்திலை மண்ணின் மேலாய்
இறங்கினை இன்று காறும் இளமையும் வறிதே செல்ல
உறங்கினை யென்ப தல்லால் உற்றதொன் றுளதே என்னீ
அறங்கெட வுயிரை நீத்தல் மேற்கொள்வா னமைந்தது ஐய?

42. தேவர்க்குந் தேவன் நல்க இலங்கையிற் செல்வம் பெற்றுய்
யாவர்க்குஞ் சிறியை அல்லை யாருனை நலியும் ஈட்டார்
மூவர்க்குந் தலைவ ரான மூர்த்தியார் அறத்தை முற்றும்
காவற்குப் பிறந்து நின்றுர் காகுத்த வேடங் காட்டி.

43. முனிவருங் கருணை வைப்பர் மூன்றுல கத்துந் தோன்றி
இனிவரும் பகையும் இல்லை ஈறுண்டென் றிரங்கல் வேண்டா
துனிவருஞ் செறுந ரான தேவரே துணைவ ராவார்;
கனிவருங் காலத்து ஐய பூக்கொய்யக் கருத லாமோ.

கும்பகருணன் உறுதியுரை

44. வேதநா யகனே யுன்னைக் கருணையால் வேண்டி விட்டான்
காதலா லென்மேல் வைத்த கருணையால் கரும மீதே
ஆதலா லவனைக் காண அறத்தொடுந் திறம்பாது ஐய
போதுவாய் நீயே என்னுப் பொலன்கழ லிரண்டும் பூண்டான்

45. துர்ப்பியந் தொடையல் மாலைச் சுடர்முடி படியிற் றேயப்
பம்புபொற் கழல்கள் கையாற் பற்றினன் புலம்பும் பொற்றேள்
தம்பியை யெடுத்து மார்பிற் றழுவித்தன் தறுக ணூடு
வெம்புணீர் சொரிய நின்றுன் இணையன விளம்ப லுற்றுன்.

46. நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப்
போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டாற் குயிர்கொடா தங்குப் போகேன்
தார்க்கோல மேனி மைந்த எனதுயிர் தருதி யாயின்
கார்க்கோல மேனி யானைக் கூடுதி கடிதின் ஏகி.

47. மலரின்மே லிருந்த வள்ளல் வழுவிலா வரத்தி னுல்நீ
உலைவிலாத் தருமம் பூண்டாய் உலகுள தனையு முள்ளாய்
தலைவன்நீ உலகுக் கெல்லாம் உனக்கது தக்க தேயால்
புலையுறு மரண மேனும் எனக்கது புகழ தேயால்.

48. கருத்திலா இறைவன் தீமை கருதினல் அதனைக் காத்துத்
திருத்தலா மாகி லன்றே திருந்துதல் தீரா தாயின்
பொருத்துறு பொருளுண் டாமோ பொருதொழிற் குரிய ரான
ஒருத்தரின் முன்னஞ் சாதல் உண்டவர்க் குரிய தம்மா.

49. தும்பியந் தொடையல் வீரன் சுடுகணை துரப்பச் சுற்றும்
வெம்புவெஞ் சேனை யோடும் வேறுள கிளைஞ ரோடும்
உம்பரும் பிறரும் போற்ற ஒருவன்மூன் றுலக மாண்டு
தம்பிய ரின்றி மாண்டு கிடப்பனே தமையன் மண்மேல்.

50. செம்பிட்டுச் செய்த விஞ்சித் திருநகர்ச் செல்வன் தங்கை
வம்பிட்ட தெரியல் எம்முன் னுயிர்கொண்ட பகையை வாழ்த்தி
அம்பிட்டுத் துன்னங் கொண்ட புண்ணுடை நெஞ்சோ டைய
கும்பிட்டு வாழ்கி லேன்நான் கூற்றையு மாடல் கொண்டேன்.

51. ஆகுவ தாகுங் காலத் தாவதும் அழிந்து சிந்திப்
போகுவ தயலே நின்று போற்றினும் போதல் திண்ணம்
சேகுற நினைந்தோர் நின்னி லாருளர் வருத்தஞ் செய்யாது
ஏகுதி எம்மை நோக்கி இரங்கலே என்று முள்ளாய்.

52 என்றவள் தன்னை மீட்டும் எடுத்துமார் பிறுகப் புல்லி
நின்றுநின் றிரங்கி யேங்கி நீர்பொழி கண்ணின் நோக்கி
இன்றொடுந் தவிர்ந்த தன்றே உடன்பிறப் பென்பது என்ன
வென்றிவெந் திறலி னனும் அவனடித் தலத்தின் வீழ்ந்தான்.

53. வணங்கினன் வணங்கிக் கண்ணும் வதனமும் மனமும் வாயும்
உணங்கினன் வயிர யாக்கை யொடுங்கினன் உரைசெய் தின்னம்
பிணங்கினு லாவ தில்லை பெயர்வன் என்றெழுந்து போநதான்
குணங்களா லுயர்ந்தான் சேனைக் கடலெலாங் கரங்கள் கூப்ப

54. எய்திய நிருதர் கோனும் இராமனை யிறைஞ்சி எந்தாய்
உய்திற னுடையார்க் கன்றே அறநெறி யொழுக்க முண்மை
பெய்திற மெல்லாம் பெய்து பேசினேன் பெயருந் தன்மை
செய்திலன் குலத்து மானந் தீர்ந்திலன் சிறிதும் என்ருன்.

55. எனஇனி துரைக்கும் வேலை இராக்கதர் சேனை என்னும்
கனைகடல் கவியின் தானைக் கடலினை வளைந்து கட்டி
முனைதொழில் முயன்ற் தாக மூவகை உலகம் முற்றத்
தனிநெடுந் தூளி ஆர்க்க ஆர்த்தில பரவை தள்ளி.

இலக்குவனுடன் போர்

56. இராமன் தம்பிநீ இராவணன் தம்பிநான் இருவேம்
பொராநின் றேம்இது காணிய வந்தனர் புலவோர்
பராவும் தொல்செரு முறைவலிக் குரியன பகர்ந்து
விராவும் நல்லமர் விளக்குதும் யாம்என விளம்பா.

57. பெய்த வத்தினேர் பெண்கொடி எம்உழைப் பிறந்தாள்
செய்த குற்றமொன் றில்லவள் நாசிவெஞ் சினத்தால்
கொய்த கொற்றவ மற்றவள் கூந்தல்தொட் டீர்த்த
கைத லத்திடைக் கிடத்துவன் காக்குதி என்ருன்.

58. அல்லினுற் செய்த நிறத்தவன் அனையது பகர
மல்லினுற் செய்த தோளினன் மாற்றங்கள் நும்பால்
வில்லினுற் சொல்லின் அல்லது வெந்திறல் வெள்கச்
சொல்லி னுற்சொலக் கற்றிலம் யாம்எனச் சொன்னுன்.

59. கரியின் கைகளும் புரவியின் கால்களும் காலின்
திரியும் தேர்களின் சில்லியும் அரக்கர்தம் சிரமும்
நெரியும் சோரியுள் துறைதொறும் துறைதொறும் சுழிப்பச்
சொரியும் பல்பிணைப் பெருங்கரை கடந்தில நீத்தம்.

சுக்கிரீவனுடன் போர்

60. பொறிந்தெழு கண்ணினன் புகையும் வாயினன்
செறிந்தெழு கதிரவன் சிறுவன் சீறினன்
முறிந்தன அரக்கன்மா முரண்திண் தோள்என
எறிந்தனன் விசும்பின்மா மலைநன் றேந்தியே.

61. ஏற்றொரு கையினால் இதுகொல் நீஅடா
ஆற்றிய குன்றம்என்று அளவில் ஆற்றலான்
நீற்றியல் நுணுகுறப் பிசைந்து நீங்கெனாத்
தூற்றினன் இமையவர் துணுக்கம் எய்தினர்.

62. செல்வன்ஓர் நெடுங்கிரி இன்னும் தேர்ந்தெனா
எல்லவன் கான்முளை உணரும் எல்லையின்
கொல்லென எறிந்தனன் குறைவில் நோன்பினோர்
சொல்லெனப் பிழைப்பிலாச் சூலம் சோர்விலான்.

63. பட்டனன் பட்டனன் என்று பார்த்தவர்
விட்டுலம் பிடநெடு விசும்பிற் சேறலும்
எட்டினன் அதுபிடித்து இறுத்து நீக்கினான்
ஒட்டுமோ மாருதி அறத்தை ஓம்புவான்.

64. அற்றது காலையின் அரக்கன் ஆயுதம்
பெற்றிலன் பெயர்ந்திலன் அனைய பெற்றியின்
பற்றினன் பாய்ந்தெதிர் பருதி கான்முளை
எற்றினன் குத்தினன் எறுழ்வெங் கைகளால்.

65. உறுக்கினர் ஒருவரை யொருவர் உற்றிகல்
முறுக்கினர் முறைமுறை அரக்கன் மொய்ம்பினால்
பொறுக்கிலா வகைநெடும் புயங்களால் பிடித்து
இறுக்கினன் இவன்சிறிது உணர்வும் எஞ்சினான்.

66. மண்டமர் இன்றெடும் அடங்கும் மன்இலாத்
தண்டலில் பெரும்படை சிந்தும் தக்கதோர்
எண்டரு கருமமற் றிதனின் இல்எனக்
கொண்டனன் போயினன் நிருதர் கோநகர்.

இராமனுடன் போர்

67. தீயினும் முதிர்வுறச் சிவந்த கண்ணினன்
காய்கணை சிலையொடும் கவர்ந்த கையினன்
ஏய்எனும் அளவினில் இலங்கை மாநகர்
வாயில்சென் றெய்தினன் மழையின் மேனியன்.

68. உடைப்பெருந் துணைவனை உயிரின் கொண்டுபோய்க்
கிடைப்பருங் கொடிநகர் அடையின் கேடெனத்
தொடைப்பரும் பகழியின் மாரி தூர்த்துற
அடைப்பனென் றடைத்தனன் விசும்பின் ஆறெலாம்.

69. மீட்டவன் கரங்களால் விலங்கல் ஆரையை
மூட்டற நீக்குவான் முயலும் வேலையில்
வாட்டலைப் பிடர்த்தலை வயங்கு வாளிகள்
சேட்டகல் நெற்றியின் இரண்டு சேர்த்தினன்.

70. குன்றின்வீழ் அருவியின் குதித்துக் கோத்திழி
புன்தலைக் குருதிநீர் முகத்தைப் போர்த்தலும்
இன்துயில் எழுந்தென உணர்ச்சி எய்தினன்
வன்திறல் தோற்றிலான் மயக்கம் எய்தினன்.

71. நெற்றியில் நின்றுஒளி நெடிதிமைப்பன
கொற்றவன் சரம்எனக் குறிப்பின் உன்னினன்
சுற்றுற நோக்கினன் தொழுது வாழ்த்தினன்
முற்றிய பொருட்கெலாம் முடிவு ளான்தனை.

72. கண்டனன் நாயகன் தன்னைக் கண்ணுருத்
தண்டலின் மானமும் நாணும் தாங்கினன்
விண்டவன் நாசியும் செவியும் வேரொடும்
கொண்டனன் எழுந்துபோய்த் தமரைக் கூடினன்.

73. அக்கணத்து அறிவுவந் தணுக அங்கை நின்று
உக்கனன் கவியர சென்னும் உண்மையும்
மிக்குயர் நாசியும் செவியும் வேறிடம்
புக்கதும் உணர்ந்தனன் உதிரப் போர்வையான்.

74. ஏசியுற் றெழும்விசும் பின்னரைப் பார்க்கும்தன்
நாசியைப் பார்க்குமுன் நடந்த நாளுடை
வாசியைப் பார்க்கும்இம மண்ணைப் பார்க்குமால்
சீசிஉற் றதுஎனத் தீயும் நெஞ்சினன்.

75. கையி ரண்டொடு கால்களும் துணிந்தன
கருவரை பொருவுந்தன்
மெய்யி ரண்டுநா றுயிரம் பகழியால்
வெறிநுறத் தொளைபோன
செய்ய கண்பொழி தீச்சிகை இருமடி
சிறந்தது; தெழிப்போடும்
பெய்யும் வானிடை இடியினும் பெருத்தது
வளர்ந்தது பெருஞ்சீற்றம்

76. 'ஐயன் வில்தொழிற்கு ஆயிரம் இராவணர்
அமைவிலர் அந்தோயான்
கையும் கால்களும் இழந்தனன் வேறினி
உதவலாம் துணைகாணேன்
மையல் நோய்கொடு முடித்தவா தான்என்றும்
வரம்பின்றி வாழ்வானுக்கு
உய்யு மாறரிது என்றுதன் உள்ளத்தின்
உணர்ந்தொரு துயர்உற்றான்.

வரம் வேண்டல்

77. நீதியால் வந்ததொரு நெடுந்தரும நெறிஅல்லால்
சாதியால் வந்தசிறு நெறிஅறியான் என்தம்பி
ஆதியாய் உனைஅடைந்தான் அரசர்உருக்
கொண்டமைந்த
வேதியா இன்னம் உனக்கு அடைக்கலம்யான்
வேண்டினேன்.

78. தம்பிஎன நினைத்திரங்கித் தவிராஅன் அத் தகவிலான்
நம்பிஇவன் தனைக்காணிற் கொல்லும்இறை நல்கானல்
உம்பியைத்தான் உன்னைத்தான் அனுமனைத்தான்
ஒருபொழுதும்
எம்பிரி யானாக அருளுதியான் வேண்டினேன்.

79. மூக்கிலா முகமென்று முனிவர்களும் அமரர்களும்
நோக்குவார் நோக்காமை நுண்கணையால் என்கழுத்தை
நீக்குவாய் நீக்கியபின் நெடுந்தலையைக் கருங்கடலுட்
போக்குவாய் இதுநின்னை வேண்டுகின்ற
பொருள் என்றான்.

80. வரங்கொண்டான் இனிமறுத்தல்
வழக்கன்றுஎன்று ஒருவாளி
உரங்கொண்ட தடஞ்சிலையின்
உயர்நெடுநாண் உட்கொளுவாச்
சிரங்கொண்டான் கொண்டதனைத்
திண்காற்றின் கடும்படையால்
அரங்கொண்ட கருங்கடலுள்
அழுவத்துள் அழுத்தினான்.

9. சீருப்புராணம்

நபியவதாரப் படலம்

1. கோதறப் பழுத்து மதுரமே கனிந்த
கொவ்வைவா யரம்பையர் வாழ்த்தித்
தீதற நெருங்கி யேவல்செய் திருப்பச்
செழுங்கம லாசனத் திருந்த
மாதருக் கரசி யாமினு வுதர
மனையிடத் திருந்துமா நிலத்தி
லாதரம் பெருக நல்வழிப் பொருளா
யகுமது தோற்றின ரன்றே.

2 பூதலத் தரசு பதியென வுதித்த
புகழ்பெறு மக்கமா நகரிற்
சீதவொண் கதிர்சேர் கஃபத்துல் லாவின்
றிசையினில் வடகிழக் காக
வேதமொன் றணுகா ஜெம்றத்தி லூஸ்தா
வெனுமொழி தலத்தினி னிடுவே
மாதவ ரபித்தா லிபுதிரு மனையின்
முகம்மது நபிபிறந் தனரே.

3. நெறிநிலை திரியா மருண்மத மிருந்து
நெடுநில மெங்கணும் பரந்து
துறவறந் தவறி யில்லற மடிந்து
சுடரிலா மனையது போலக்
குறைபடுங் கால மிருளெனுங் குபிரின்
குலமறுத் தறநெறி விளக்க
மறுவிலா தெழுந்த முழுமதி போல
முகம்மது நபிபிறந் தனரே.

4. பானுவின் கதிரா லிடருறுங் காலம்
படர்தரு தருநிழ லெனலா
பீனமுங் கொலையும் விளைத்திடும் பலநோ
பிடர்தவிர்த் திடுமரு மருந்தாய்த்

தீனெனும் பயிர்க்கோர் செழுமழை யெனலாய்க்
குறைஷியிற் றிலதமே யெனலாய்
மாநிலந் தனக்கோர் மணிவிளக் கெனலாய்
முகம்மது நபிபிறந் தனரே.

5. செங்கதிர் பரப்பி யுலகெலாம் விளக்கித்
திரிதின கரனும்வெண் ணமுதந்
தங்கிய கிரணச் சசியுமந் தரத்திற்
றவழ்தரு முடுக்குல மனைத்தும்
பொங்கொளி யெவையுஞ் சுவனநா டனைத்தும்
பூதலம் விசும்புமற் றனவு
மிங்கெழின் முகம்ம தொளியினி லென்றூ
லிவர்க்கெவை யுவமைசொல் லுவதே

6. சிறந்தநன் மதலை தனைவிரைந் தெடுப்பத்
தெரிவையார் மனத்தினி னைப்ப
மறந்திகழ் விழியார் தொடத்தகா தென்றென்
மகம்மதை விரைவினி லேந்தி
நிறந்திகழ் சுவனப் பதியினிற் கொடுவம்
மென்றன னெடியவ னதனு
லறந்திக ழாமி னுதிரு மனைபுக்
கடுத்தவர் பிள்ளையை யெடுத்தார்.

7. அமரருக் கிறைவன் ஐபுரயீல் வரிசை
யகுமதை யெடுத்தினி தேந்தித்
தமருடன் சுவனப் பதியினிற் கொடுபோய்ச்
சலநதி தொறுமுழு காட்டி
யிமைதிறந் திருமண் மையினை யெழுதி
யெண்ணெயிட் டமிர்தமு மூட்டிச்
சுமைதர வாசந் திகழ்த்தியெண் டிசையுஞ்
சுற்றியே சிலமொழி பகர்வார்.

8. ஆதிநா யகன்றன் றிருநபி யிறசூ
லாமிவர் தங்கலி மாவைப்
பூதலத் துறைந்த படைப்பெவை யாவையும்
போற்றுதல் செய்யவும் வேண்டு

மீதலா லமர ரிவர்கலி மாவுக்
கிசைந்தன ரென்பது மிசைத்துச்
சூதர மொழியா ராமினு விடத்திற்
ேறுேன் றலைக் கொடுத்தகன் றனரே.

9. அந்தர மவனி கடன்மலை யெழுதீ
வகத்தினு மெண்டிசை முழுதுஞ்
சுந்தர வதன முகம்மதைக் கொடுபோயச்
சுற்றியெங் கணும்பெயர் விளக்கிச்
சந்தமென் முகததா மரைமலர் குளிரத்
தடஞ்சிறை வானவர் திரண்டு
வந்தது மாமி னுதிரு மனையில்
வைத்தது மொருநொடிப் பொழுதே.

10. வள்ளலென் றுதவிப் பெயர்நிலை நிறுத்தி
வளர்தரு புகழபுல் காசீ
முள்ளக நிறைந்த செம்மலர்ப் பதந்தொட்
டொளிர்பெறு மிணைவிழிக் கேற்றி
வில்ளரும் பவளம் விரிந்தன கனிவாய்
விளங்கிட வாழ்த்தெடுத் துவந்து
தெள்ளமு தனைய முகம்மது நபியைச்
சபாதிரு மடிமிசை கொண்டார்.

10. திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை

கொழுந்தமிழ் போலக் குளிர்மாண் குணத்தோய்!
உழுந்துருள் அளவையிற் செழுந்தமிழ்ப் பாக்கள்
நூறுநூ றியற்றுங் கூறுபடு மதியோய்!
ஒளிச்செல வதனினும வளிச்செல வதனினும்
நெறிப்படக் கிளக்கும் மிறைக்கவி வல்லோய்!
அளவைநூன் மரபிற் பிறழா தியாண்டுங்
கொளவுரை நிகழ்த்தும் வளமுறும் உணர்வோய்!
பொருளியல் அறிந்து மருளறப் புணர்ந்து
கேட்போர்ப் பிணிக்குங் காட்சிசால் உரவோய்!
பண்டைப் பிறவியிற் றண்டா தாற்றும்
பெருந்தவ முடைய மன்னே! பொருந்தியின்
றீங்கெனைத் தலைப்பட் டனையே ; ஓங்கி
ஊழி செல்லினும் நீடு வாழ்மதி!
கீழ்த்திசை எழீஇ மேற்றிசைப் படருந்
தீத்தெறு ஞாயிறு வட்திசைப் புணர்ந்து
தென்றிசை நோக்கித் திசைதடு மாறினும்,
வானக் கடலின் மீனென வயங்கும்
உடுநிரை உதிர்ந்து கொடுமை யாயினும்
உலவா வாழ்க்கையில் நிலைமதி சிறந்தே!
வறுமை களைந்து சிறுமை நீங்கி
நன்னிலை பலவும் இன்னே பெறுதி!
வரம்பறும் இன்பம் நிரம்பக் கோடி!
நின்னுயிர்க் குறுதி நாடித் துன்னிநின்று
நிரைநிரை கூறுமென் உரைபிழை யலையே.

இன்னுங் கேட்டல் வேண்டின் முன்னுமென்
சொல்லள வமைந்து நலம்பல எய்தினர்
பல்லோர் பல்லோர் பண்டும் உண்டால்;
இனியொன்று கூறுவென் கேண்மதி! பனிகெழு
முல்லையங் கொடிக்கு மல்லலஞ் செழுந்தேர்

அருள்வர ஈத்த பெரியனே இலனே!
விழியாக் கண்ண செழுமயிர்த் தோகைக்கு
நறும்படாம் வீசிய உறுவனும் இலனே!
பவனமா உலகின் நவையுறப் பெற்ற
அமிழ்ந்துபொதி நெல்லி ஔவைக் கீத்த

சிதையாப் பேற்றின் அதிகனும் இலனே!
குறுநடைப் புறவின் றபுதிகண் டஞ்சிக்
குருதிகெழு பைந்தடி முறைமுறை தடிந்து
கன்னம்புக் கேறிய மன்னனும் இலனே!
அருந்தமிழ்ப் புலவோர் பெருந்திறம் உணர்ந்து

பொன்னும் மணியுந் தண்ணடை நிலனும்
வரையாது வழங்கிய அரசரும் இலரே!

11. கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல்

1. இறைவன் கோயிலை எண்ணி நுழைந்தாய் இளங்குமரா
கறைகளைக் கண்டதுங் 'கள்ளர் குகை'யெனக்
காய்ந்துவிட்டாய்
குறைகளைப் போக்குங்குருமொழி யாயது கோதகற்றித்
தறையைத் திருத்துங் தகைமையை என்னென்று
சாற்றுவனே.

2. கள்கொலை காமம் களவுபொய் தீய கறைகழித்துத்
தள்ளும் வழிகளைச் சாற்றினர் பல்லோர் தரணியிலே
பள்ளிப் படிப்பாய்ப் பரவின வாழ்வில் படிவதற்குக்
கொள்ளு மனமே கொலைஞரை மன்னித்த கோவடியே.

3. ஒழுக்கம் விழுப்பம் உயிரினும் ஓம்பென்
றுரைத்திருந்தால்
கொழிக்குமோ தானே குலவி நடந்து, குவலயத்தீர்
ஒழுக்க வடிவாங் கிறிஸ்துவை உன்னி உளத்தழுதால்
அழுக்கைக் கழுவும், ஒழுக்கம் அரும்பி னலர்ந்திடுமே

4. அன்பே! உனக்காண் பரிதென அன்னை
அகந்திரண்டாய்
என்புதோல் போர்த்து நடந்தாய், மொழிந்தாய்,
இருநிலத்தில்
மன்பதை நோய்கண் டிரங்கி இரங்கி மரித்தெழுந்தாய்
பொன்னுரு விலையேல் புந்தியில் என்ன
பொலிந்திடுமே.

5. பாவி பிறந்தனன் பாவி வளர்ந்தனன் பாவவினை
மேவிய வாழ்வினன் மீக்கூர்ந்து பாவம் விளைந்தது
சாவியாய்ப் போகச் சமயப் புறத்தினில்
சார்ந்தலுத்தேன்
தேவனே அன்புச் சிலுவையின் நீழலைச் சேர்ந்தனனே.

6. அலகிலொளி ஐயாவே அகிலமெலாம் உன்கருவில்;
உலகிடைநீ ஒருகன்னி உயர்கருவில் உதித்ததென்னே?
சிலைநுதலார் உலகினிலே செறிந்தஇழுக்
கொழித்தவர்தம்
நிலைமையினை வளஞ்செய்ய நினைந்ததுவே
நெஞ்சினிலே

7. எவ்வுயிர்க்குந் தாயான இறையவனே இவ்வுலகில்
செவ்வியலி ஒரு தாயின் செழுங்கையில்
வளர்ந்ததென்னே?
எவ்வுயிருந் தாயன்பை எய்திவிடின் இறையுண்மை
மெய்ம்மழவில் பொலியுமென்று விளம்புதற்கு
வளர்ந்ததுவே.

8. பருவுடலை மறைத்தருளிப் பரமவுடல் அடைந்தக்கால்
திருமகளிர் விழிக்கமுதச் செழிங்காட்சி வழங்கியதென்?
திரும்கண்மை அளமெய்தின் தெய்வவுரு
விளங்குமென்று
மருவுலகம் உணரகுரு மகிழ்காட்சி வழங்கியதே.

9. நெடுங்காலம் நஞ்சுமிழ்ந்து நிலம்வதைத்த நீளரவக்
கொடுங்கோன்மை கொதித்ததென்னே? குமரா நீ
பிறந்ததுமே
கொடுங்கோன்மை விழுத்தவந்த குணக்கோவென்
றுணர்த்தெரிந்து
நடுங்கியதே கொடுங்கோன்மை நலிந்துவரல்
கண்கூடே.

10. பேய்மையிலா உலகிருந்து பேயுலகிற் பிறப்பெடுத்துப்
பேய்புரிந்த சோதனையும் பெற்றுவெற்றி
அடைந்தென்னே?
பேய்நிலத்தில் சோதனையுள் டஞ்சாதே என அபயம்
பேய்மனத்து மக்களுக்குப் பெரியவனே தெரிப்பதற்கே

11. மாடிமனை யிடைஏசு மலரடியை வையாமல்
காடுமலை கடல்குடிலில் கான்மலரை வைத்ததென்னை?
காடுமலை கடல்குடிலுங் கடவுணெறி கூட்டியற்கை
வீடமைதி யெனவிசிக்க மேவியதே கான்மலரே.

12. முடிசேர்ந்த முள்ளடுக்கும் முகஞ்சேர்ந்த எச்சிலுமே
இடிசோரும் உரமுடையாய்! இகலெழுப்ப விலைஎன்ன?
கடியாத பொறுமையன்புக் கலைவளர வேண்டுமென்று
நடையாலே நாட்டுதற்கு நல்லுளத்தில் எண்ணியதே.

13. சிலுவையிலே கிறிஸ்துஉனைச் சேர்த்தாணி
அறைந்தகொடுங்
கொலைஞரையும் பகையாது குழைந்தருளைச்
சுரந்ததென்னை?
பலியிரத்தம் முழுகிமனம் படிந்துருகி மன்னிக்கும்
நிலவுலகம் படைப்பதற்கு நினைநதருளைச் சுரந்தமையே.

14. ஒருகன்னம் அறைந்தவர்க்கு மறுகன்னம்
காட்டென்றும்
கருவியினுல் வெட்டுபவர் வெட்டுண்பர் கடியென்றும்
பொருநரையும் நேசியென்றும் போதனையால்
சாதனையால்
மருவவைத்த கிருஸ்துஉன்றன் மலரடியில்
அடைக்கலமே.

15. வாளேந்திப் போர்புரிந்த வாகையரும் மாண்டுவிட்டார்
வாளேந்தாக் கிறிஸ்துவேநீ மரித்தெழுந்தாய்
வீரவள்ளால்!
வாளேந்தும் வழியுழன்றேன் வழிகண்டேன்
மரித்தெழுவேன்
வாளேந்தா நெறிவளர்க்க மலரடியில் அடைக்கலமே.

1. சிறுபாணாற்றுப்படை

சங்க காலத் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் பாடிய பாடல்கள் பத்துப்பாட்டு எனவும், எட்டுத்தொகை எனவும் வழங்கும் நூல்களாகத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் பத்துப் பாட்டு என்பது அகவற்பாவால் இயற்றப்பட்ட பத்து நெடும்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்ட தொகைநூலாகும். இதனால் இந்நூல் பத்துப்பாட்டெனும் பெயர் பெறலா யிற்று. இதனைப் பாட்டு எனவும் கூறுவர். இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் நூற்றுமூன்று அடிகளுக்குக் குறையா தனவும் எழுநூற்று எண்பத்திரண்டு அடிகளுக்கு மேற் படாதனவுமாகும். திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப் படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல் லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்பன பத்துப்பாட் டாகும்.

பத்துப்பாட்டைப் பாடிய புலவர்கள் எண்மர். அவர்க ளுள் நக்கீரனாரும், கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரும் இரண்டிரண்டு பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். மற்ற ஆறு புலவர் பெருமக்களும் ஒவ்வொரு பாடல் பாடியுள்ளனர். இந் நூலுள் அகப்பொருள் பற்றியன முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை என்பன; மற்ற ஏழு பாடல்களும் புறப்பொருள் பற்றியன. அவற்றுள் ஐந்து பாடல்கள் 'ஆற்றுப்படை' இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தனவாகும். முல்லைப்பாட்டு நீங்கலாக உள்ள பிற பாடல்கள் ஒவ்வொன் றற்கும் பாட்டுடைத் தலைவன் உண்டு.

பத்துப்பாட்டு, பண்டைத் தமிழ் மக்களின் வரலாற்றை யும் நாகரிகச் சிறப்பினையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. முடியுடை மூவேந்தர்களது வரலாறு, பண்டைத் தமிழ் மக்க ளின் பழக்க வழக்கங்கள், போர்முறை, சமுதாயநிலை, காதல்

வாழ்க்கை, கடவுள் நெறி முதலியவற்றைப் பத்துப்பாட் டால் நன்கறியலாம்.

சிறுபாணாற்றுப்படை பத்துப்பாட்டின் மூன்றும் பாட லாகும். இருநூற்று அறுபத்தொன்பது அடிகளையுடை யது; ஆசிரியப்பாவால் ஆகியது. ஆற்றுப்படை என்னும் தமிழ் இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்தது என்பது இதன் பெய ராலேயே அறியப்படுகிறது. ஆற்றுப்படை என்பது, பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர் என்னும் கலைஞர்களுள் ஒருவர் ஒரு வள்ளலிடத்துத் தாம பெற்ற பரிசாகிய பெருஞ் செல்வத்தை, எதிர்வந்த பாணர் முதலியவர்க்கு எடுத்தியம்பி அவரும் அவன்பால் சென்று தாம் பெற்ற செல்வத்தைப் பெறுமாறு அறிவுறுத்தி, அவன் இருக்கும் இடத்திற்கு வழிப்படுத்துவதாகும்.

பத்துப்பாட்டுள் பாணராற்றுப்படையாக வரும் இரண்டு பாடல்களுள், சிறுபாணாற்றுப்படை அடியளவாற் சிறியதாதலின் சிறுபாணாற்றுப்படை எனப் பெயர் பெற் றது என்பர் சிலர். ஆனால் இப்பாட்டினுள் வரும் பாணன் 'இன்குரற் சீறியாழ் இடவயிற் றழீஇ' (35) இருந்தான் என்று கூறப்படுகின்றமையால், அவன் வைத்திருந்த சிறிய யாழின் காரணமாகவே இவ்வாற்றுப்படை பெயர் பெற்றது எனக் கொள்ளுதல் பொருத்த முடையதாகும்.

பரிசில் பெறக்கருதிய ஒரு பாணனைப் பரிசில் பெற்று ஞெரு பாணன், ஒய்மாநாட்டு நல்லியக் கோடனிடத்து ஆற் றுப்படுத்திய செய்தியைச் சிறுபாணாற்றுப்படை விளக்கு கிறது. வஞ்சிமாநகர், மதுரை, உறந்தை ஆகிய மூவேந்த ரின் தலைநகர்கள், நல்லியக்கோடன் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நாட்டில் சிறந்து விளங்கிய மாவிலங்கை, எயிற்பட்டினம், கிடங்கில், வேலூர், ஆமூர் ஆகிய நகரங்கள் முதலியவற் றின் சிறப்பினைச் சிறுபாணாற்றுப்படையில் காணலாம். கடையெழு வள்ளல்களின் பொன்றுப் புகழிற்குரிய கார ணங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை முதலிய ஐவகை நிலங்களின் இயற்கை எழிலும், அவற்றில் வாழும் மக்களது விருந்தோம்பும் பண்பும் விளக் கப்படுகின்றன. நல்லியக்கோடனின் சீரும் சிறப்பும் வீர

மும் வெற்றியும் அன்பும் பண்பும் அழகாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளமை படித்து இன்புறத்தக்கதாகும்.

இப்பாட்டைப் பாடியவர் இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் என்பவராவார். தொண்டை நாட்டில் உள்ளதே இடைக்கழி நாடு; இக்காலத்தில் இடக்கநாடு என்ற பெயரால் வழங்குகிறது. இந்நாடு உப்பங்கழிகளுக்கு இடையே இருத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். நல்லூர் என்பது புலவர்பெருமானின் ஊராகும். தத்தனார் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். கல்வி மேம்பாடு பற்றி நத்தத்தனார் என்ற பெயர் இவருக்குப் பிற்காலத்தில் வழங்கலாயிற்று. 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல். நக்கீரனார், நப்பூதனார் முதலிய பெயர்களும் இவ்வாறு அமைந்தனவேயாகும். இவரது பாடலினால், இவர் கடைச் சங்க காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்பது புலனாகின்றது.

3. உழந்த - வருந்தின; செல்புனல் - ஓடுகின்ற நீர்; சேய்வரல் - தொலைவினின்று வருகின்ற; கான் - காடு.

4. கொல்கரை - கரை கொல் - கரையை அழிக்கும்.

5. செம்மல் - வாடிய மலர்; புடைநெறித்து - தம்மிடமெல்லாம் (கருமணல்) செறியச்செய்து.

6. கதுப்பு - கூந்தல்; காழ்அகம் நுணங்கு அறல் - கரிய நிலத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட நுண்ணிய கருமணல்.

7. அயில் - வேல்; உருப்பு - வெப்பம்; ஐது நடந்து - மெல்ல நடந்து சென்று.

8. வெயில்உருப் புற்ற - வெயிலாலே வெப்பமுற்ற; வெம்பரல் - வெம்மையான பரல் கற்கள்.

9. வேனில் நின்ற - இளவேனிற் பருவம் நிலைபெற்ற; வெம்பதம் - வெப்பமிக்க தன்மை; வழிநாள் - இளவேனிற் பருவத்திற்குப் பிற்பட்டதாகிய முதுவேனிற் பருவம்.

10. கடாவுறுப்ப - வெப்பமாக வீச.

11. பாலைநின்ற - பாலைத்தன்மை நிலைபெற்ற; பாலை - பாலை நிலம்.

12. முதல் - முதலாகவுடைய; மராஅத்த-கடப்ப மரத்தினுடைய; அசைஇ - தங்கி, அளபெடை.

13. ஐதுவீழ் - மெல்லியதாய் விழுகின்ற; இருபெயல் - தாழ்கின்ற மழை.

14. நெய்கனிந்து - எண்ணெயிலே முற்றுப்பெற்று; கதுப்பு - கூந்தல்.

15. மணி - நீலமணி; கலாபம் - தோகை.

16. மயின்மயிற் குளிக்கும் - ஆண்மயில்கள், யாம் இவர் சாயலை ஒவ்வேமென நாணியும், எம் தோகை இவர் கூந்தலை ஒவ்வா என நாணியும் தம் பெடைகட்குள்ளே மறையும்; சாயல் - மென்மை; சாஅய் - ஒடியிளைத்து; அளபெடை.

17. உயங்கு - வருந்தும்; அசைஇ - வருந்தி.

18. வயங்கு - விளங்குகின்ற; இழை - அணிகலன்கள்; உலறிய - வறுமையினுல் சிலம்பு முதலிய அணிகலன்கள் அணியப்பெருது பொலிவழிந்த.

19. ஈர்ந்து - இழுக்கப்பட்டு; தோய்தல் - பொருந்துதல்; இரும் பிடி - கரிய பெண் யானை.

20. குறங்கு - தொடை; யானையின் தும்பிக்கை மகளிர் தொடைக்கு உவமை.

21. மால்வரை - பெருமையுடைய மலை; ஒழுகிய - ஒழுங்குபட வளர்ந்த - இடையறவின்றி வளர்ந்த.

22. ஓதி - மகளிரின் முன்னுச்சி மயிர்.

23. நளி - செறிந்த; சினை - கிளை; நச்சி - விரும்பி.

24. களிசுரும்பு - தேனுண்டு களித்த வண்டுகள்; சுணங்கு - பொன்னிறமான தேமல்.

29. குல்லை - கஞ்சங் குல்லை என்னும் ஒரு வகைச் செடி; புறவு - காடு.

30. முல்லைசான்ற கற்பு - முல்லை மலர்களைச் சூடுதற்கு அமைந்த கற்புடைமை; முல்லை நிலத்திற்குரிய ஒழுக்கம் நிறைந்த கற்புடைமை எனினும் அமையும்.

31. மடமான் நோக்கின்-மடப்பத்தை யுடைய மானின் நோக்கைப் போன்ற; விறலியர் - உள்ளத்தே தோன்றும் உணர்ச்சிகள் உடலில் வெளிப்படுமாறு ஆடுவதில் வல்ல ஆடல் மகளிர்.

32. அசைஇய - ஓய்ந்த; சீறடி - சிறிய அடி.

33. கல்லா இளைஞர் - தம் தொழிலையன்றி வேறொன்றையும் அறியாத இளைஞர்; தைவர - வருட.

34. பொன் வார்ந்து அன்ன - பொன் கம்பியினை ஒத்த; புரி - முறுக்கு.

35. சீறியாழ் - சிறிய யாழ்; இடவயின் - இடப் பக்கத்தே; தழீஇ - தழுவி; அளபெடை.

36. நைவளம் - நாட்டபாடை என்னும் ஒரு வகைப் பண்; இதனை இக்காலத்தில் 'நாட்டைக் குறிஞ்சி' என்று வழங்குவர்; பழுநிய - முற்றுப்பெற்ற; பாலை - பாலைப்பண்.

37. கைவல் - இயக்குதலில் வல்ல; கடனறிந்து - முறைமையினை அறிந்து.

38. வள்ளியோர் - வள்ளல்கள்; நசைஇ - விரும்பி, அளபெடை.

39. துனி - வெறுப்பு; கூர் - மிகுதி; எவ்வம் - துன்பம்; ஆற்றுப் படுப்ப - வறுமையை ஒழிப்பதற்குரிய வழியிலே செலுத்த.

40. முனிவு இகந்து இருந்த - வழிநடை வருத்தம் தீர்ந்திருந்த; முதுவாய் - பேரறிவினைத் தன் தொழிலில் வாய்க்கப் பெற்ற.

41. குறைய - துணிபடும்படி; ஒதுங்கி - நடந்து;

42. கழுநீர் - செங்கழுநீர் மலர் ; கயவாய் - பெரிய வாய்.

43. பைங்கறி - பசிய மிளகுக் கொடி ; நிவந்த - படர்ந்த.

45. விளையா இளங்கள் - முற்றாத இளைய தேன்; மெல் குபு - மென்று.

46. குளவி - காட்டு மல்லிகை; பாயல் – படுத்தல், துயில்.

47. குடபுலம் - மேற்கேயுள்ள நாடு, சேர நாடு; ஒன்னார் - பகைவர்; மருமான் குடியிலுள்ளோர்.

48. வாங்கு வில் - வளைந்த வில்.

49. எழு உறழ் - கணைய மரம்போல் திண்மை மிக்க ; குட்டுவன் - சேரன் செங்குட்டுவன்.

50. வஞ்சி - சேரர் தலைநகரமாகிய வஞ்சிமா நகர்; வறிது- சிறிது; அதாஅன்று - அதுமட்டுமல்லாமல்.

51. நறவு-தேன்; உறைக்கும் - துளிக்கும்; நாகு - இளமை; நுணவத்து - நுணாமரத்தினது.

52. குறுந்துணி - குறுகிய மரக்கட்டை ; அயில் - கூர்மை; பொருத - குடைந்த.

53. கைபுனை - கைத்தொழில் திறம் வாய்ந்த.

54. செய்பூங் கண்ணி - நெட்டியாற் செய்த பூவினை யுடைய தலை மாலை.

55. நோன்பகடு - வலிமை மிக்க எருது; உமணர் - உப்பு வாணிகர்.

56. மகாஅர் - மகவுகள், பிள்ளைகள்.

57. நகாஅர் - நகைப்பு, இங்குப் பற்களுக்கு ஆகுபெயர் ; நளிநீர் முத்தம் - செறிந்த நீர்மையையுடைய முத்துக்கள், கடலில் தோன்றிய முத்துக்கள்.

58. எருந்தின் - கிளிஞ்சலின்.

60. உளரியல் ஐம்பால் - அசைகின்ற இயல்புடைய (ஐந்து பகுதிகளையுடைய)கூந்தல். மகளிர் கூந்தலை

முடிக்கும் முறை ஐவகைப்படும் என்பர், அவை: குழல், அளகம், கொண்டை, பனிச்சை, துஞ்சை என்பன.

உமட்டியர் - உப்பு வாணிகரின் மனைவியர்.

61. கிளர் பூண் - விளங்குகின்ற அணிகலங்கள்.

62. தத்துநீர் - தாவுகின்ற நீர்; வரைப்பு - எல்லை.

63. தென்புலம் - தெற்கு திசையில் உள்ள நாடு.

64. மண்மாறு கொண்ட - நிலத்தை மாறுபட்டாலே (பகைமையினால்) கைப்பற்றிய.

65. கண் ஆர் - கண்ணுக்கு நிறைந்த.

67. மறுகு - தெரு; மதுரையும் வறிதே - மதுரை தரும் பரிசும் சிறியதாயிருக்கும்.

68. நிவந்த - நின்று வளர்ந்த.

69. துறுநீர் - நெருங்கி வளரும் இயல்புடைய; துணை - இணை; கோதை - மாலை.

70. ஓவத்தன்ன - ஓவியத்தை வரைந்ததைப் போன்ற; மருங்கு - பக்கம்.

71. கோவத்தன்ன - இந்திர கோபத்தைப் போன்ற கொங்கு - தாது.

73. திருமுகம் - அழகிய முகம்.

74. ஆசில் - குற்றமற்ற; அரக்கு - சாதிலிங்கம்.

75. கொட்டை - பொகுட்டு.

76. ஏமம் - காவல்; தழீஇ - தழுவி, அளபெடை.

77. காமரு தும்பி - விருப்பத்துடன் கூடிய தும்பி; காமரம் - சீகாமரம் என்னும் ஒருவகைப் பண்.

78. தண்பணை - குளிர்ச்சிமிக்க மருத நிலம்; தழீஇய - தழுவிய - சூழ்ந்த; அளபெடை; தளரா - நீங்காத; நிலையான; இருக்கை - குடியிருப்பு.

79. குணபுலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள நாடு.

80. எயில் - மதில்; உரும் - இடியேறு; சுவல் - கழுத்து.

81. தூங்கு எயில் - இயங்கும் கோட்டை.

83. ஓடாப் பூட்கை - தன்னிடத்து வாழும் மக்கள் பிறிதோர் இடத்தை நாடி ஓடாமைக்குக் காரணமாகிய மேற்கோள்.

84. வானம் - மழை ; கவான் - பக்கம் ; கவாஅன் - அளபெடை.

85. மஞ்ஞை - மயில் ; கலிங்கம் - ஆடை.

87. சுரும்பு - வண்டுகள்.

88. நறுவீ - நறிய பூக்கள் ; உறைக்கும் - தேனைத் துளிக்கும்; நாகம் - சுரபுன்னை மரங்கள்.

89. சிறுவீ முல்லைக்கு - சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைக் கொடிக்கு.

90. பிறங்கு - மிகுகின்ற.

91. கறங்கு - ஒலிக்கின்ற.

92. வாலுளைப் புரவி - வெண்மையான தலையாட்டத்தையுடைய குதிரை.

93. ஈர நன்மொழி - அருள்கனிந்த நன்மை தரத்தக்க சொற்கள்.

95. கழல் தொடி - உழலுகின்ற வாகுவலயம்; நிழல் - ஒளி

96. நீலம் - நீலமணி ; கலிங்கம் - ஆடை.

97. ஆலமலர் செல்வன் - சிவபெருமான், ஆலமரத்து அடியில் தட்சிணாமூர்த்தி வடிவில் அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான்.

98. சாவம் - வில், சாபம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு ; சாந்து - சந்தனம்.

99. ஆர்வ நன்மொழி - விருப்பத்தை யுண்டாக்கும் நன்மை தரத்தக்கசொற்கள்.

100. கவினிய - அழகுடைய.

101. அமிழ்துவிளை - அமிழ்தத்தின் தன்மையினைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்ற; தீங்கனி-இனியபழம்.

103. அரவம் - ஆரவாரம் ; கரவாது - மறைக்காது.

104. நட்டோர் - நட்புச் செய்தோர், நண்பர் ; நடைப் பரிகாரம் - இல்லறம் நடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்.

105. முட்டாது - தடையில்லாது ; முனை-போர்முனை.

106. வளி துஞ்சும் - காற்றுத் தங்கும்.

107. நளி - செறிந்த.

108. களுலிய - நெருங்கிய ; நாகம் - சுரபுன்னை.

109. குறும்பொறை - குறுகிய மலைகள், குன்றுகள்; கோடியர் - கூத்தாடுவோர்.

110. காரிக் குதிரை - காரி என்னும் பெயருடைய குதிரை.

112. எழுசமர் - தம்மேலே வருகின்ற போர்கள் ; எழு - கணைய மரம் ; உறழ் - மாறுபட்ட.

113. எழுவர் - மேலே கூறப்பட்ட கடைச் சங்க கால வள்ளல்கள் எழுவர், ஈகைச் செந்நுகம்-கொடையாகிய செவ்விய பாரம்.

114. வியலகம் - பரந்த உலகம்.

115. ஒருதான் தாங்கிய - ஒருவனாகிய தானே பொறுத்த.

116. ஆரம் - சந்தனம்.

117. தோள் புணை - தோள்களுக்குத் தெப்பமாகும்படி.

118. போக்கரு - அழுத்தற்கு அரிய.

120. நன்மாவிலங்கை - நல்ல பெருமையையுடைய மாவிலங்கை ; நல்லியக் கோடன் நாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கிய நகரங்களுள் ஒன்று.

122. துப்பு - வலி ; ஓவியர் - ஓவியர் குடியில்தோன்றியவர்.

125. பல்லியம் - பல்வகைப்பட்ட இசைக்கருவிகள் ; கோடியர் - கூத்தர்.

129. முன்னாள் - சில நாட்களுக்கு முன்பு.

131. நோனாது - பொறுத்தலாற்றாது.

132. புனிற்று நாய் - ஈன்ற அணிமையையுடைய நாய் ; அட்டில் - சமையலறை.

133. காழ் - கழிகள் ; கணச்சிதல் - திரளான கரையான்.

134. பூழி - புழுதி ; காளாம்பி - காளான்.

135. ஒல்குபசி - வருந்தும் பசி.

136. வள்ளுகிர் - பெரிய நகத்தால் ; குறைத்த - கிள்ளிய.

137. வேளை - வேளைக் கீரை.

138. மடவோர் - அறிவில்லாதவர் ; கடை அடைத்து - வீட்டின் வாயிற் கதவை அடைத்து.

139. மிசையும் - தின்னும் ; ஒக்கல் - சுற்றம்.

140. அழிபசி - மானம் அறிவு முதலியன அழிதற்குக் காரணமாகிய பசி ; வீட - கெட ; பொழிகவுள் - மதம் பொழிகின்ற கன்னம்.

141. தறுகண்பூட்கை - பகைவரை விரைவில் கொல்லுதலாகிய மேற்கோள்.

143. அவணின்று - அவ்விடத்திலிருந்து.

145. செம்மல் உள்ளம் - பெருமிதம் பொருந்திய உள்ளத்துடனே.

147. தமனியம் - பொன்.

148. முண்டகம் - கழுமுள்ளி ; கழாஅல - பூக்க.

149. நித்திலம் வைப்பவும்-முத்துக்களைப்போல அரும்பவும்

150. நிமிர்தர - ஏற.

152. வைப்பு-ஊர்கள் ;மதிலெர்டு பெரிய-மதில்களையுடைய 'எயில்' என்னும் பெயரைப் பெற்ற பட்டினம்

எயிற்பட்டினம் என்பது ஓய்மாநாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கிய துறைமுகம். படரின்-செல்வீராயின்.

155. வீங்கு திரை - மிகுகின்ற அலை.

156. மாட்டி - எரித்து.

157. மதி ஏக்கறூஉம் மாசறு திருமுகம் - இத்தகைய களங்கமற்ற அழகிய திருமுகத்தை யாம் பெற்றிலமே என்று திங்கள் விரும்புவதற்குக் காரணமான அழகிய முகம்.

158. நுதிவேல் - வேல்நுனி; நுளைமகள்-நெய்தல் நிலத்து வாழும் மகள்.

160. கிடங்கில் - நல்லியக்கோடனின் தலைநகரம்.

161. தெரியல் - மாலை ; தகையோன் - அழகுடையவன்.

162. அறல் குழல் பாணி-தாள அறிதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கேற்ப ; தூக்கி - ஆடி.

163. வறல்குழல் சூட்டு - சுடப்பட்ட உலர்ந்த குழல்மீன் ; வயின் வயின் - வீடுதோறும் வீடுதோறும்.

164. பைந்தனை - பசிய அரும்பு

165. காயாக் கணமயில் அவிழவும் - காயாம் பூக்கள் திரண்ட மயிலின் கழுத்தைப் போல பூக்கவும்.

166. முசுண்டை - ஒருவகைக் கொடி; கொட்டம்-பனை ஈச்ச மரங்களின் ஓலையாற் பின்னப்படும் சிறு பெட்டி.

167. கொல்லை நெடுவழி - புன்செய் நிலத்திடத்துக் கிடந்த நெடிய வழி.

169. முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவு - முல்லை ஒழுக்கம் (இருத்தலாகிய கற்புநெறி) பொருந்திய முல்லைக் கொடி படர்ந்த அழகினையுடைய காட்டில்.

170. விடர் - மலை முழைஞ்சு.

173. விறல்வேல் வென்றி வேலூர் - வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றி பொருந்திய வேலூர்.

174. உலேஇய - வருத்தமுற்ற; குரம்பை - சிறுகுடிசை.
175. எயிற்றியர் - பாலைநில மகளிர்.
176. தேமாமேனி-இனிய மாமரத்தின் தளிர் போன்ற நிறம்.
177. ஆமான் - ஒருவகை விலங்கு.
180. குட்டம் - குளம்.
181. மணிச்சிரல் - சிச்சிலிப் பறவை.
182. பாசடை - பசி இலை.
184. கொங்கு - தேன்.
187. அருகா - குறைதலில்லாத.
188. அந்தண் கிடங்கு-அழகிய குளிர்ச்சியுடைய கிடங்கு.
191. சிறுபுறம் - சிறிய முதுகு.
193. இருங்காழ் - கரிய வயிரமுடைய.
194. அவைப்பு - குற்றுதல்; அமலை - திரள்.
195. கவைத்தாள் - இரண்டாகப் பிரியும் கால்; அலவன் நண்டு.
197. கரு மறிக்காது - வெள்ளாட்டுக் குட்டிகளை அணிந்த காதுகள்.
199. உகைத்து - காலாலே உதைத்து.
200. அருவி - மதநீராகிய அருவி.
201. சாறு - விழா; அயர் -நடத்துகின்ற.
202. சிறிது நணியது - மிக அண்மையில் உள்ளது.
203. பொருநர் - வைகறைப் பொழுதில் கிணைப்பறை கொட்டுவோர்.
205. கடவுள் மால்வரை-தெய்வங்கள் வாழுகின்றபெருமை யுடைய மலை; கண்விடுத்தன்ன-ஒருகண் விழித்துப் பார்த்தாலன்ன.
206. அருங்கடை-பிறர் புகுவதற்கு இயலாத தலைவாயில்.
209. செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர்-எக்காலமும் தன்னுடனே நெருங்கி விளங்குகின்ற தலைமையினை உடைய சான்றோர் என்றும், கல்வி கேள்விகளாலும் நல்லொழுக்கத்தாலும் நிறைந்து சிறப்புற்று விளங்கும் சான்றோர் என்றும் கூறலாம்.
211. ஆண் அணி-வீரரின் அணிவகுப்பு.

212. வாள் மீக்கூற்றத்து வயவர் - வாள்வலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடைய மறவர்; புகழ்ச்சிக்குரிய வெற்றி வீரர்கள் என்பது கருத்து.

214. ஒருவழிப்படாமை-பெண்ணேவல் செய்து ஒழுகாமை.

215. அரியேருண்கண் - செவ்வரிகளையுடைய அழகிய மையுண்ட கண்கள்.

216. அறிவு மடம்படுத்தல் - அறிந்தும் அறியாதிருத்தல்

217. வரிசை அறிதல் - பரிசிலரின் சிறப்பினையும் தகுதியினையும் அறிதல்.

221. ஊகம் - கருங்குரங்கு.

222. அங்கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவு-அழகிய தண்டினைச்செறியச் சுற்றினநெகிழவேண்டிய இடத்தே நெகிழ்ந்தும் இறுகவேண்டுமிடத்தே இறுகியும் நரம்பு தொடுக்கப்பட்ட வார்க்கட்டு; குரங்கின் கையைப் பாம்பு சுற்றிக்கொண்டதை யாழினுடைய கரிய தண்டினிடத்துச் சுற்றப்பட்ட வார்க்கட்டிற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டமை கருதத்தக்கது; திவவு- வார்க்கட்டு.

224. வயிறு - பத்தரின் நடுவிடம்; இரண்டு விளிம்பினையும் சேரத் தைத்து முடுக்கிய ஆணிகளின் குமிழ் நிரலாக அமைந்திருத்தலை மணிகளை வரிசையாக வைத்ததனோடு உவமித்துள்ளார்; அகளம் - தாழி; இங்கு யாழின் உறுப்பாகிய குடம் போன்ற வடிவுடைய பத்தருக்கு உவம ஆகுபெயர்.

225. கானக்குமிழ் - காட்டிலுள்ள குமிழம்பழம். குமிழம்பழம் யாழின்மேல் இறுகக்கட்டிய தோலுக்கு உவமை கடுப்ப-உவமவுருபு.

226. பச்சை - மேல் போர்த்த தோல்; தேம்பெய்து - தேன் ஒழுகுகின்ற.

227. இலிற்றும் - துளிற்றும்.

228. கேள்வி - இசை.

229. இயம் - இசைக்கருவியாகிய யாழ்; குரல் குரலா - செம்பாலை என்னும் பண்; குரல்-எழுவகைப் பண்களுள்

ஒன்று; எழுவகைப் பண்கள்; குரல், துத்தம் கைக்கிளை; உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன. குரல் குரலாகப் பாடும் பண்ணினைச் 'செம்பாலை' என்பர்.

230. நூல்நெறி - இசைநூல் கூறுகின்ற முறை; ஆனாது- ஓயாமல், பலமுறையும்.

231. முதுவோர் - ஐம்பெருங் குரவர்; முகிழ்த்த-குவித்த.

232. இளையோர் - வீரர்.

233. ஏரோர்க்கு - ஏரினையுடைய குடிமக்கட்கு; நிழன்ற - நிழலினைச் செய்யும்.

234. அழன்ற - வெம்மையுடைய.

236. காம்பு சொலித்தன்ன அறுவை - மூங்கில் தோல் உரித்ததைப் போன்ற மென் துகில்; உடீஇ - உடுக்கச் செய்து; அளபெடை.

238. காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத்தூணிப் பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன் - காண்டவ வனத்தைத் தீக்கு இரையாக்குவதற்கு எய்த அம்புகளைக் கொண்ட புட்டிலையும் பூத்தொழிலையுடைய பரந்த கச்சையினையுமுடைய அருச்சுனனின் அண்ணனாகிய வீமன்.

240. பனிவரை மார்பன் - இமயம் போன்ற மார்பையுடையவனாகிய வீமன்; பயந்த - இயற்றிய; நுண் பொருட் பனுவல் - நுட்பமாகிய பொருளையுடைய சமையற்கலை நூல்.

241. வழாஅ-பாக சாஸ்திரம் பிறழாத; அடிசில் - உணவு.

242. கோண்மீன் - கோள்களும் விண்மீன்களும்.

245. ஆனா - குறைதல் இல்லாத.

246. தெவ்வுப்புலம் - பகைவர் நாடு.

247. மன்னெயில் - நிலைபெற்ற அரண்கள் (மதில்).

248. புன்கண் - துன்பம்; வறுமை; நயவர் - விரும்பி வந்தவர்.

249. வயவர் - படைத்தலைவர்; வான்கேழ் உயர்ந்த நிறம்.

252. வடுவாழ் நோன் குறட்டு - வடுக்கள் பொருந்திய வலிமை மிக்க குறட்டிடத்து; குறடு - ஆரங்களைத் தைப்பதற்குரிய உருளையின் நடுவிடத்துள்ள ஓர் உறுப்பு; நேமி - உருளை.

254. சிந்துகின்ற அரும்பினையுடைய முருக்கினுடைய வானளாவி வளர்ந்த கொம்பினிடத்துப் பூங் கொத்து நன்கு மலர்ந்த தோற்றம் போல என்பது அரக்கு வழித்த போர்வைக்கு உவமை.

256. போர்வை - தேர்த்தட்டின் மேல் பரப்பிய பலகை.

257. கருந்தொழில் வினைஞர் - வலிய தொழிலைச் செய்யும் தச்சர்.

259. மா - குதிரை; மதன் - வலிமை.

260. வாள் - வெண்மை; பாண்டில் - வெள்ளை எருது; தரீஇ - தந்து.

262. துளங்கியல் - ஆடிய சாயல்.

263. அகிலுண - அகிற் புகையை ஊட்டுவதற்கு.

264. கலாபம் - தோகை; மஞ்சு - மேகம்.

265. துணி மழை - தெளிந்த மேகம்; துயல் கழை - அசை கின்ற மூங்கில்.

266. எறிந்து உரும் இறந்த - இடியானது தான் செல்லு தற்கு இடித்துச் சென்ற; சென்னி - உச்சி.

268. செல்லிசை நிலைஇய பண்பின் — ஒருவரிடத்தும் நிலைத்து நிற்காத இயல்புடைய புகழ் தன்னி டத்தே நிலைபெற்று விளங்குவதற்குக் காரணமா கிய பண்பினையுடைய.

269. நயந்து - விரும்பி; நீர் - நீயிர்; நல்லியக்கோடன் - பாட்டுடைத் தலைவன்.

2. புறநானூறு

எட்டுத் தொகை நூல்களுள் புறநானூறு ஒன்ருகும். புறத்திணை பற்றிய நானூறு செய்யுட்களின் தொகுப்பாகும்.

இன்பத்தைப் பற்றியது அகம் எனவும், அறத்தையும் பொருளையும் பற்றியது புறம் எனவும் கூறப்படும். இந்நூல் புறத்திணையின் பகுதிகளாகிய வெட்சி முதலிய திணைகளுக்குரிய துறைகளின் பொருளை விளக்கும் பாடல்களைக் கொண்டது. இதனைப் புறம் எனவும் புறப்பாட்டு எனவும் வழங்குவர்.

புறநானூற்றில் உள்ள பாடல்களைப் பாடிய புலவர்கள் பொதுவாகக் கடைச் சங்கப் புலவர் எனக் கூறப்படுபவராயினும், அவர் அனைவரும் ஒரே காலத்தவர் அல்லர்; ஒரே தொழிலினருமல்லர். இப் புலவர்களுள் பலர் பலவகைத் தொழில் புரிந்து வந்தனரென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மன்னர்களும் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சிலவற்றை பாடியுள்ளனர்.

இந்நூல் தமிழகத்து மூவேந்தர், சிற்றரசர், படைத் தலைவர், வீரர், அமைச்சர், கடையெழு வள்ளல்கள், கடைச் சங்க காலப் புலவர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளையும், தமிழ் மக்களின் சமுதாய வாழ்க்கையினையும், இன்ன பிற செய்திகளையும் தெரிந்துகொள்ளுவதறகுப் பயன்படுகிறது.

இங்குப் பாடப் பகுதியாக வந்துள்ள பாடல்களைப் பாடியவர் பெருஞ் சித்திரனுர் என்னும் புலவராவர். இவர் ஒவ்வொரு பொருளையும் கூர்ந்து நோக்கும் இயல்பினர்; இவர் தம் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை உள்ளத்தைக் கவரும் வகையில் சொல்லோவியமாகத் தீட்டிக்காட்டுவதில் வல்லவராக விளங்கினுர்.

பெருஞ் சித்திரனுர் பெருமித உள்ளம் படைத்தவர். அன்பில்லாதவர் எத்துணைச் செல்வராயினும் அவர்களை

இவர் மதிப்பவரல்லர். தம்முடைய தாய், குழந்தைகள், மனைவி, சுற்றத்தார் ஆகியோர் பசியால் வருந்துவதை இவர் குமணனுக்குக் கூறும் பகுதிகள் கற்போர் உள்ளத்தை உருகச் செய்வனவாகும். இவர் கடையெழு வள்ளல்களின் வரலாற்றைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துள்ளார். அது சிறுபாணாற்றுப் படையில் கூறப் படும் கடையெழு வள்ளல்களின் வரலாற்றைப் போலச் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. பெருஞ்சித்திரனாரைப் போற்றி ஆதரித்த புரவலன் குமண வள்ளல். குமணன் நல்கிய பரிசிலைத் தம் மனைவியிடத்துக் கொடுத்த புலவர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் 'பரிசில் வாழ்க்கையின்' பெருமையையும் பண்பினையும் தெள்ளத் தெளிய விளக்குகின்றன. பெருஞ்சித்திரனார் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியிடம் தம்மை 'வாணிகப் பரிசிலன்' எனக் கருதவேண்டா என்று பாடியுள்ள பாடல் அவரது வறுமையிலும் செம்மை வாய்ந்த உள்ளத்திற்குச் சிறந்ததொரு சான்றாகும். இளவெளிமானை இகழ்ந்தும், வெளிமானின் இறப்பிற்குப் பெரிதும் வருந்தியும் பாடியுள்ள பாடல்கள் பெருஞ்சித்திரனாரின் பண்பினையும் திறத்தையும் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

பாடப்பகுதியில் வரும் திணைகளும் துறைகளும்.

1. பாடாண் திணை :

பாடுதற்குத் தகுதியமைந்த தலைமகனுடைய வீரம், கொடைப் பண்பு முதலிய ஒழுகலாறுகளைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல்.

(1) வாழ்த்தியல் : தலைவனை வாழ்த்துதல்.

(2) பரிசில் கடாநிலை :

பரிசில் பெறச் சென்ற புலவர் பாணர் முதலியோர், தலைவனின் சிறப்பியல்களைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசில் தருமாறு வேண்டுவது.

(3) பரிசில் துறை :

புலவர் தாம் பெறக் கருதிய பரிசில் பற்றிக் கூறுவது.

(4) பரிசில் விடை :

தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடிய புலவர் முதலியோர் புரவலனிடம் பரிசில் பெற்று விடை பெறுதல்.

2. பொதுவியல்

வெட்சி முதலிய புறத்திணைப் பொருள்களுக்குப் பொதுவாகிய பண்புகளையும், ஒழுகலாற்றினையும் கூறுவது பொதுவியலாகும்.

கையறு நிலை :

தலைவன் இறந்தமையால் மனக் கலக்கமுற்ற புலவர் முதலியோர், தலைவனது பிரிவிற்குப் பெரிதும் வருத்தமுற்று, அவனுடைய சிறந்த பண்புகளை நினைத்துப் பாடி இரங்குதல்.

1

கடிப்பு - குறுந்தடி. இகுப்பவும் - அறையவும். வால்- வெள்ளிய. வளை - சங்கு. துவைப்பவும் - முழங்கவும். அரசு - சேர சோழ பாண்டிய அரசர். அண்ணல் - தலைமையுடைய. கறங்கு - ஒலிக்கும். அலைத்து - உருட்டி. பறம்பு - பறம்புமலை. பிறங்கு மிசை - உயர்ந்த உச்சி. கொல்லி - கொல்லி மலை. காரி - காரி என்னும் குதிரை ; மலையமான் திருமுடிக்காரியினுடைய குதிரையின் பெயர் காரி என்பர். மாரியீகை - மழையைப் போன்று குறியெதிர்ப்பை நோக்காது ஈயும் வள்ளல் தன்மை. ஊரா தேய்ந்த குதிரை - ஊர்ந்து செலுத்தாது உயர்ந்து விளங்கும் குதிரைமலை. கொடும்பூண் - வளைந்த ஆரம் முதலிய அணிகலன்கள். எழினி - எழினியாகிய அதியமானும். ஈர்ந்தண் - மிகக் குளிர்ந்த. சிலம்பு - மலைப்பக்கம். இருள் தூங்கு - இருள் செறிந்துள்ள. நளி முழை - பெரிய குகையினையும். கடவுள்- தெய்வம். சிமை - சிகரம். பெருங்கல் - மலை. திருந்து

மொழி - திருந்திய சொல்லையுடைய. மோசி — உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் என்ற புலவர். உள்ளி வருநர்-நினைந்து ஆர்வத்தோடு வருபவர். உலைவு - வறுமை. நனி-மிக. தள்ளாது - தவிராது. தகை - வரிசை அறிந்து வழங்கும் வள்ளல் தன்மை. கொள்ளார்-பகைவர். எழுவர்-பாரி, ஓரி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, அதியமான், பேகன், ஆய், நள்ளி ஆகிய கடைச்சங்க கால வள்ளல்கள் எழுவர். அழிவர - கண்டார்க்கு அருளுணர்வு பெருக்கெடுக்குமாறு. அற்றம் - துன்பம். கழை - மூங்கில். வழை - சுரபுன்னை. ஆசினி - ஒருவகைப் பலா. கடுவன் - ஆண் குரங்கு. துய்த்தலை மந்தி - பஞ்சுபோலும் மென்மையான மயிரையுடைய பெண் குரங்கு. கையிடூஉ - கையினால் சைகை செய்து. அதிராயாணர் - குறைதலில்லாத புதிய வருவாய். முதிரத்துக் கிழவ - முதிரம் என்னும் மலைக்குத் தலைவனே. இசைமேம் தோன்றிய வண்மை - புகழ் மேம்பட்ட வள்ளல் தன்மை.

மாய்ந்த கடையெழு வள்ளல்களைப் போல எமக்கு ஈ என்றமையால் இப் பாடல் இயன்மொழி வாழ்த்தாயிற்று.

2

தீர்தல் செல்லாது - இன்னும் போகவில்லை. புலந்து-வெறுத்து. கோல் - கைத்தடி. கதுப்பு - கூந்தல். கண் துயின்று - கண்ணொளி மங்கி. முதிர்வு - மூப்பு. பசந்த மேனி - வேறுபட்ட நிறம். படரட-நினைவுவருத்த. மருங்கு-இடை. குறுமாக்கள்-சிறுபிள்ளைகள். கொய்கண்ணகைத்த-முன்பு பறிக்கப்பட்ட இடத்திலே கிளைத்த. அவிழ்ப்பதம்-சோறாகிய உணவு, பாசடகு - பசிய இலை. உடுக்கை-உடை. அறம்பழியா - தாங்களுற்ற வறுமைக்காக நொந்து அறக் கடவுளைப் பழித்து. துவ்வாள் - உண்ணாதவள். என் வெய்யோள் - (என்னை விரும்பியவளாகிய) என் மனைவி. ஐவனம் - மலைநெல். ஏனல் - தினை. கருவி - தொகுதி. தலைஇ - சொரிந்து. இரங்கிய - வருத்தமுற்ற. தவிர்ந்துவிடு பரிசில் - விருப்பின்றிக் காலம் தாழ்த்து ஈயும் பரிசு. குன்றியும் - குன்றிமணி அளவினதாகிய சிறிய பரிசுப் பொருளையும். விழுத் திணை - சிறந்த குடி.

3

உருகெழு - அச்சம் நிறைந்த. மிசைந்த - தின்ற. முளிந்த புல் - காய்ந்துபோன புல், குழைப்ப - தளிர்க்க. ஏறு - இடி. கசிவு - வேர்வை. அவிழ் - சோறு. குய் - தாளிப்பு. துவை - துவையல். நவின்ற - பயின்ற. இரீஇ - இருத்தி. பாடுநர் கடும்பு - பாடுவாரது சுற்றம். பொலங் கலம் - பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள். நட்டோர் நட்ட - தன்னுடைய நண்பரினும் எம்மொடு நட்புக் கொண்ட. மட்டார் மறுகு - மதுநிறைந்த தெரு. நுவலுநர் - சொல்லுவார். வல்விரைந்து - கடிதாக விரைந்து. துரப்ப - செலுத்த. எள்ளுற்று - இகழ்ந்து. உண - உணவு. புல்லுளை - புல்லிய தலையாட்டம் போன்ற. பல்மாண் - பல முறை. கடைஇ - வேண்டி. ஊழின் - முறையின். மறம் - வீரம். நுந்தை - நும் தந்தை. பொடிந்த நின் செல்வி - வெறுப்புற்றுதனால் உண்டான உன் அழகு. மல்லல்-வளம். வல்லே - விரைவில். படுதிரை - ஒலிக்கின்ற அலை. அத்தை - அசை. ஏத்துகம் - வாழ்த்துவோம்.

4

அழுவம் - கடல். கொண்மூ - மேகம். குழீஇ - குழுவி. தோன்றல் - தோற்றத்தையுடைய வர்ய். சூழ் - கருப்பம். உருமுரறும் - இடியிடிக்கும். கருவி - தொகுதி. பெயல் - மழை. என்றூழ்க் காலை - கோடைக் காலத்து. மன்பதை- உயிர்த்தொகுதி. மலிநீர் - மிக்க வெள்ளம். செம்மலை - தலைமையையுடையை. ஆடவர் - ஆறலைகள்வர். சென்று தலை வருந அல்ல - போய் முடிவன அல்ல. தெவிட்டு - அசையிடும். அருஞ்சுரம் - செல்லுதற்கு அரிய பாலைவழி. இறந்தோர்க்கு - பிரிந்து சென்றவருக்கு. தலைப்பெயர - கழிய. கண்பொறி - கண்ணொளி. கசிவு - இரக்கம். துன் புறுவி - துன்பப்படுவோள். தாள் - முயற்சி. படு - உண் டாகிய. மருள - வியப்ப. பணைமருள் - பனையை யொத்த. வரை - மலை. நோன்பகடு - வலிய களிறு. ஓடை - முக படாம். படுமணி இரட்ட - பக்கத்திலுள்ள மணிகள் ஒன்றற் கொன்று மாறி மாறி ஒலிக்க. செம்மாந்து - தலை

[library stamp]

மைப் பாடாகிய பெருமிதங் கொண்டு. நசை - விருப்பம் துரப்ப - செலுத்த. தர - முன்னே இழுத்துக்கொண்டு வர. வல்லே - விரைவில். அகலம் - மார்பு. மாணிழை - மாட்சிமைப் பட்ட ஆபரணங்கள். புல்லுதொறும் - தழுவுந் தொறும். புகல - விரும்ப. இரங்கும் - முழங்கும்.

5

புரவலை - காத்தல் வல்லாய். கடிமரம் - காவல் மரம்.

6

நயந்து - விரும்பி. பன்மாண்கற்பின் - பல குணங்களும் சிறத்தல் மிக்க கற்பினையுடைய. கிளை - சுற்றம். கடு - மிக்க. நெடுங்குறி யெதிர்ப்பு - திருப்பித் தருவார் என்ற நம்பிக்கையோடு தந்துதவுவது. இன்னோர்க்கு - இன்ன தன்மையார்க்கு. வல்லாங்கு வாழ்தும் - வல்லவர்களாகப் பொருளைப்போற்றி வாழ்வோம். என்னுது - என்று கருதாது.

7

செல்கேம் - யாம் போவோம். பருகுவன் அன்ன - கண்ணாற் பருகுவதுபோன்ற. அகனக வாரா - உள்ளம் மகிழ வாராத. முகனழி - முகம்திரிந்த. தாளிலாளர் - முயற்சி இல்லாதவர். வேளாரல்லர் - விரும்பார் அல்லர். வரிசை - தரம். மீளிமுன்பு - வீரம் மிக்க வலிமை. யாளி - ஒரு விலங்கு. உள்ளம் - மேற்கோள். வெள்ளென - வெளிப்படையாகத் தோன்ற. அலமருவோர் - மனம் கலங்கி உழலுவோர். வன்கனி என்றது உள்ளம் உருகிக் கொடாத பரிசிலை.

8

ஒழிய-கழிய, நயந்து-அன்புற்று. ஈங்கனம் - இவ்வாறு. யாங்கு-எப்பரிசால், எப்படி. வாணிகப் பரிசிலன்-ஊதியமே கருதும் பரிசிலன். பேணி - விரும்பி. துணையளவு - கல்வி பண்பு முதலிய சிறப்புக்களின் அளவினை அறிந்து.

9

நீடுவாழ்க - நெடுங்காலம் வாழ்க. கடை - வாயில். பசிநாட் கண்ணே - பசியையுடைய நாட்காலத்தே. உரவோன் - அறிவுடையோன். பனுவல் - கேள்வியாகிய பயிர். நச்சி - விரும்பி. நசை - விருப்பம். குழிசி - பானை அழற்பயந்தாங்கு - எரி புறப்பட்டாற்போல. ஆர்க-உண்க ஊழின் - முறையான். உருப்ப வெருக்கிய மகளிர் - மார்பில் கடுமையாக அறைந்து கொண்ட மகளிர். வளை - வளையல் ஒக்கல் - சுற்றம் களரி - களர்நிலம். விடலை - வீரன். ஒற்றிய - வீழ்த்திய. பிழைப்பின் - தப்பிவிடுமாயின். மண்டு புனல் - கடலிலே விரைந்துசென்று கலக்கும் ஆற்றுநீர்.

10

தாழி - பிணங்களைப் புதைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட பெரிய சால்கள். செவிசெஞ்சேவல் - கழுகின் சேவல். பொகுவல் - ஒருவகைப் பறவை. கூகை - ஆந்தை. பெட்டாங்கு - விரும்பிய வழியே. பையென்றன - ஒளி மழுங்கின. தோடு - தொகுதி. மருப்பு - யானைத்தந்தம். பேதுறுப்ப - இறப்பை உண்டாக்க. மரங்கவிழ் - மரக்கலம் கவிழ்ந்த. ஆரஞர் - பொறுத்தற்கரிய துன்பம். நீத்தம் - வெள்ளம். அவலமறுசுழிமறுகலின் - துன்பமாகிய மறு சுழியில் சிக்கிச் சுழலுவதினின்றும். தவல் - சாதல்.

---

3. நற்றிணை

பழந் தமிழிலக்கியத் தொகுதியாகிய எட்டுத் தொகையுள் அகப் பொருள் பற்றிய நூல்களுள் நற்றிணை ஒன்றாகும். ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் கொண்ட காதல் பற்றிய ஒழுக்கத்தை அகம் என்பர். நற்றிணை இவ்வகப் பொருள் பற்றிய நானூறு பாடல்கள் கொண்ட தொகை நூல் ஆகும். ஒன்பதடி முதல் பன்னிரண்டடி வரையில் அமைந்த பாடல்கள் இத் தொகையில் சேர்க்கப் பெற்றன. இதனைத் தொகுப்பித்த புரவலன் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி என்ப.

இந்நூலுக்குப் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் என்னும் தமிழறிஞர் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நல்லுரை எழுதி வெளியிட்டார்.

பழங்காலத் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டையும் நோக்கங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் காதல் மரபினையும் அரசியல் வாணிகம் தொழில் முதலியன பற்றிய குறிப்புக்களையும் அறிந்துகொள்வதற்குப் புறநானூறு அகநானூறு முதலிய ஏனைய சங்க நூல்களைப் போலவே நற்றிணையும் மிகப் பயன்படுவதாகும்.

அகம், குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலை கைக்கிளை பெருந்திணை என எழுதிணையாகப் பகுக்கப்படும். குறிஞ்சி அன்பினாற் கூடுதலாகிய ஒழுக்கத்தை உணர்த்துவது ; பிரிவின்கண் ஆற்றியிருத்தல் முல்லை ; ஊடுதல் மருதம்; பிரிவாற்றாமல் கலங்கி இரங்குதல் நெய்தல் ; பிரிதல் பாலை ; ஒருவரிடம் மட்டும் நிகழும் காமம் கைக்கிளை ; இருவரிடத்தும் ஒத்த அன்பு பொருந்தாத காமம் பெருந்திணை. இவற்றுள் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் நீங்கிய ஐந்தும் அன்பினைந்திணை எனப் போற்றப்படும். நற்றிணை, இவ்வைந்திணை பற்றிய பாடல்கள் கொண்ட நூல் ஆகும்.

1. தலைவன் வரையாமல் பொருள்வயிற் பிரிந்து நெடுந்தொலைவு பிரிந்துசெல்ல, பிரிவாற்றுளாகிய தலைவிக்கு தோழி சொல்லியது.

சூர் - அச்சம். நனந்தலை - அகன்ற இடம். அடுக்கம்- மலை. கழை - மூங்கில். மாய் - மறையும். நீத்தம் - வெள் ளம். கழைமாய் நீத்தம் - மூங்கிலும் மூழ்கி மறையுமாறு பெருகிய வெள்ளம். தழங்கு - ஒலிக்கும். ஏறு - இடியேறு; பேரிடி. சந்தின-சந்தன மரங்களை உடைய.

மழை பெய்ய இடித்து மின்னும் என்றதால், கார் கால வரவு உணர்த்தியவாறு.

2. தலைவனைத் தோழி வரைவு கடாயது.

இறவு - இருமீன். பிணர்-சருச்சரை. தடவு பெருமை. முதல்- அடிப்பகுதி. சுறவு-சுரு. கோடு- கொம்பு. முதிாபு- முதிர்ந்து. உரவு - வலிமை. சேர்ப்ப - கடற்கரைத்தலைவ! செலீஇய - செல்லும் பொருட்டு. சேறி - செல்லுதி, செல் வாய். நற்கு அறிந்தனை சென்மே - நன்கு அறிந்து செல்க.

பிரிவின் வாழாள் என்றதனுல், வரைந்துகொண்டு பிரி யாமல் வாழுமாறு உணர்த்தப் பெற்றது.

3. சிறைப்புறமாக உழவனுக்குச்சொல்வது போல் சொல்லித் தோழி செறிப்பு அறிவுறுத்தியது.

நிவப்பு - உயர்ச்சி. கண்படை பெருது - உறங்காமல். தடி - தசைத்துண்டு. மிளிர்வை - ஆணத்தில் இடப்படுவது. கழும-நிறைய. மாந்தி - உண்டு. செறு - வயல். நாறுமுடி- நாற்று முடிச்சி என இக்காலத்தில் வழங்குவது. நடுநரோடு- (நாற்று) நடுகின்ற ஆட்களுடன். சேறி-செல்லுதி. அவண- அவ்விடத்தன ஆகிய. சாய் - கோரை. ஓம்புமதி - (பறித்து எறியாமல்) காக்க.

தலைவி தன் அணியாக அவற்றைப் பறிக்கச் செல்ல இயலாத நிலையில் உள்ளாள் என இற்செறிப்பு உணர்த்தி னுள்.

4. பிரிவின்போது வாடிமெலிந்த தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

பாடு நடை - வருத்தமுள்ள நடை. வழலை - ஒருவகைப் பாம்பு; அந்தப் பாம்பு போன்ற ஓந்திபை ஓதிவழலை என்றுர்.

நுகும்பு - இளங்குருத்து. கவாஅன் - பக்கமலை. சீறூர்-சிற்றூர். பயநிரை - பால் தரும் ஆனிரை. சுரன் - பாலைவழி. ஒருத்தல் - விலங்கின் ஆண்பாற் பெயர்.

சுரம் கடந்து சென்று தலைவர் நினைக்கவில்லையோ, நினைத்தால் வந்திருப்பாரே என்றாள்.

பிடியும் கன்றும் நீருண்ணுமாறு களிறு உதவி மகிழ்தல் போல், நீயும் உன்னைச் சார்ந்தோறும் மகிழுமாறு தலைவர் அருள்வார் என்னும் கருத்து உட்கொண்டது.

5. இது முல்லைத்திணை ; வினைமுடித்து மீளும் தலைவன் தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது ; இடைக்காடனார் பாடியது.

வான் - மழை. இகுபு - (கால்) இறங்கி. பாணி - கை. ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல். அதள் - தோல். பறி - பனையோலையால் ஆகிய பாய். நொடை-விற்றல். மடிவிளி-இதழை மடித்துக் குவித்து ஊதும் ஒலி. சிறுதலைத் தொழுதி - சிறிய தலையை உடைய ஆட்டின் மந்தை. அல்கும்-தங்கும். புறவு-முல்லை நிலம். யாணர் - புது வருவாய்.

4. திருக்குறள்

திருக்குறள், உலகம் போற்றும் ஒப்பற்ற அற நூலா கும். அறிஞரால் போற்றப்படும் சிறப்புடையதாய்க் குறள் வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்ட பெருமையுடையது. இந்நூலுள் ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது குறள் வெண் பாக்கள் உள்ளன. திருக்குறள், அறத்துப்பால், பொருட் பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பெரும் பகுப்புக் களையுடையது; அறத்துப்பாலில் முப்பத்தெட்டு அதிகாரங் களும், பொருட்பாலில் எழுபது அதிகாரங்களும், காமத்துப் பாலில் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களும் உள்ளன. இங்கே பாடமாக வந்துள்ளவை பொருட் பாலில் ஒழிபியலில் உள்ள ஐந்து அதிகாரங்களாகும்.

இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் வைத்துப் போற்றப்படுகின்றது. குறைந்த அடிகளையுடைய செய்யுட் களால் அறம் பொருளின்பங்களை உணர்த்துவது கீழ்க் கணக்கு நூல் என்பர்.

திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். வள்ளுவர் என்ற பெயர் இவருக்குக் குடிபற்றி வந்ததென்பர் ஒரு சிலர். அரசர்க்குரிய கருமத்தலைவர் வள்ளுவர் எனப்படுவர். எனவே வள்ளுவர் என்ற பெயர் இவருக்குத் தொழிலைப் பற்றி வந்த தென்பர் நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியார் அவர்கள். அவர் "வள்ளுவர் என்பார் தமிழ்நாட்டு பழங்குடியுள் ஒரு பகுதி யினர்; அவர் அரசரது பட்டத்து யானையின்மேல் முரசேற் றித் தாமும் உடனிருந்து முரசறைந்து திருநாள் பண்டநாள் மணநாள் செய்திகளை மக்களுக்கு அறிவிப்பர்" என்பதைச் சான்றுகள் பல தந்து நிறுவியுள்ளார். இவற்றால் திருக் குறளை இயற்றிய ஆசிரியர் திருவள்ளுவர், வள்ளுவர் குடி யில் பிறந்து சிறப்புற்றதனால் அப்பெயர் பெற்றார் என்பது புலனாகின்றது.

இவருடைய பிறப்பைப் பற்றியும் வாழ்க்கையைப்பற்றி யும் பல கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. ஆயினும் அவை

இவருடைய உண்மை வரலாற்றை அறியவொட்டாது மறைக்கும் புனைந்துரைகளாகவே உள்ளன. இவர் சென்னை யிலுள்ள திருமயிலையில் பிறந்துவளர்ந்தவர் என்று கூறுவர் சிலர். அக்கருத்துக்குச் சான்ருக மயிலையில் உள்ள திருவள்ளுவர் கோயிலைச் சுட்டிக்காட்டுவர். வேறு சிலர் திருவள்ளுவர் மதுரையில் வாழ்ந்தவர் என்பர்.

திருவள்ளுவர் வரலாறு யாதாயினும் உலகப்பெரும் புல வர்களுள் ஒருவர் இவர் என்பது தமிழர் அனைவர்க்கும் பெரு மிதம் அளிப்பதாகும். மக்களினம் முழுவதும் வாழ்வாங்கு வாழஅறநெறி புகட்டிய சிறப்புப்பற்றி ‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு!’ என்று பாரதியார் பாடினுர். இது உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை என்பதை டாக்டர் சுவைட்சர் முதலான மேனுட்டு அறிஞர்களின் பாராட்டுரைகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

பண்டைக் காலத்திலேயே திருவள்ளுவரைப் ‘பொய் யில் புலவன்’ என்று பாராட்டினுர் மணிமேகலையின் ஆசிரிய ரான கூலவாணிகன் சாத்தனுர். தமிழ்ச் சான்ருேர்கள் இவரை முதற்பாவலர், செந்நாப்போதார், பெருநாவலர், தெய் வப்புலவர், தேவர் முதலிய சிறப்புப் பெயர்களாலும் அடை மொழிகளாலும் போற்றி வந்தமை இவருடைய ஒப்புயர் வற்ற புலமையையும் பெருமையையும் காட்டுகிறது. இவர் காலம் கிறித்தவ நூற்ருண்டின் தொடக்கம் என்பர்.

1. குடிசெயல்வகை

(ஒருவன் தான் பிறந்த குடி உயர்ந்து விளங்கச் செய்த லின் திறன்.)

குடிப்பெருமைக்குரிய கடமையைச் செய்வதற்குக் காரணங்கள்

1. கைதூவேன்-சோர்வடைய மாட்டேன். பெருமை- முயற்சியினுல் உண்டாகும் பெருமை. பீடு-மேம்பாடு.

2. ஆள்வினை - முயற்சி. ஆன்ற - நிறைந்த. இரண் டின் நீள் வினையான் - இரண்டினையுமுடைய இடைவிடாத செயலால். குடி நீளும் - ஒருவனுடைய குடி உயர்ந்து விளங்கும்.

குடிசெய்வார்க்குத் தெய்வம் துணையாதல்

3. குடி செய்வல்-என் குடியை உயரச் செய்வேன். என்னும் ஒருவர்க்கு - என்று முயலும் ஒருவனுக்கு. தெய்வம் மடிதற்று முந்துறும் - ஊழ் ஆடையை இறுகக் கட்டிக் கொண்டு தானே முன்வந்து உதவி செய்யும். தெய்வம் ஊழ். தற்றுதல் - இறுக உடுத்தல்.

4. தாழாது - விரைந்து உஞற்றுபவர்க்கு - முயன்று செய்வோர்க்கு. சூழாமல் - ஆராயாமலேயே. குடி - ஆகு பெயர்.

குடிசெய்வார் எய்துஞ் சிறப்பு

5. குற்றம் இலனாய் - குற்றமானவை செய்யாதவனாய். உலகு - உலகத்தார். சுற்றமாச் சுற்றும் - அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே விரும்பிச் சென்று சூழ்வர்.

குற்றமாவன - அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனடைதல் நோக்கி யாவரும் சென்று சார்வர் என்பதாம்.

6. இல்லாண்மை - குடியினையாளுந் தன்மை, குடியில் உள்ளாரை உயரச் செய்யல்.

7. வன்கண்ணர் - அஞ்சாத வீரர். பொறை ஆற்றுவார் மேற்றே - குடியில் பிறந்தவருள்ளும் அதனைத் தாங்க வல்லவரின் மேல்தான் குடும்பப் பொறுப்புச் சாரும்.

குடிசெய்யும் இயல்பு

8. பருவம் - காலம். மடிசெய்து - சோம்பி இருந்தல். மானம் கருதல் - தன்மானத்தைப் பெரிதாகக் கருதி இருத்தல். குடியின் உயர்வைக் கருதி ஓயாது செயலாற்றவேண்டும். சோம்பி இருப்பதும் தன் மானம் கருதி வாளா இருப்பதும் குடிப்பெருமையைக் கெடுத்துவிடும்.

9. குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் - மூவகைத் துன்பமும் தன் குடிக்கு வராமல் நீக்க முயல்வான். இடும்பைக்கே - துன்பத்திற்கே. கொள்கலம்-இருப்பிடம்.

குடிசெயல் இல்லாத குடிக்கு உளதாம் குற்றம்

10. அடுத்து ஊன்றும் - துன்பம் வந்தபோது உடனிருந்து தாங்க வல்ல. குடி - குடியாகிய மரம். இடுக்கண் கால் கொன்றிட - துன்பமாகியகோடரி. அடி மரத்தை வெட்டிச் சாய்க்க. வீழும் - ஒருவிதப் பற்றுக்கோடும் இல்லாது வீழ்ந்திடும்.

குடிவளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்து பயன்படுதலும், அல்லாத வழிக் கெடுதலும் உடைமையின் மரமாக்கினுர். இது குறிப்பு உருவகம்.

2. உழவு

உழுதல் தொழிலின் சிறப்பினை உணர்த்துகின்றது. ஒரு குடி மேம்படுவதற்குரிய வழிகளுள் உழவுத் தொழில் சிறந்தமையால் குடிசெயல்வகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உழவின் சிறப்பு

சுழன்றும் - உலகம் பல தொழில்களைச் செய்து சுழன்ருலும் - உழந்தும் எவ்வளவு வருத்தமுற்ருலும். தலை-சிறந்தது, தலையானது. ஏர் - ஆகுபெயர்.

உழவுத் தொழில் செய்வாரது சிறப்பு

2. ஆணி - உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணி. இது ஏகதேச உருவகம். உலகத்தார் - உழவுத் தொழிலில் ஈடுபடாத மற்ற மக்கள்.

3. வாழ்வார் தமக்குரியவராகி உரிமையோடு வாழ்கின்றவர். மற்றெல்லாம் – மற்றயைவர் எல்லாம்.

4. அலகுடை நீழலவர் - உழுதல் தொழிலால் நெல் வளம் உடைய தண்ணளி பொருந்திய உழவர். பலகுடை - பல வேந்தர்க்குரிய குடைகளின். தங்குடைக்கீழ் - தம் வேந்தர் குடைக்கீழே. அலகு - கதிர்; ஆகுபெயராய் நெல்மேலதாயிற்று.

5. கரவாது - மறைக்காது. கைசெய்தூண் மாலையவர்- தம் கையால் உழுது உண்டலை இயல்பாகவுடையார்.

6. மடங்கின் - தொழில் செய்யாது மடங்கியிருக்குமாயின். விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு - யாவரும் விரும்பும் உணவையும் யாம் துறந்தேம் என்று கூறும் துறவிகளுக்கும். இல்லை நிலை - அத்துறவறத்தின் கண் நிற்றல் இயலாது. 'ஒன்றனை மனத்தால் விழைதலும் ஒழிந்தேம் என்பார்க்கு' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

உழவுத் தொழில் செய்யும் விதம்

7. தொடி - ஒரு பலம். கஃசா - கால்பலமாக. உணக்கின் - காயவிடின். பிடித்து எருவும் - ஒரு பிடி எருவும். சாலப் படும் - செழித்து விளையும்.

8. ஏரினும் - உழுதலினும். கட்டபின் - களையெடுத்த பிறகு. உழுதல், எருபெய்தல், களையெடுத்தல், நீர்கால்யாத்தல், காத்தல் என்னும் இம்முறைய ஆகிய இவ்வைந்தும் வேண்டும் என்பதாம்.

9. கிழவன் - நிலத்திற்குரியவன். நிலம் இல்லாளின் புலந்து ஊடிவிடும் - அந்நிலம் அவனுடைய மனைவியைப் போல வெறுத்து அவனோடு பிணங்கிவிடும்.

உழவுத்தொழில் செய்யாமையால் உண்டாகும் இழுக்கு

10. இலம் - யாம் வறியேம். அசைஇ - வறுமையால் சோம்பி. நிலம் - நிலமகள். நகும் - தன்னுள் சிரிப்பாள்.

உழுதல் முதலியன செய்வார் யாவர்க்கும் செல்வம் கொடுத்து வருகின்றமையால் 'நிலமகளை' நல்லாள் என்றார்.

3. நல்குரவு

(நுகரப்படுவன யாவும் இல்லாமை)

நல்குரவின் கொடுமை

1. இன்மையின் - வறுமைபோல். இன்னாதது - துன்பந் தருவது.

2. ஒருபாவி-வறுமை என்று சொல்லப்படும் ஒரு பாவி. மறுமையும் - மறுமை இன்பமும். இம்மையும்-இம்மை இன்

பமும். இன்றி-இல்லாமல். பணிபிற்குப் பண்பி இல்லையே னும், தன்னை ஆக்கினானை இருமையுங் கெடுத்தல் கொடுமை பற்றி, இன்மையைப் 'பாவி' என்றார். கொடியவனைப் 'பாவி' என்னும் வழக்கு உள்ளமை கருதுக.

3. தொல்வரவும் - பழமையான குடிப் பண்பையும். தோலும் - புகழையும். நசை - ஆசை. தோலாவது 'இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவ்றல்'.

4. இளிவந்த - இழிவுதரும். கண்ணேயும் என்பதி லுள்ள சிறப்பு உம்மை, நற்குடியில் பிறந்தாரிடத்து அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது.

5. இடும்பை - துன்பம். குரை - இசைநிறை. செலவு விரைவின்கண் வந்தது. துன்பமுந்தானும் உடனே நிகழ்த லின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத் துன்ப்ம் காரணமா கச் செல்வர் கடை நோக்கிச் செல்லும் துன்பமும், அவரைக் காணும் துன்பமும், கண்டால் மறுத்துழி நிகழும் துன்ப மும், மருவழியும் அவர் கொடுத்தது வாங்கும் துன்பமும், அதைக் கொண்டுவந்து நுகர்தல் துன்பமும் முதலாயின நாள்தோறும் வேறு வேறாக வருதலின் எல்லாத் துன்பங் களும் உளவாம் என்று கூறினார்.

நல்கூர்ந்தார்க்கு உளதாம் குற்றம்

6. நற்பொருள்-மெய்ந்நூற்பொருள். சொற்பொருள்-சொல்லுஞ் சொல்லின் பொருள். சோர்வு-பொருள் அற்ற நிலை. வறுமையுற்றவர் கல்வியும் பயன்படாது என்பதாம்.

7. அறம் சாரா - அறத்தொடு பொருந்தாத. பிறன் போல - அயலானைப் போல. நோக்கப்படும் - புறக்கணித் துப் பார்க்கப்படுவான். வறுமையுற்றவனைச் சுற்றத்தாரும் புறக்கணிப்பர் என்பதாம்.

8. நெருநல் - நேற்று. நிரப்பு - கொடிய துன்பத்தை நல்கும் வறுமை. நேற்று மிக வருந்தித் தன்வயிறு நிறைந் தான் ஒருவன் கூறும் கூற்றாகும்.

9. நிரப்பினுள் - வறுமைத் துன்பத்தினிடையே. கண் பாடு - உறங்குவது. அரிது - இல்லை. நெருப்பினும் நிரப் புக் கொடியது என்றவாறுயிற்று.

நல்குரவு உளதாயவழிச் செய்வது

10. துப்புரவு இல்லார் - நுகரும் பொருள்கள் இல்லாத வறியவர். தம்மாற் செயற்பாலது முற்றத் துறத்தலேயா கும். துவரத் துறவாமை - அவ்வாறு முற்றிலும் துறவா மைக்குரிய காரணம் பிறருடைய உப்பிற்கும் கஞ்சிக்கும் எமனுக இருப்பதே ஆகும். காடி-கஞ்சி. முற்றத் துறத்தல்- உடம்பையும் துறத்தல்; இறத்தல்.

4. இரவு

(இ ர த் த ல்)

வறுமையால் உயிர் நீக்கும் எல்லைக்கண் இழிவில்லா இரவு விலக்கப் படாமைக்குரிய காரணம்

1. இரத்தக்கார் - இரந்து கேட்கத் தக்கவரை. கரப் பின் - மறைப்பாரானுல், ஒளிப்பாரானுல். காணின் என்பது அருமைப்பாட்டை உணர்த்துகிறது.

1. இன்பம் - இன்பத்திற்குக் காரணமாகும். இரந் தவை - இரந்த பொருள்கள். உருஅ வரின் - உருமல் வரின்.

இரக்கத்தக்காரது இயல்பு

3. கரப்பிலா - ஒளித்தல் இல்லாத. கடனறிவார் - தம் கடமை அறிவார். ஏர் - அழகு.

4. கரத்தல் - ஒளித்தல். தேற்ருதார்மாட்டு - அறியாத வரிடத்து. தான் புகழ் பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ் கெட வாராமையின் 'ஈதலே போலும்' என்ருர்.

5. கண்நின்று - ஒருவர் முன்னின்று. இரப்பவர் மேற் கொள்வது-இரத்தலை மேற்கொள்வது. கரவாது கொடுப் பார் இல்லையாயின், மானம் நீக்கமாட்டாமையின் உயிர்நீப் பர் என்பதாம்.

6. இடும்பை - துன்பம்; நோய்.

7. இகழ்ந்து - தம்மை அவமதித்து. எள்ளாது - இகழாது. இகழ்ந்து எள்ளாது எனவே, நன்கு மதித்தலும் இனியவை கூறலும் பெறப்படுகின்றன.

உலகிற்கு இரப்பார் வேண்டும்

8. ஈர்ங்கண்மா ஞாலம் - குளிர்ந்த இடத்தையுடைய இப் பெரிய உலகத்தின் இயக்கம். மரப்பாவை சென்று வந்தற்று-மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாவை கயிற்றினல் கட்டப் பட்டுச் சென்று வந்தாற் போலும்.

9. தோற்றம் என் உண்டாம் - புகழ் என்ன உண்டாம். தோற்றம் : ஆகுபெயர்.

இரப்பார்க்கு இன்றியமையாத இயல்பு

10. வெகுளாமை - சினம் கொள்ளாமை. நிரப்பு இடும்மைதானேயும் கரி சாலும் - அவன் அடைந்துள்ள வறுமைத் துன்பமே அவனுக்கு அறிவு புகட்டும் சான்ருக அமையும்.

5. இரவு அச்சம்

(தன் மானத்தை அழிக்கும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல்)

இரவின் கொடுமை

1. கண் அன்னுர்-கண்போலச் சிறந்தார். கோடியுறும்-கோடி மடங்கு நன்மையாகும். சிறந்த முயற்சியால் உயிரோம்பலே நல்லது என்பது கருத்து.

2. உலகு இயற்றியான் - உலகத்தைப் படைத்தவன் இரந்தும் - உலகில் உயிர்வாழ்வதற்கு இரந்தும். பரந்து கெடுக - அக்கொடியோன் தானும் அவரைப் போன்று எங்கும் அலைந்து கெடுவானுக.

வறுமை தீர்த்தலுக்குரிய வழி இரவன்று

3. இரந்து தீர்வாம் - முயன்று நீக்காது இரந்து நீக்கக் கடவேம் என்று கருதுதல். வன்பாட்டது - வலிமையுடையது.

நெறியற்ற இரத்தலைச் சான்றோர் செய்யார்

4. ஒல்லாச் சால்பு - உடம்படாத அமைதி. கொள்ளாத் தகைத்தே - கொள்ளாத பெருமையையுடைத்து.

5. தாள் தந்தது - முயற்சியால் பெற்றது. தெண்ணீர் அடுபுற்கை - தெளிந்த நீர்போலச் சமைத்த கூழ்.

அறச்செயலைத் தானே முயன்று செய்க

6. ஆவிற்கு - பசுவிற்கு. இளிவந்தது - இழிவினைத் தருவது, இழிவானது.

பசுவைக் காத்தோம்பல் பேரறமாகும். ஆயினும் அதனை இரந்து செய்வது இழிவுடைத்தாகும்.

மானம் தீர வரும் இரவு

7. கரப்பார் இரவன்மின் - தம்மிடமுள்ள பொருளை ஒளித்து இல்லை என்பாரிடம் சென்று இரக்க வேண்டா.

இரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும்

8. ஏமாப்பு இல் - காவல் இல்லாத. தோணி-மரக்கலம். பார் தாக்க - வன்னிலம் தாக்கினால். பக்குவிடும் - உடைந்து விடும்.

9. இரவு உள்ள - உடையார்முன் இல்லார் சென்று இரந்து நிற்றலின் கொடுமையை நினைந்தால். உள்ளம் உருகும் - உள்ளம் நெகிழ்ச்சியுறும். உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகுமளவுதானும். இரவினும் கரவு கொடியது என்பதாம்.

10. யாங்கு ஒளிக்கும் - எவ்விடத்து ஒளிந்திருக்குமோ. சொல்லாடப் போஒய உயிர் - இறப்பவர் 'இல்லை' என்று சொல்லுகின்ற அளவிலேயே உயிர் போகின்றதே.

உயிர்போகலாவது - இனி யாம் என் செய்தாம் என்று ஏங்கிச் செயலற்று நிற்றல்.

5. சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம் என்பது தமிழ் மொழியில் உள்ள ஐம் பெருங் காப்பியங்களுள் முதற் காப்பியமாகும். சோழ நாட் டிற் பிறந்து வாழ்ந்து, பாண்டிய நாட்டில் கணவன் கொலை யுண்ண, மதுரையை எரித்து, சேர நாட்டில் மன்னர் பலரும் போற்றுமாறு கோயில் கொண்டருளிய கற்புக்கரசியாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றை எளிய இனிய தமிழில், சொல் நயமும் பொருள் நயமும் ததும்ப இளங்கோவடிகள் இயற்றி யருளிய காப்பியமே சிலப்பதிகாரம்.

கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறப்போந்த இளங்கோ வடிகள். புகார், மதுரை, வஞ்சி ஆகிய முடியுடை மூவேந்தர் தலைநகரங்களிலும் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு, அரசி யல் பிழைத்தோர்க்கு அறமே கூற்றாவதும், பத்தினிப்பெண் டிரை உயர்ந்தோர் ஏத்துவதும், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுவதும் ஆகிய மூன்று உயரிய உண்மைகளையும் சிலம்பு காரணமாகப் புலப்படுத்துவதால் இந்நூல் சிலப்பதி காரம் என்ற பெயர் பெற்றது. இந்நூல் முத்தமிழும் விரவப் பெற்றதாதலின் இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுள் என்றும், நாயக உறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளதாத லின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்றும் பெயர் பெறும் என்பர்.

இந்நூல் புகார்க் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உடையது; முப் பது காதைகளையும் உடையது. இக்காண்டங்களுள், புகார்க் காண்டத்தில் உவகைச் சுவையும், மதுரைக் காண்டத்தில் அவலச் சுவையும், வஞ்சிக் காண்டத்தில் வீரச் சுவையும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. இங்குப் பாடப்பகுதியாக வந் துள்ள நீர்ப்படைக் காதை, வஞ்சிக் காண்டத்துள் நான்கா வது காதையாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய இளங்கோவடிகள், வஞ்சி யைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆண்ட சேரலாதனின் மைந்

தராவார்; கண்ணகிக்குக் கோயிலெடுத்த சேரன் செங்குட்டு வனின் தம்பியுமாவார். இளமையிலேயே அரச செல்வத்தைத் துறந்து துறவு பூண்டு விளங்கினமையால் அடிகள் எனப் பெற்ருர். இவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பர். சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்றும் சிலர் கூறுவர். இவர் சமயப் பொதுமைக் கொள்கை உடையவர் என்பதும் சிலப்பதிகாரத்தால் தெரியவருகிறது. இளங்கோவடிகளின் காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்ருண்டாகும்.

நீர்ப்படைக்காதை

பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகிக்கு இமயத்திலிருந்து கல்லெடுத்த பிறகு, அதனைக் கங்கையாற்றில் நீராட்டியதை இக் காதை குறிப்பதாகும்.

இமயத்தினின்றும் கொண்ட பத்தினிக் கடவுள் வடிவெழுதிய கல்லைக் கனகவிசயருடைய முடியின் மீதேற்றிச் சென்று கங்கையாற்றில் முறைப்படி நீர்ப்படை செய்து அதன் தென்கரை சேர்த்து, ஆரிய மன்னர்களால் அங்கு அழகுற அமைக்கப்பட்ட பாடியின்கண் சேனையுடன் தங்கிப் போரிலே வீரங்காட்டித் துறக்கமுற்ருேரின் மைந்தர்களுக்கும், பகைவர்களை வென்ற வீரர்களுக்கும் பொன்னுற் செய்த வாகைப் பூவினை அளித்துச் சிறப்பித்திருந்தனன் செங்குட்டுவன். அவ்வமயம் கங்கையாடி அங்குப் போந்த மாடலனுல் கோவலன்கண்ணகி வரலாற்றையும், அவர்கள் பெற்ருேர் துறவு பூண்ட செய்தியையும, சோழ பாண்டிய அரசுகளின் நிலையையும் கேள்வியுற்ற செங்குட்டுவன் மாடலனுக்கு ஐம்பது துலாம் பொன் தானஞ் செய்து, கனகவிசயரைச் சோழ பாண்டிய மன்னர்களுக்குக் காட்டி வருமாறு நீலன் முதலிய கஞ்சுக மாக்களை ஏவித் தானையுடன் புறப்பட்டு, தன்னைப் பிரிந்து துயிலின்றி வருந்தியிருக்கும் கோப்பெருந்தேவியின் நெகிழ்ந்த வளை மகிழ்ச்சியால் செறியும்படி, வெண் கொற்றக் குடை நிழற்ற யானைமீது அமர்ந்து வஞ்சி நகரத்திலுள் புகுந்த வரலாற்றை நீர்ப்படைக்காதை எடுத்தியம்புகின்றது.

1. வான் தரும் - மழையைத் தரும், துறக்கத்தினைத் தரும். வான் ஆகுபெயராய் மழையை உணர்த்திற்று.

2. கற்கால் கொண்ட - கல்லில் வடிவெழுதிய.

3. முன்பு - வலிமை.

5. தென்தமிழாற்றல் - தென்னாட்டுத் தமிழ்வேந்தரின் ஆற்றல், தமிழ் மறவரின் ஆற்றல், தமிழ் நாட்டினரின் ஆற்றல்.

7. செயிர் - சினம். செயிர்த்தொழில் - சினத்தை விளைக்குந் தொழிலாகிய போர். முதியோன் - கூற்றுவன்.

8-9. ஒன்பதிற்றிரட்டி - பதினெட்டு. மதியும் - பதினெட்டு மாதங்களும், நாளும் - பதினெட்டு நாளும், கடிகையும் - பதினெட்டு நாழிகையும் எனப் பதினெட்டை அடையாக்கி உரைக்க. தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் நடந்த போர் பதினெட்டு ஆண்டுகள் நிகழ்ந்தது என்றும், இராமாயணப் போர் பதினெட்டு மாதங்கள் நிகழ்ந்தது என்றும், பாரதப் போர் பதினெட்டு நாட்கள் நடந்தது என்றும், செங்குட்டுவனும் கனகவிசயரும் செய்த போர் பதினெட்டு நாழிகை நடந்தது என்றும்கூறப்படுகிறது.

10. ஈண்டு நீர் ஞாலம் - கடல் சூழ்ந்த உலகம்.

15. பாற்படு மரபு - பகுதிப்பட்ட மரபாலே.

17. நூற்றிறன் மாக்கள் - நூல்களின் கூறுபாட்டை உணர்ந்தோர். நீர்ப்படை செய்து - நீராட்டி. பத்தினிக் கடவுளின் வடிவெழுதிய கல்லினைக் கங்கையாற்று நீரில் சாத்திர மரபுப்படி நீராட்டி என்க.

18. அரங்கம் - நாடகசாலை.

19. உரிமைப்பள்ளி - அரசர்க்குரிய பள்ளியிடம்.

20. வரிகாண் அரங்கமும் - வரிக்கூத்தினைக் காண்பதற்குரிய அரங்கமும்.

24. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான இடத்திலுள்ள பாசறை.

25. நெஞ்சுபுகல் - உள்ளத் தருக்கு.

26. வதுவை சூட்டயர்ந்தோர் - மணமாலையைப் பெற்ற றவர். போரிட்டு இறந்தாராதலின் இங்ஙனம் இயம்பப் பெற்ருர்; வதுவை - மணமாலை; ஆகுபெயர்.

27. உலையா வெஞ்சமம் - பொரத் தொலையாத கொடிய போர்க் களம்.

28. விலை பெற - மதிப்புப் பெற.

29. நாள் விலைக்கிளையுள் - தம் வாழ்நாளை விலையாகத் தரும் வீரருள்.

31. குரவை - குரவைக் கூத்து.

32. மருங்கு - கிளை வீரர்.

34. வளையோர் - வளையல் அணிந்த மகளிர்.

36. வாகை - வாகைமாலையினை.

37. கொடுஞ்சி - தேரினது மொட்டு என்னும் உறுப்பு.

39. கருந் தலை - பெரிய தலை.

40. கண்ணேடுதல் - இரக்கங் காட்டல்.

41. கவயம் - கவசம்; கூர்ந்து - மிகுந்து; நிறம் - வடிவு, மார்பு.

43. வாகைப் பொலந்தோடு - வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அளிக்கும் பொன்னுல் செய்யப்பட்ட வாகைமலர்.

45. தோடார் போந்தை - இதழ் பொருந்திய பனம்பூ மாலை.

46. பாடுதுறை முற்றிய - பாடும் புறப்பொருள் துறையெல்லாம் முடித்துப் பாடல் கொண்ட.

49. மடந்தை - பெண்.

50. கானற்பாணி - கானல் வரிப்பாட்டு

51. நெரித்தது-நெருக்கி வருத்தியது. சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் மாதவியின் கானல்வரிப் பாட்டின் விளைவாக நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளினுல் எழுந்த நூல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

54. நகைத்திறம் - நகை விளைவிக்கும் சொல்.

58. வரிநவில் பாணி - கானல் வரிப்பாட்டு.

59. ஊழ்வினை உருத்தெழ - முன்னை வினையானது பயனளிக்க உருக்கொண்டு எதிர்தலால்.

60. குலக்கொடி - உயர்குடியில் பிறந்தோளாகிய கண்ணகி.

64. குடவர்கோவே - குட்டநாட்டினர் தலைவனே.

68. மாமுனி பொதியில் - அகத்தியர் உறையும் பொதிகை மலை.

69. குமரியம் பெருந்துறை - குமரியின் அழகிய பெரிய துறை (குமரிமுனை).

71. தென்னவன் - பாண்டியன்.

72. வலம் - வெற்றி.

74. மாதரி - இடைக்குல மடந்தை. கோவலன் கண்ணகியை அடைக்கலப் பொருளாக ஏற்றுக்கொண்டவள்.

78. எரியகம் - தீயிடை.

79. கவுந்தி - சமண சமயப் பெண்பால் துறவி. கோவலன் கண்ணகிக்கு வழித்துணையாக மதுரை வரை வந்து, அவர்களை மாதரியிடத்து அடைக்கலப் பொருளாகத் தந்தவள்.

80. நிவந்தோங்கு - மிக்குயர்ந்த

8[illegible]. உயிர் பதிப்பெயர்த்ததும் - உயிரை உடம்பில் நின்று நீக்கியதும்.

91. வான்பொருள் - சிறந்த செல்வங்களை.

92. இந்திர விகாரம் - இந்திரன் கோவில்.

93. அந்தரசாரிகள் - வானத்து இயங்குவோர்.

99. ஆசீவகர் - சமண சமயத்துள் ஒருவகைப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

100. அறங்கொள்ளவும் - துறவறம் மேற்கொள்ளவும்.

102. நாளவிடுவ நல்லுயிர் நீத்து - வாழ்நாளைவிட்டு, நல்ல உயிரினைத துறந்து: விடுவ - வினையெச்சம்.

105. வான் துயர் - மிக்க துன்பம்.

107. கோதைத்தாமம் - கோதையாகிய மாலை.

108. போதித்தானம் - போதிமாதவராகிய புத்தர் பெருமான் முன் செய்த புண்ணியதானம்.

113. வாடாவஞ்சி - வஞ்சிநகரம் ; வானவர் - சேரர்.

114. மன்னவன் - பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்.

118. வளவன் கிள்ளி - சோழன் பெருங்கிள்ளி.

123. பொன்புனை திகிரி - அழகிய ஆணைச்சக்கரம்.

124. பழையன் - ஒரு குறு நில மன்னன். குழை - தளிர்.

132. அலம்வரும் - மயங்கும். அல்லல் - துன்பம்.

138. மாலைத் திங்கள் வழியோன் - திங்களின் வழிவந்தவர் பாண்டியர் குடியினர் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடப் படுகிறது.

144. பகல் - கதிரவன். படர் - துன்பம்.

146. செக்கர் - செவ்வானம்.

147. ஏர்தல் - எழுதல்.

148. செவ்வி - குறிப்பு. கணி - காலத்தைக் கணித்துக் கூறுவோன்.

149. எண்ணான்கு மதியம் - முப்பத்திரண்டு திங்கள்.

151. காழ் - குத்துக்கோல். கண்டம் - நிறத்தாற் கூறு பட்ட குதிரை; ஆகுபெயர்.

154. முடுக்கர் - குறுந்தெரு.

155. வித்தகர் கைவினை - ஓவிய நூல் வல்லாரது கைத் தொழில் சிறந்த.

156. விதானம் - மேற்கட்டி.

160. வளங்கெழு நன்னாடு - சோழநாடு.

164. வெயில் - ஒளி.

165. எயில் மூன்று எறிந்த - வானிலே இயங்கிய மூன்று மதிலினையும் அழித்த.

166. புறவு - புறா.

170. செல்லல் - துன்பம்.

174. ஆடகம் - பொன்.

176. பெருமகனாகிய வேலையுடைய செங்குட்டுவன் மாடல மறையவனைப் பேணி, அவனுக்குத் தன் நிறையா கிய ஐம்பது துலாம் (நூறு பலம் கொண்ட நிறை) என்னும் பெருநிறையுடைய பொன்னை அளித் தான். தன்னிறையுள்ள பொன்னைத் தானஞ் செய் வது 'துலாபுருட தானம்' எனப்படும்.

179. தாபத வேடம் - தவ வேடம்.

187. இறைமொழி - பெருமித மொழி.

188. கஞ்சுக முதல்வர்-சட்டையிட்ட பிரதானிகளும் தூதர் களும்.

189. அரி - கெடுதல்.

200. நிவந்து - உயர்ந்து.

206. மடை - மூட்டுவாய்.

207. தமனியம் - பொன்.

208. எகினம் - அன்னம்.

209. பள்ளி - படுக்கை.

2 4. சிறுகுறுங் கூனுறுங் குறளும் - சிற்றேவல் செய்யும் சிறிய கூனும் குறளும. கூனும் குறளும் முதலியோர் அரண்மனையின் அந்தப்புரத்திலே குற்றேவல் செய்பவராவர். கூன் - கூனன். குறளன் - குட்டையானவன்.

218. கவண் - கவண கற்கள்.

219. வீங்குபுனம் - பெரிய தினைப்புனம்.

221. இதண் - பரண்.

224. குறிஞ்சிப்பாணி - குறிஞ்சிப்பண்.

227. கவடி - வெள்வரகு.

229. வெள்ளணி - பிறந்த நாள் சிறப்பு.

230. உழவரோதைப் பாணி - மருதப்பண்.

235. முண்டகம் - கடல் முள்ளிச் செடி.

237. குருகு - வெண்ணிறப் பறவை; அன்னம் என்பர். தாழையின் பூவைக் குருகென உவமித்துரைத்தார்.

241. குழலின்பாணி - முல்லைப்பண்.

242. வாலுகம் - வெள்ளிய அலை.

244. வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கு. சங்கு வகையிலே உயர்ந்தது.

249. உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு.

250. தீம்பாணி - நெய்தற்பண்.

251. ஓர்த்தல் - உற்றுணர்தல்.

255. குஞ்சர ஒழுகை - யானை வரிசை. கோநகர்-தலைநகரம்.

6. சீவகசிந்தாமணி

சீவக சிந்தாமணி என்பது தமிழ் மொழியில் அமைந்த பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றாகும். பழைய இலக்கண இலக்கிய உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்படும் பெருமை சான்றது இந்நூல். கம்பராமாயணம் முதலான நூல்களுக்கெல்லாம் இந்நூல் வழிவகுத்துக் கொடுத்தது என்பர்.

இது சீவகன் என்னும் அரசன், பிறந்தது முதல் வீடெய்தியது ஈறாக உள்ள கதை பொதிந்ததாகும். நல் வாழ்விற்கு உரிய சிறந்த கருத்துக்களெல்லாம் இதன் கண் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சிந்தாமணி என்பது இந்நூலுக்குத் தன்மையால் வந்த பெயர் என்பர் நன்னூல் உரையாசிரியர் மயிலைநாதர். சீவகனுடைய தாயாகிய விசயை அவன் பிறந்தவுடன் அவனைச் சிந்தாமணியே என்றது முதலில் அவனுக்குப் பெயராயிற்று, அதன் பின் அவனைப் பற்றிப் பாடப்பெற்ற இந்நூலுக்குப் பெயராயிற்று என்று கூறுதலும் உண்டு.

சுடுகாட்டில் விசயை பெற்ற குழந்தையைக் கந்துக் கடன் என்னும் வணிகன் எடுத்தபோது, அக் குழந்தை தும் மிற்று. அங்கு ஒரு குரல் 'சீவ' என்று எழுந்தது. அது காரணமாகவே அக் குழந்தைக்குச் சீவகன் என்ற பெயர் இடப்பட்டது. எனவே சீவகனும் சிந்தாமணியும் ஆன ஒருவனது வரலாற்றைக் கூறும் நூல் சீவகசிந்தாமணி என்னும் பெயர் பெற்றது மிக்க பொருத்தமுடைத்து.

இந்நூலுக்கு "மண நூல்" என்றொரு பெயரும் உண்டு. அதற்குக் காரணம், இந்நூற் பகுதிகளாகிய பதின்மூன்று இலம்பகங்களுள் 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12 ஆம் இலம்பகங்கல்ளி சீவகன், காந்தருவதத்தை முதலிய எண்மரைத் தனித்

தனியே மணந்துகொண்டதாக் கூறப்படுதல் ஆகும்.

இந்நூலைஇயற்றியவர் திருத்தக்கதேவர் என்னும் சமண முனிவர். இவர் சோழ குலத்திலே பிறந்தவர்; நல்லாசிரியரிடம் இலக்கண இலக்கியம் அனைத்தும் ஐயந் திரிபறக் கற்றுத் தெளிவு பெற்றவர்; இளமையிலேயே துறவறம் பூண்டு தம் ஆசிரியரை விட்டு நீங்காமல் அவர்கருத்தின் வழியே ஒழுகிவந்தவர்; துறவறப் புலவர்கட்குக் காமச் சுவையுடன் பாடத் தெரியாது என்று சங்கப் புலவர்கள் கூறிய உரையைப் பொறுக்கலாற்றாது தம்முடைய ஆசிரியர்பால் இசைவு பெற்றுக் காமச்சுவை மிகுதியாக விளங்க இந்நூலை இயற்றியவர்; தம் ஆற்றலை ஆசிரியர்க்கு மெய்ப்பிக்க இந்நூல் இயற்றுவதற்குமுன் நரிவிருத்தம் என்னும் ஒரு சிறு நூல் இயற்றியவர். இவ்வாறு இவரைப் பற்றிய செவிவழிச் செய்திகள் வழங்கிவருகின்றன.

இந் நூல் 8-ம் நூற்றுண்டில் எழுந்தது எனச் சிலரும், 10-நூற்றுண்டில் எழுந்தது எனப் பலரும் கருதுகின்றனர்.

இந்நூலுக்கு நச்சினுர்க்கினியர் ஓர் அரிய உரை இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூலுக்கு முதல் நூல் இன்னதென்பது தெளிவாகத் துணியக் கூடவில்லை க்ஷத்திர சூடாமணி, கத்திய சிந்தாமணி, ஜீவந்தர நாடகம், ஜீவந்திர சம்பு என்ற நான்கு நூல்கள் சீவகன் வரலாற்றைக் கூறுவனவாய் வடமொழியில் உள்ளன. அவற்றுள் க்ஷத்திர சூடாமணியே இந்நூலுக்கு முதல் நூல் என்று சமணர் கருதுகின்றனர்.

இங்கே பாடமாக உள்ள பகுதி சிந்தாமணியின் எட்டாம் இலம்பகத்தில் உள்ளது.

சீவகன் தண்டகாரணியம் சென்று தன் தாயின் அறிவுரை பெற்று, மாமனுகிய கோவிந்தனிடம் செல்லும் வழியில், நகரில் பந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்த விமலையைக் கண்டு காதல் கொள்ளலும், அவளுடைய தந்தையின் விருப்பப்படி அவளை மணத்தலும் இப்பகுதியில் கூறப்படும்.

1. முருகு - வாசனை. கண்ணி - தலையின்மாலை. முறிமிடை படலைமாலை - ஒருவகை மாலை. முறி - தளிர். உருவம் - அழகு. சிலையினாற்குத்தம்பி - நந்தட்டன். கழலினார் - தோழர்.

2. மாசு-அழுக்கு. கழுவினீர்-வெளியாக்கினீர். செய்யாள்-திருமகள்.

3. சோர - ஒழுகும்படி. கண்ணரிந்து - கூடா நட்பினரைத் தன்னிடத்தே இல்லாதபடி நீக்கி. தேற்றம் - தெளிவு. விளிகுற்றார் - அழிந்தார்.

4. வண்ணம் - நிறம். வால் - தூய. சேவல் - சக்கரவாகப் பறவை. எல்லா - தோழனே; பதுமுகன்; விளி. யூகம் - கருங்குரங்கு.

5. அஞ்சனம் - மை. பஞ்சியின் - பஞ்சைக் காட்டிலும்.

6. தெய்வர் - பகைவர். எறிந்தும் - இடித்தும். மதலை - பற்றாகவுள்ளவன்.

7. மடங்கல் - சிங்கம்.

8. நறிய சந்தின் துணி - மணமுள்ள சந்தனக்கட்டை.

9. பூசை - காட்டுப்பூனை. இங்குலிகம் - சாதிலிங்கம்.

10. அண்ணல் - பெருமை. வருடை - மலையாடு

11. கிலுத்தம் - ஒருவகை மரம். பாந்தள் - பாம்பு. முழை - குகை. உலம்பும் - முழங்கும்.

12. தழைவயின் - தழைக்கு நடுவே. நிரந்த - வரிசையாக வுள்ள. நாவி - புழுகு. ஓசனை - நான்கு காத எல்லை.

13. ஆமான் - காட்டுப்பசு. வெடித்தல் - வீசுதல்.

14. வருக்கை - பலா. திருவில் - இந்திரவில். திரு - அழகு செருக்கும் - வெல்லும்.

15. வெயில் போழ்தலின் - வெயில் உருக்குதலாலே. மட்டு - தேன். தாழ் - தங்கிய.

16. கோட்டம், குங்குமம் என்பன மரவகைகள். ஏகலாகா - செல்லுதற்கு முடியாத. அல்கி - தங்கி. தோகை-மயில். நாகம் - சுரபுன்னை மரம்.

17. பொன்னூல் - தலையிற் கட்டும் பொற்கயிறு. நீர்பிலிற்றும் காந்தம் - சந்திர காந்தக்கல். பிலிற்றும்- துளிக்கும். கோய் - பரணி, சாத்துறி - பரணிக்கூடு. கன்னல் கமண்டலம். நீத்தவர் - துறவிகள். நாற்றி - தூக்கி. நிழல்மணியுலகம் - ஒளியுடைய அழகிய தேவருலகம்.

18. பொறி - புள்ளி. முருகனின் - முருகக் கடவுளைப்போல. மா - குதிரை. மத்திகை - குதிரைச்சம்மட்டி. வெறுமையினவரை - அறிவில்லாதவரை. அடிகள் : விசயை செவ்வி - சமயம்

19. எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருளிலே. நம்பி : சீவகன். தேவி : விசயை. அடிகள் : விசயை; விளி.

20. வில் உமிழ்ந்து -ஒளியைச் சிந்தி. கூப்பி - குவித்து. அற்பு முன்னீர் - அன்புக் கடல்.

21. குருசில்-சச்சந்தன். கயத்தியேற்காண-கொடியவளாகிய என்னைக் காணுதற்கு. சேடு - பெருமை.

22. கொற்றம் - அரசுரிமை. நடலை - வருத்தம். வைக-தங்க நைய - வருந்தும்படி.

23. ஔவை : தாய். அமிர்தம் - இனிமை.

24. குமரன் : நந்தட்டன். புனக்கொடி : விசையை. போற்றார்- பகைவர்.

25. பார்ப்பு - மயிற்குஞ்சு. புல்லி - தழுவி சிறுவர் : சீவகனும் நந்தட்டனும். அமிர்தம்-உணவு. அறுபகல் - ஆறு நாட்கள்.

26. குடம்புரை காய்வழை-குடத்தையொத்த காயையுடைய சுரபுன்னைமரம். உருவம் - அழகு. உருவமாதர்:விசயை.

27. நலிவுஇல் - அழித்தற்கரிய. உறை-தங்கிய. புலியனார் : குறுநில மன்னர். வலியின்மிக்கவர் - முடியுடையரசர்.

கோடல் - மணம் செய்து கொள்ளுதல். வழக்கு - முறைமை.

28. அறுத்து - அறுதியிட்டு. ஆதியாய - தொன்றுதொட்டு வந்த. பெட்டது - விரும்பப்பட்டது.

29. கற்றமாந்தர் : அமைச்சர். கொற்றம் - அரசுரிமை. குறி - கருத்து.

30. மேதகவு - மேம்பாடு. குன்றினர்களை-குறைந்தவர்களை. பொன் துஞ்சு - திருத் தங்கும். ஆகம் - பாம்பு.

31. தரணி - பூமி. துன்னுங்காலை - வந்து சேருமளவில். துன்னுதன - அடைய முடியாத பொருள்கள்.

32. கொள்கையம் - கொள்கையை உடையோம். கலைக்கணு ளர் - மந்திரிமார். வலித்தது - துணிந்த காரியம். வள்ளல் - சீவகன்.

33. எரி - தீ. சீவகனுக்குச் சிங்கமும் கட்டியங்காரனுக்கு நரியும் உவமைகள். பரிவு - அன்பு. பாம்பு . கட்டியங் காரன். கண்ணி : மாலை.

34. கலுழ - மனமுருகும்படி. காதல் - அன்பு. கலிகெழு நிலத்தை-கட்டியங்காரனிடத்துப் பொருந்திய பூமியை. காளை : சீவகன்.

35. மடம் - அறியாமை. சூழும் - சூழ்ச்சி செய்யும். கடம் - காடு.

36. இழை-ஆபரணம். பொறை-பாரம். இட்டிடை-சிறுகிய இடை. முழை - குகை. மை - கருமைநிறம். வழை - சுரபுன்னை மரம்.

37. ஒன்னர் - பகைவர். துஞ்ச - இறக்கும்படி. மாழை - பொன். பாழி - வலி. பாணி - தாமதமாகும்.

38. பொருவரும் - ஒப்பில்லாத. குரைய : அசை. மைந்தர் - பதுமுகனொழிந்த தோழர். பொம்மென - கடுக. உரறி - முழங்கி. கதிர் - சூரியன். தெவ்வர் - பகைவர்.

39. கார் - கார் காலம். கமலம் - தாமரை. சீர் - புகழ். மாமன் மலரும் - கோவிந்தன் மனம் மலரும். செறற்பாலை - கொல்லத்தக்காய்.

40. பதி - இராசமாபுரம். எமர்க்கே - உறவினர்க்கு; ஏ: அசை. களிற்ருன் - கோவிந்தன். உழை - இடத்து.

41. தைவந்தன்ன - தொட்டாற்போன்ற. நுதி - கூர்மை. பரல்-பருக்கைக் கல். நூற்றைவர்: தாபதப்பள்ளியிலுறையும் மகளிர்; விசயைக்குத் துணையாயிருப்பவர். பரிக்கும் - செல்லுகின்ற. மான் - குதிரை.

42. மன்றல் - திருமணம். நீத்தம் - வெள்ளம். ஓவா - ஒழியாத. நாடு - ஏமாங்கதம்.

43. கா-சோலை. தெகிழ்ந்த - வாய்விட்ட. நாற்றம் - வாசனை. வாவி - தாகம். உயிர்த்த - வீசிய. ஏ - அம்பு; விற்ரெழில்.

44. தொடுத்த - வைத்த. கலி - ஆரவாரம். சுரும்பு - வண்டு. துவைத்த-ஒலித்தனவாய். பூணிருன்: சீவகன்.

45. பொறையுயிர்த்தன - சுமத்தலை நீங்கி இளைப்பாறின. செல்லல் - வழிவந்த வருத்தம். நறை-தேன். நாமவேல்-அச்சந்தரும் வேல். அமுதம் - உணவு.

46. கட்டி - வெல்லக்கட்டி. புழுக்கும் - வெந்த. காணம் - கொள். புட்டில் - குதிரைக்கு உணவு கட்டும் மொக்கணியென்னும் கருவி. பரிவு-வருத்தம்.

47. பேண - உபசரிக்க. அழிமதம் - ஒழுகுகின்ற மதம். கழி - உப்பங்கழி.

48. இமைத்தன - விளங்கின. புகை- அகிற்புகை. புரிநரம்பு-முறுக்கிவிட்ட நரம்பு. மணி - அழகு. பாண்டில் - கஞ்சதாளம். மணி - குதிரைக்குக் கட்டிய மணி.

49. கதிர்க்கடவுள் - சூரியன். நனை - தேன். நக்க - இகழ்ந்த. முனைவன் - அரிகன். வேளனுன்: சீவகன்.

50. சாற்றி - அமைத்து. கோதை - பூமாலை. பாவை:விமலை.

51. தலத்தகத்த - இடத்தினுள்ளே யுள்ளனவாக. மங்கை : விமலை. பொங்கி - மிக்கு. உருவம்-அழகு.

52. கரந்த - மறைந்த. ஏலநாறு இருங்குழல்-மயிர்ச்சாந்தின் மணம் வீசுகின்ற கரிய கூந்தல், நூலின்நேர் - நூலை ஒத்த. உச்சி-உச்சியிற் சென்றதாகிய பந்து.

53. உராய்-பரந்து. ஏணி - எல்லை. பத்தியின் - வரிசைப்படி. மண்டிலம் - வட்டம். புடைத்தல் - அடித்தல். மாதர் : விமலை. மைந்து - வலிமை.

54. நக-விளங்க. நகும்பந்து என்க. நக்கி - திண்டுதலால். இறந்தெழுந்து - தன் எல்லையைக் கடந்து மேலேபோய். கோதை : விமலை. மின்மலர்ந்த - ஒளிபரந்த. வேலினன்-சீவகன்.

55. வேய்ந்து - மொய்த்து. கந்தாரம் - ஒருவகைப் பண். திரு-இலக்குமி.

56. திங்கள் மணி—சந்திர காந்தக்கல். துவலை-துளி. மாந்தி-உண்டு. கார் தங்கி நின்ற கொடி - பசுமை உறைந்து நின்றதொரு கொடியனைய விமலை. பொய்யாமலா - பழம்பூ. பீர்தங்கி - பசலைபூத்து.

57. கண்ணுள் : விமலை. கோலி - வளைந்து. எய்ய - எய்த லால். என்னு - என்று எண்ணி. மா-மாவடு. மறித்தும்-மீட்டும். குழைந்து - வருந்தி.

58. நாவி-கத்தூரி. நீலக்காவி-நீலோற்பல மலர். அணங்கு-வருத்தும் தெய்வம். அறியாதேன் மேவி - அறிவுகலங் கினேனை அடைந்து. நோய் - காமநோய். வினுத்தரு வார்-வினுவுவார்.

59. பனி - குளிர்ச்சி. கயம் - குளம். மட்டு - தேன். நீர்மை-தன்மை. என் உள் நீர்மை யெல்லாம் - எனது உள்ளத் தில் அறிவு முழுவதையும். நோக்கு - பார்வை. பெண் ணீர்மை - பெண்மைத்தன்மை.

60. இலங்க - விளங்க. கொங்குஉண் - வாசனை ஊட்டப்பெற்ற. குழல் - கூந்தல். கோட்டு எருத்தம் செய்தநோக்கு - சாய்ந்த கழுத்துத் தந்த பார்வை.

61. வாள் ஆர் - ஒளி பொருந்திய. முகத்த - முகத்திற் கிடக் கின்றவை ; கண்கள். தாள் - தண்டு.

62. ஒன்ஞர் - பகைவர். கடந்தான் - வென்ருஞ்கிய சீவகன். மாதர்நலம் - விமலையின் இன்பத்தை. புலம்பு - வருத்தம். அடர்பொன்-தகட்டுப் பொன்.

63. திருமல்க வந்த திருவே - எனக்குச் செல்வம் மிகும்படி வந்த திருவே என்றது சீவகனை. நாயகன் : சாகரதத் தன். செரு-போர். வரி : ஒருவகைப்பண் ; வரிப்பாடல். எரிமல்கு - ஒளி நிறைந்த.

64. இடை - சமயம். நகர் - இராசமாபுரம். கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவில்லாதவள். கமலை : சாகரதத்தனுடைய மனைவி ; விமலையின் தாய்.

65. தோமில் - குற்றமற்ற. தும்பு - மடை. என்ருன் - என்று சோதிடன் கூறினன்.

66. ஆற்றினுள் - வேட்கையைப் பொறுத்திருந்தாள்.

67. கொம்பனையாள் : விமலை. குன்றனன் : சீவகன். இம்பர்- இவ்வுலகு.

7. பெரிய புராணம்

பெரிய புராணம் இயற்றியவர் சேக்கிழார். இவர் தொண்டை மண்டலத்தில், புலியூர்க் கோட்டத்துக்குன்றத் தூரில், வேளாளர் மரபில், சேக்கிழார் குடியில் தோன்றிய வர். இவருடைய பிள்ளைத் திருநாமம் அருண்மொழித் தேவர் என்பது. இவர் காலத்தில் இருந்த அநபாய சோழன் (இரண்டாம் குலோத்துங்கன்) இவரது புலமைத் திறத்தை வியந்து, இவரைத் தன் முதல் அமைச்சராக்கி, உத்தம சோழப் பல்லவன் என்ற பட்டப் பெயரையும் சூட்டினன். இவ்வேந்தனுடைய வேண்டுகோளுக் கிரங்கி, இப் புராணத் தைச் சேக்கிழார் இயற்றினர். சேக்கிழாரைப் பற்றியும், இவர் புராணம் பாடிய வரலாற்றைப் பற்றியும் விரிவாக உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றியுள்ள சேக்கிழார் புராணத் தில் அறியலாம். இக் கவிஞர் பெருமானின் தெய்வம் மணக் கும் பாடல்களில் பெரிதும் ஈடுபட்ட மகாவித்துவான் மீனுட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, "பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவி வலவ" என இவரைப் பாராட்டியுள்ளார். சேக் கிழாரின் காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதி.

பெரிய புராணம் என்னும் இந்நால், பெருமைபெற்ற சிவனடியார்களின் வரலாற்றினை உணர்த்துவதாகும். சைவத் திருமுறைகளில் இது பன்னிரண்டாம் திருமுறை எனப்படும். தனியடியார் அறுபத்து மூவர், தொகையடி யார் ஒன்பதின்மர் எனச் சிவனடியார் பலராவர். பெரிய புரா ணத்திற்குச் சேக்கிழார் இட்ட பெயர் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்பது. ஒன்பதாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த சுந் தரமூர்த்தி நாயனுர் திருத் தொண்டத்தொகை பாடினர். அத் தொகையில் சிவனடியார்கள் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர். நம்பி யாண்டார் நம்பி என்பவர், தாம் பாடிய திருத்தொண்டர் திரு வந்தாதியில் அவர் தம் வரலாற்றை வகுத்துக் கூறினர்.

அவ்விருவரும் கூறிய தொகைவகைகளைக் கொண்டு சேக்கிழார் இப் புராணததை விரிவாக எழுதினுர். இவையே யன்றித் தேவாரம், காரைக்கால் அம்மையார் பாடல்கள், திருமூலர் திருமந்திரம், கழறிற்றறிவார் பொன்வண்ணத் தந்தாதி, தெய்வ உலா முதலியனவும பெரிய புராணம் பாடுவதற்குத் துணையாய் அமைந்த நூல்களாகும்.

சுந்தர மூர்த்தி நாயனுர் பிறப்பும், வளர்ப்பும், திருமண ஏற்பாடும், அப்போது திருமணப் பந்தலில் சிவபெருமான் முதிய மறைபவனுய் வந்து சுந்தரர் தன் அடிமை என்று ஓலை காட்டி வழக்காடுதலும், படியோலை கிழிக்கப்பட்ட பின் மூல ஓலை காட்டுவதற்காகத் திருவெண்ணெய் நல்லூர்க்குச் செல்லுதலும், தன் வழக்கை நிறுவிய பின் இறைவன் தன் மனை இதுவே என்று கோயிலுள் சென்று மறைதலும், பித்தா எனத் தொடங்கிப் பாடுமாறுசெய்தலும், பிறகு திருவதிகையில் சித்தவட மடத்தில் கால் நீட்டி உணர்த்தி மறைதலும் ஆகியவற்றைக் கூறும் இப் பாடப்பகுதி.

1. அங்கணர் - அழகிய கண்களை உடைய சிவபெருமான். ஆண்டவர் - ஆளப்பட்டவர்; சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர்.

5. பயந்தவர் தம்மால் - பெற்ருேரிடத்தில். மகன்மை - மகனுக்குதல்.

8. நேர்ந்தான் - உடன்பட்டான்.

9. மணவினை - திருமணச் சடங்கு கொற்றவர் திரு - அரசருடைய செல்வப் பெருமை

10. கொங்கு - மகரந்தம்.

11. ஈண்டி - ஒருங்கு சேர்ந்து முளை சாத்தல் - திருமணத்திற்கு முக்கியமானதொரு சடங்கு.

12. பணை - பருமை, பெருமை. நாண்காப்பு - கயிற்ருல் காப்புக் கட்டும சடங்கு (கங்கணம்)

13. மறைவழிவழாமல்-வைதிக முறைகள் தவருமல். மணத்துறைக் கடன்கள் - திருமணச் சடங்குகள். துவன்றி

நெருங்கி. ஆர்ப்ப - ஒலிக்க. காமுறு - (காண) விரும்புகின்ற.

14. நுணங்கிய - நுட்பமான. கேள்வி - கேட்டறிந்த அறிவு.

16. நுதி - முனை. சிகிழி - தலை மயிரின் முடிப்பு. முடியில் அணியும் மாலையுமாம்.

17. மான்மதம் - கஸ்தூரி. முந்நூல் - பூணூல். பவித்திரம் - தூய்மை, வைதிகச் சடங்கில் வலக்கை விரலில் அணியும்படி தருப்பைப் புல்லால் செய்யப்படுவது.

18. கால் சீக்கும் - அடியோடு நீக்கும்.

20. துவைப்ப - ஒலிக்க. யானங்கள் - ஊர்திகள், பல்லக்குகள்.

22. ஏங்க - ஒலிக்க. மிடைந்து - கலந்து நெருங்கி.

25. அகழ்ந்து - தோண்டி. அயனுக்கும் - பிரமனுக்கும் அரியார் - தோண்டிக் காண்பதற்கு அரியவர்.

26. சழங்க - நெகிழ, தொங்கி அசைய.

29. மடங்கலையான் - சிங்கம் போன்றவர், சுந்தரர்.

30. பிஞ்ஞகன் - அழிக்கும் கடவுள், சிவன். நாவலர் பெருந்தகை - சுந்தரர். இசைவால் - உடன்படிக்கையால்.

32. நாவல்நகர் - திருநாவலூர்.

33. நக்கான் - நகைத்தான்.

36. வித்தகம் - திறமைப் பேச்சு, சாமர்த்தியம்.

43. ஆரூரர் - திருவாரூரராகிய சுந்தரர். போதாய் - வாராய்.

44. போதினும் - வரினும்.

46. பாரகர் - தேர்ந்தவர், கரைகண்டவர்.

47. நேர்ந்தது - உடன்பட்டு எழுதிக் கொடுத்தது. தனியாய் - ஒப்பற்றவனாய், தனிமையாய்.

51. ஆட்சி ஆவணம்(Documentary evidence) அயலார்காட்சி என்பன மூன்றும் வழக்கை நிறுவுவதற்கு வேண்டுவன. படியோலை - மூல ஓலையைப் பார்த்து எழுதியது. (copy).

53. கரணத்தோன் - திருமணச் சடங்கிற்கு உரிய சுந்தரர்.

55. மேலெழுத்திட்டார்கள்-சான்ருகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள்.

57. மருண்டது - மங்கியது. அரண்தரு காப்பு - அழியாதவாறு காத்து வைக்கப்பட்டது.

60. போதும் - வாரும், வருக.

62. உம்பர் - மேல், விண்.

63. கேளா கேட்டு. கரசரண் - கை கால்.

64. மேதினி - மண்ணுலகம்.

69. 'பித்தா பிறை சூடி' என்னும் சுந்தரர் தேவாரத்தின் யாப்பிற்கு ஏற்பவே சேக்கிழாரும் பாடுதல் காண்க.

70. இந்தளம் - அந்தத் தேவாரப் பாடலின் பண். மதுரம் - இனிமை.

71. பரிவு - அன்பு. புரம் எய்தான் - திரிபுரங்களை அழித்த சிவன்.

73. புரவி - குதிரை. இரவி - சூரியன்.

74. உழவாரத்தையே படையாகக் கையில் ஏந்திய திருநாவுக்கரசர். மடை - நீர் பாயும் வாய்க்கால்.

75. புடை - பக்கம். பரிசனம் - சுற்றம், ஏவல் செய்வோர், உடன் வந்தோர்.

76. பதுமம் - தாமரை.

78. கரந்த - மறைத்துக்கொண்ட. கரந்தான் - மறைந்தான்

79. செம்மாந்து - இறுமாந்து. தம்மான் - தம் தலைவன். கைம்மாவின் உரியான் - யானையின் தோலைப் போர்த்தவன்.

8. கம்ப ராமாயணம்

கம்பராமாயணம் என்பது கம்பரால் பாடப்பட்ட இராமாயணம் என்று பொருள்படும். வடமொழியில் ஆதி காவியம் என்று வழங்கப்படுவதும், வால்மீகியால் இயற்றப் பெற்றுள்ளதுமான இராமாயணத்தை முதல்நூலாகக் கொண்டு கம்பர் தமிழில் பாடினர்.

ராம அயநம் என்ற வடசொற்கள் வடமொழி இலக்கண விதியின்படி ராமாயணம் என்ற சொற்றொடர் ஆயின. இத் தொடர், 'இராமனை அறிதற்கு இடனுயுள்ளது', 'இராமனது கதை', 'இராமனது அவதார நிகழ்ச்சி' எனப் பல பொருள் படும். இனி, இத்தொடரையே ராமா அயநம் எனப் பிரித்துச் சீதையின் ஏற்றம் கூறுவது என்று பொருள் கூறுவாறும் உளர்; 'ராம' என்பதற்குப் பெண்பால் 'ராமா' என்பது ஆகும்.

வான்மீகி ராமாயணத்திலும், சங்கச் செய்யுட்களில் சிலவிடத்தும், திவ்வியப் பிரபந்தங்களில் பலவிடத்தும் வந்துள்ள இராமனைப் பற்றிய செய்திகளை அறிந்து, தமிழ் வழக்கத்திற்கும பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப, வான்மீகராமாயண கதைப் பகுதிகளுள் சிலவற்றை மாற்றியும், சிலவற்றை விரித்தும், சில செய்திகளை அடியோடு விடுத்தும் கம்பர் தமது காவியத்தை யாத்துள்ளார். கதையும், காலமும், இடமும் ஒழிந்த ஏனைய வெல்லாம் தமிழகச் செய்திகளாகவே கம்ப ராமாயணத்தில் தோற்றம் அளிக்கின்றன. வடநாட்டுக் கங்கை தமிழ் நாட்டுக் காவிரியாகவே காட்சி நல்குகின்றது. கோசலநாடு தமிழகச் சோழ நாடாகத்தான் காட்சியளிக்கின்றது. தமிழ்நாட்டுச் சடையன் மரபினர் எடுத்துக்கொடுத்த முடியைத்தான் வடநாட்டு வசிட்டன் அந் நாட்டரசன் தலையில் சூட்டிப் பெருமை அடையச் செய்திருக்கிருன். நாட்டுப் பற்றும், மொழிப் பற்றும் மிகுதியாக

உடைய கம்பர், தம் காவியத்தைப் படிப்பார்க்கு அப் பற்றுக் கள் நன்கு வேர்கொள்ளும் வகையில் இயற்றியுள்ளார். பண் டைத் தமிழிலக்கியங்களில் வந்துள்ள சிறந்த சொற்களை யும் சொற்றொடர்களையும், கருத்துக்களையும். பொருள்களை யும் பண்பாட்டையும் கற்பனைகளையும் உவமைகளையும் தக்க இடங்களில் அமைத்து அவற்றைச் சாணையில் தீட் டிய மணிகளென மிளிர வைத்துள்ளார் கம்பர்.

பல மொழிகளில் உள்ள பெருங்காப்பியங்களை ஆராய்ந் தவர்கள் கம்பராமாயணத்தை இயற்றிய கம்பர் உலகப் பெருங்கவிகளுள் ஒருவராகப் போற்றப்படுவதற்கு உரியவர் என்று கருதுகின்றனர்.

இத்தகைய பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த கம்பரது வரலாறு முழுவதும் நமக்கு நன்கு தெரியவில்லை. இவருடைய பெயர்க் காரணம், மரபு, காலம் முதலியவற்றில் கருத்துவேற்றுமை கள் பல உள்ளன.

கம்பர் சோழமண்டலத்தில் உள்ள திருவழுந்தூரில் பிறந்து வாழ்ந்தவர். இவருடையதந்தையார் பெயர் ஆதித்தர். பெருஞ் செல்வரும் வள்ளலுமாக அக்காலத்தில் வெண் ணெய்நல்லூரில் வீற்றிருந்த சடையப்பரிடம் உணவு உடை உறையுள் முதலியன பெற்றுக் கல்விப் புலமை யுற்று இவர் சிறப்பெய்தினர். இவை இவரைப் பற்றிய அகச்சான்று உடைய உண்மைச் செய்திகளாகும்.

கம்பர் உவச்சர் குலத்தில் பிறந்தவர் என்று சிலரும், அரசர் இல்லத்திற் தோன்றியவர் என்று சிலரும் கூறுவர். இவர் வேளாள மரபினராயிருக்கலாம் என்று திருமணம் செல்வக்கேசவராய முதலியாரவர்கள் சில சான்றுகள் காட் டிக் கூறியுள்ளார்.

கம்பர் என்னும் பெயர், காஞ்சிபுரம் சிவபெருமானுடைய பெயராகிய ஏகம்பர் என்பதனுடைய முதற்குறை என்பா ரும், கம்பங் கொல்லையைக் காத்தமையாற் பெற்ற பெய ரென்பாரும், கம்பநாடுடைமைப் பற்றி வந்த பெயரென்பாரும்

இவர் பிறந்த மரபினராகிய காளி கோயிற் பூசனை புரியும் உவச்சர்கட்கு வழங்குவதொரு குடிப் பெயரென்பாருமாயப் பெயர்க் காரணம் கூறுவோர் பலதிறத்தினர் ஆவர். இவ் வாறு காரணம் பற்றி வந்ததன்றி, அக்காலத்தில் கம்பர் என்ற பெயர் சிலர்க்கு வழங்கி வந்த தன்மை கல்வெட்டுக் களால் அறியப்படுவதால், கம்பர் என்பது இயற்பெயர் என்று கொள்வதும் பொருத்தம் ஆகும்.

'கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்', 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்', 'விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன', 'கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன்' என்ற புகழுரைகள் கம்பருடைய கல்விப் புலமையின் சிறப்பையும், கவிபாடும் திறத்தையும் தெளிய விளக்குவனவாகும்.

தொல்காப்பியம், சங்கச் செய்யுட்கள், ஆழ்வார் பாசு ரங்கள், சிந்தாமணி முதலியவற்றிற் கம்பர் மிக்க பயிற்சியு டையவர் என்பதை இந் நூல் காட்டும்.

ஏரெழுபது, சடகோபர் அந்தாதி, சரசுவதி அந்தாதி முதலியன கம்பர் இயற்றிய பிற நூல்களாகும்.

சிலர், கம்பரை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் இருந்தவர் என்பர்;வேறு சிலர் இவரைப் பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டில் இருந்தவர் என்று கூறுவர்.

கம்பர் நன்றி மறவாத நற்பண்பினர். தம்மை ஆத ரித்த சடையப்ப முதலியாரைக் கம்பராமாயணத்தில் இவர் பத்து இடங்களில் பாராட்டியுள்ளமை இவரது நன்றி மற வாத பண்பிற்குத் தக்க சான்றாகும்.

தாம் இயற்றிய காவியத்திற்குக் கம்பர் இட்ட பெயர் இராமாவதாரம் எனபதாகும்.

கம்பராமாயணத்தில் உள்ள ஏழு காண்டங்களுள் முதல் ஆறு காண்டங்களே கம்பரால் இயற்றப் பெற்றவை. ஏழாங் காண்டமாகிய உத்தர காண்டத்தை இயற்றியவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்றும் சிலரும், வாணிதாதர் என்று சிலரும்

கூறுவர். கம்பர் பாடியவை பால காண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் என்பன வாகும். அவற்றுள் இப்பாடப் பகுதி யுத்த காண்டத்தில் உள்ளதாகும்; இராவணன் கும்பகருணனை எழுப்பிப் போர்க் களத்திற்கு அனுப்புதலும் கும்பகருணன் போர்க்குச் சென்று களத்தில் மாளுதலும் பற்றிக் கூறுவதாகும்.

1. மாயம் - பொய், கறங்கு - காற்றுடி.

2. உழக்கிவிட்டு - மிதித்துக் கலக்கி.

3. உசலம் - உலக்கை. வன் தொழில் - முரட்டுத் தொழிலால்.

5. கூவினன் - கூப்பிட்டான். நும்முன் - உம் தமையன். வல்லே - விரைந்து. கோயில் - அரண்மனை.

6. அலே - கடல்; ஆகு பெயர்.

8. நீ அவர்களுடன் போர் செய்து அவர்களின் உயிர்களை உண்க என்றவாறு. போனகம் - உணவு.

9. சமம் - போர். இனம்-இன்னம்; இடைக்குறை. பொன்றும் காலம் - அழியும் காலம்.

10. மு(ன்)னம் சொன்ன சொற்கள் - நந்தி சாபம், வேதவதி சாபம் முதலியவை.

11. பொன்றினை - இறந்தாய். கோடி - கொள்ளுதி, கொள்வாய்.

12. உய்திறம் - பிழைத்தற்குரிய வழி.

13. பந்தி - வரிசை. மந்திரம் - ஆலோசனை. உந்துதல் - செலுத்தல்.

14. கோறி - கொல்லுதி, கொல்வாய்.

15. மறம் - வீரம். உரிமை - உரிய வல்லமை. உளைய - மனம் வருந்த.

16. ஊன் உடை உம்பி - ஊன் உணவையே விரும்புகிற உன் தம்பி. (புகழை விரும்பாத உன் தம்பி.)

17. சாற்று என் கூற்றை - என் கட்டளையை யாவர்க்கும் தெரிவி.

19. தோளி - சீதை. விடுதி - விடுக.

20. சீதையை இராமனிடம் சேர்ப்பதே சிறந்த தவம் என்றவாறு.

22. ஆதிசேடனுடைய பெரிய தலையிலிருந்து தவறி. தேர்த்தட்டு பூமி; அதன் மேற்பகுதி மேருமலை போலும் என்னுமாறு தோன்றினன்.

23. மலை கொல் - பூமி நடுவே நிற்பதாகிய கால் முளைத்த மேருமலைபோ. வேட்டதோர் - விரும்பிய ஒரு.

24. காரியல் காலன் தோன்றினன் - கரிய யமன் போன்ற கும்பகருணன்.

25. ஊன் - உடம்பு.

26. இது - பிறர் மனைவியை சிறை வைத்திருக்கும் இது.

27. இரவிசேய் - சுக்கிரீவன். நிருதர்கோன் - வீடணன். நாதன் - இராமன்.

28. ஆகில்-அப்படியானல். தெருட்டி - தெளிவித்து.

29. தந்திரக்கடலை நீந்தி - சேனையாகிய கடலைக் கடந்து; தன் பெரும்பலத்தை - தனக்கு சிறந்த துணைவனை கும்பகருணனை; வெந்திறலவனுக்கு - மிக்க பலமுடைய கும்பகருணனுக்கு.

30. மழையின் - நீர் மழைத் தாரை போன்ற நீர். இறைஞ்சினுனை-வணங்கிய வீடணனை.

31. நீ அபயம் பெற்றவாறும் - நீ (இராமனை யடைந்து) அபயம் பெற்ற விதத்தையும். அமரரும் பெறுத லாற்ருச் சிறப்பு - தேவர்களும் பெற முடியாத சிரஞ்சீவியாயிருக்கும் பெருமை. உபயலோகத்திலுள்ள சிறப்பு-இவ்வுலக

மறு உலகங்களில் உள்ள செல்வங்களின் பெருமை. கவிஞரில் அறிவின் மிக்காய் - புலவரைப் போலச் சிறந்த அறிவுள்ளவனே!

32. தரும நின்ற நிலைமையும் - அற நிலையான நல்ல செயலும். புலமை தானும் - உண்மை யறிவும். அருந்தவம் இயற்றி - செயற்கு அரிய தவத்தை செய்து. ஆதியங் கடவுளாலே பெற்றுய் - பிரமன் கொடுக்கப் பெற்றுக் கொண்டாய். வீடணன் பிரமனிடம் நீதியும், தரும நிலைமையும், புலமையும் பெற்றுன்.

33. வேந்தற்கு - இராமனுக்கு. உய்கிலை என்னில் - பிழைக்கவில்லை என்றால். இவ்வரக்கராயுள்ளோ மெல்லாம் - அரக்கராயுள்ள நாங்கள் எல்லோரும். எய் கணை மாரியாலே - விடும் அம்பு மழையாலே. எண்ணீர் (எள் + நீர்) - எள்ளோடு கூடிய நீரை. கடன் கழிப்பாரை - பிதிர்க்கடனைச் செய்வோரை.

34. வருவது புலையெலாம் - வளர்ந்துவருவதாகிய இழிந்த குணமுடைய அரக்கரெல்லோரும். புலை. ஆகுபெயர். மாண்டபின்னை – இறந்த பின்பு; திருவுறை மார்பன் - இராமன். உன் இலங்கை மூதூர் புகுந்தனை எனக் கூட்டுக. புகுந்தனை - புகுந்து. என்றும் தீரா - எக் காலத்திலும் அழியாமலிருக்கும். பொரு அரு - ஒப்பற்ற. துய்க்க - அநுபவிக்க. அவண்போதி-அவ் விடம் செல்.

35. இருள் உறு சிந்தையேற்கும் - அஞ்ஞானம் நிரம்பிய மனமுடைய எனக்கும். இன்னருள் சுரந்த வீரன் - இனிய கருணை செய்த இராமன். அருளும் ஒன்ருே - கருணை காட்டுவதொன்று மட்டுமா? அபயமும் - பயமற்ற நிலையையும். மருள் உறு - மயக்கமுற்ற மாறிச் செல்லும்-நின்ற நிலையில்நிலாத உருள் உறு சகட வாழ்க்கை- வண்டிச் சக்கரத்தைப் போன்ற (மாய) வாழ்வு.

36. அவன், நெஞ்சறி சுட்டு. செல்வத் திலங்கையும் அரசும்-செல்வங்கள் நிரம்பிய இலங்கை நகரையும் அரசுரி

மையையும். எல்லாம் பிற உரிமைகளையும். யான் நினக்குத் தந்து - நான் உனக்குக் கொடுத்து. இதில் உறுதி - இதனினும் நன்மை. உன்பின் வந்தேன் - உன் தம்பியாகிய எனது. மனக்கு நோய் துடைத்து - மனத்தில் உற்ற துன்பத்தை நீக்கி. நம் தம் மரபையும் வளர்த்து - நமது புலத்திய வம்சத்தையும் வளர்த்து.

37. பிறர்த உற்றூர் உறவினராகப் பிறந்தோர் (ஆனாலும்). தாயவை - தாய். தருமம் பார்ப்பார் - அறத்தைக் கருதுவோர். உணர்வரோ - (பொருளாக)மதிப்பரோ? அவை-அந்த உண்மைகளை. நீ அறிதியன்றே - நீ நன்கு அறிவா யன்றோ ?

38. ஒருவன் தீவினை செய்ய - ஒருவன் பாவச் செயலைச் செய்ய. தீங்கிலாதார் - பாவமற்ற பிறர். அவனொடும் வீவினையுறுதல் - அந்தப் பாவியோடு மரணமடைதல். மேன்மையோ - சிறந்ததோ? கீழ்மையோ-இழிந்ததோ? ஆய்வினையுடையை - நன்மை தீமைகளை ஆராயும் தொழிலுடைய நீ. தவத்தின் மிக்கான் - தவத்தாற் சிறந்த பரசுராமன். ஈன்ற தாய் - பெற்ற தாயாகிய ரேணுகை. வினை செய்ய - (பாவத்) தொழிலைச் செய்ய.

39. உதிரம் ஊன்றி - கெட்ட ரத்தத்தை நீக்கி. வேறோர் மருந்தினால் - மலை காடு முதலிய வேறிடங்களில் தோன்றிய மருந்தால். துயரம் தீர்வார் - துன்பம் நீங்குவார்கள். கோட்டம் - (உடலிற் பூசிப் பரிமளிக்கச் செய்ய வேண்டிய) வாசனைப் பொருளை. கழிவது கருமம் அன்று - விலக்குவது காரியமாகாது. மடல் உடை அலங்கல் மார்ப - இதழ்களையுடைய மலர்களாகிய மாலையணிந்த மார்பினையுடைய கும்பகருண !

40. நும்முன் தன்னைக் காக்கலாம் என்னின் - உமது தமையனை இராவணனைக் காப்பாற்றலாமென்றால். அது கண்டதில்லை - அதைச் செய்ய முடியாது. வேறே - வேறொரு வழியில். அறத்தை – தருமத்தை.

41. மண்ணின் மேலால் இறங்கினை - இந்தப் பூமியில் வந்து இறங்கி. இன்றுகாறும் - இன்றைய வரையில். ஒன்று உற்றது உளதே - ஏதேனும் பயனுண்டோ? என் - என்ன பயன் கருதி. அறங்கெட - தருமம் அழிய. உயிரை நீத்தல் மேற்கொள்வான் அமைந்தது - உயிரைப் போக்கிக் கொள்ள இசைந்தது.

42. யாவர்க்கும் - எப்படிப்பட்ட திறமை உள்ளவர்களுக்கும் உனை நலியும் ஈட்டார் யார் - உன்னை வருத்தப் படுத்தும வன்மையுள்ளவர் எவருளர்? மூவர்க்கும் தலைவரான மூர்த்தியார்-(பிரமன் திருமால் உருத்திரன் என்ற) திருமூர்த்திகளுக்குத் தலைவரான திருமால். காகுத்த வேட்ங்காட்டி - ககுஸ்த வம்சத்திற் பிறந்தவர்போல் தோன்றி.

43. துனி வரும் - கோபங் கொண்ட. செறுநரான தேவரே - பகைவரான தேவர்களெல்லோரும். கனிவரும் காலத்து - பழம் பறித்துத் தின்னத் தக்க காலத்தில்

44. வேத நாயகனே - வேத முதல்வனான இராமனே அவனை - இராமனை; காண - தரிசிக்க. அறத்தொடும் திறம்பாது போதுவாய் - தருமத்திற்கும் மாறுபாடின்றி வருவாயாக. பொலன் கழல் இரண்டும்-அழகிய இரண்டு பாதங்களையும்; கழல்: ஆகுபெயர். பூண்டான்-விழுந்து வணங்கி முடி மேல் அணிந்தான்.

45. தும்பி - வண்டுகள் (மொய்க்கின்ற). அம் - அழகிய. தொடையல் மாலை - மலர் மாலைகளும் மணி மாலைகளும். தொடையல் மாலை: உம்மைத் தொகை. படியில் தோய - பூமியிற் படியும்படி. பொன் பம்பு கழல்கள் - பொன் பரவிய வீரக் கழலை யணிந்த திருவடிகள்.

46. தார்க் கோல மேனி மைந்த - மாலைகளணிந்து அழகுடன் விளங்கும் மேனியையுடைய வீடணனே! மைந்த என்றது வலியுள்ளவனே என்ற பொருளில் வந்தது. தருதியாயின் - காக்கக் கருதினால். கார்க்கோல மேனி

யானை - நீர் கொண்ட மேகம் போன்ற அழகிய வடிவ முள்ள இராமனை.

47. மலரின் மேல் இருந்த வள்ளல் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் வழுவிலா - பொய்யா. உலைவிலாத்தருமம் - அழியா அறத்தை. பூண்டாய் - மேற்கொண்டாய். உலகு உள தனையும் - இவ்வுலகம் உள்ள அளவும். உள்ளாய்-சிரஞ்சீவியாக இருக்கப் போகின்றாய். புலை உறு - இழிவைத் தருவதாகிய.

48. கருத்து இலா இறைவன் - அறிவில்லாத தலைவன். தீமை கருதினால் - தீய காரியஞ் செய்ய எண்ணினால் காத்து - தடுத்து. திருத்தலா மாகிலன்றோ - திருத்தக் கூடுமானாலன்றோ. தீராதாயின் - முடியாவிடில். ஒருத்தரின் முன்னம் - (அறிவற்ற) தலைவர் மடிவதற்கு முன்னமே.

49. வீரன் - இராமன். சுடுகணை - நெருப்பைக் கக்கும் அம்பு துரப்ப - விட. சுற்றும் - சூழ்ந்துள்ள. வெம்பு வெஞ் சேனையோடும் - கோபத்தையுடைய கொடிய படையுடன். கிளைஞர் - உறவினர்.

50. செம்பிட்டுச் செய்த இஞ்சி - செம்பினாற் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற மதில். தெரியல் எம் முன் உயிர் கொண்ட - மாலையை அணிந்த எனது தமையன்மாரான கரதூடணர் உயிரைப் போக்கிய. அம்பிட்டு - (நாணமென்னும்) அம்பால். துன்னலங் கொண்ட - தைக்கப்பட்ட. புண்ணுடை நெஞ்சோடு - புண்பட்ட மனத்தோடு. கூற்றையும் - எமனையும். ஆடல் கொண்டேன் - வெற்றி கொண்ட நான்.

51. சிந்திப் போகுவது - சிதறிப் போகத் தக்க காலத்தில். அயலே நின்று போற்றினாலும் - பக்கத்தில் இருந்து பல உபாயங்களைச் செய்து காத்தாலும். சேகு உற - உறுதியாக; இரங்கலை - வருந்தாதே. என்றும் உள்ளாய்-சிரஞ்சீவியே!

52. அவன் தன்னை - வீடணனை. புல்லி - தழுவி. நீர்பொழி கண்ணின் - நீரொழுகும் கண்ணால். வென்றி வெந் திற லினானும் - வெற்றியுடைய மிக்க பலமுள்ள வீடண னும். அவன் - கும்பகருணனுடைய.

53. பிணங்கினால் ஆவது இல்லை - கோபம் கொண்டால் செய்யத் தக்க காரியமில்லை. பெயர்வன் - இவ்விடம் விட்டுப் புறப்படுவேன். குணங்களாலுயர்ந்தான் - நற் குணங்களாற் சிறந்த வீடணன்.

54. உய்திறனுடையார்க்கு அன்றே - கடைத்தேறக் கருது வார்க்க அன்றோ? அறநெறி - தருமநெறியும். ஒழுக்கம்- நல்லொழுக்கமும். உண்மை - உள்ளன. பெய்திற மெல்லாம் பெய்து - (முடிந்த அளவு) சொல்லக் கூடிய புத்திமதிகளெல்லாம் சொல்லி. சிறிதும் தீர்ந்திலன் - சிறிதும் அவனை விட்டு நீங்க வில்லை.

55. கனைகடல் - ஒலிக்கின்ற கடல். கவி - குரங்கு. பரவை- கடல்.

56. பொராநின்றேம் - பொருவதாக உள்ளோம். பராவும் தொல் செரு முறை - பாராட்டத் தகுந்த பழைமையான போர் முறை - விராவு - பொருந்திய.

58. அல் - இருள்.

59. பிணக் குவியல்களிடையே இரத்த வெள்ளம் தேங்கி நின்றது என்றவாறு.

60. முரண் - வலி.

61. அளவில் ஆற்றலான்-கும்பகருணன். நீற்றியல் நுணு குற - நீற்றின் தன்மையதாய் நுண்ணியதாக.

62. இன்னொரு மலையைக்கொண்டுவரச் சொல்வேன் என்று சொல்லிப்போய்த் தேடுகையில். நோன்பினோர் - தவத் தையுடையவர். சொல் - சாபச் சொல். என - போல.

63. உலம்பிட - வாய்விட்டுக் கதறுமாறு.

64. அற்றது காலையின் - சூலாயுதம் இல்லாத போது. அணைய பெற்றியின் - அவ்வேளையில். எறுழ் - வலி.

65. உறுக்கினர் - அதட்டினார்கள். இவன் - சுக்கிரீவன்.

66. மன் - அரசன். தண்டல் - கெடுதல்.

67. ஏய் எனும் அளவினில் - ஒரு நொடிப் பொழுதில்.

69. மீண்டும் தன் கைகளால் அம்புமதிலை நீக்கும் பொருட்டு.

70. உணர்ச்சி எய்தியவன் - சுக்கிரீவன். தோற்றிலான் - கும்பகருணன்.

71. உன்னினவன் சுக்கிரீவன். முற்றிய...தனை - நிரம்பிய பொருட் கெல்லாம் முடிவாக அடைதற்கு உரிய பரம்பொருளின் அமிசமான இராமனை.

74. விசும்பினரை - வானவரை.

75. தீச்சிகை - அக்கினிச்சுவாலை. இருமடி - இருமடங்கு. தெழிப்பு - ஆரவாரம்.

76. மையல் நோய் - ஆசையாகிய நோயானது.

77. ஆதியாய் - முதற் கடவுளே. என் தம்பி ஏற்கெனவே உன்னை அடைக்கலமாக அடைந்துள்ளான், மீண்டும் அவனை அடைக்கலப் பொருளாகக் காத்தலை வேண்டினேன் என்றவாறு.

78. இறை - தலைவனாகிய இராவணன், சிறிதும்.

80. உட்கொளுவா - பூட்டி. அழுவம் - கடல்.

9. சீருப்புராணம்

சேதுபதி மன்னரிடத்தில் அமைச்சராக விளங்கித் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றியும் தமிழ் நூல்களைக் கேட்டுச் சுவைத்தும் வரையாது பொருள் வழங்கியும் பெரும் புகழ்பெற்ற செயத்காதர் மரைக்காயர் (சீதக்காதி வள்ளல்) என்பவர் காலத்தில் விளங்கிய உமறுப் புலவர் இயற்றியது இப் புராணம். நபிநாயகத்தைப் பற்றி ஒரு புராணம் இயற்றினால் அது இஸ்லாமியத் தமிழர்களுக்கு மிகப் பயன்படும் என்று மரைக்காயர் பலகாலம் எண்ணி வந்தார். அப்போது எட்டையபுரச் சமஸ்தானத்தில் இருந்த உமறுப் புலவர் என்பவரைக் கண்டு தம் கருத்தைத் தெரிவித்தார். சில இடர்ப்பாடுகளுக்குப்பின் சில ஆண்டுகள் கழித்து அவருடைய விருப்பம் நிறைவேறிற்று. வள்ளலின் காலத்திற்குப் பிறகே நூல் முடிவுற்று அரங்கேற்றமும் பெற்றது என்பர்.

சீருப்புராணத்துள் ஐந்தாம் படலமாகிய நபியவதாரப் படலத்துள் சில பாட்டுக்கள் இங்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளன. இதில் மெக்கா என்னும் நகரில் நபிநாயகம் பிறந்த பிறப்பின் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது.

சீரு (சீறத்) என்ற அரபிச் சொல்லுக்குப் புனிதர் வாழ்க்கை வரலாறு என்பது பொருள்.

1. ஆமினா - தாயின் பெயர். அகுமது - அஹமத், நபியின் பெயர்.

2. அபித்தாலிபு - நபியின் பெரிய தந்தை. மக்க மாநகர் மெக்கா என்று பெயர் வழங்கும் பெருமை உடைய நகரம். கஃபத்துல்லா - மெக்காவில் உள்ள இறைவன் கோயில். ஜெமீறத்திலூஸ்தா - கோயில் உள்ள புனித மான இடம்.

2. நபிகள் பிறந்த காலத்திருந்த சூழ்நிலையும், அவர் பிறப்பால் ஏற்பட்ட நன்மையும் கூறப்படுகின்றன.

4. பானு - சூரியன். தீன் - மறைமொழி. குறைஷி நபி பிறந்த இனம்.

5. தினகரன் – தினத்தைச் செய்பவன், சூரியன். சசி - சந்திரன். உடுக்குலம் - விண்மீன் கூட்டம்.

6. தெரிவைமார் - பெண்கள்.

7. ஜபுரயீல் - தெய்வத் தூதர்.

8. கலிமா - இஸ்லாமியச் சமயத் திருமொழி. இறசூல் - தூதர், தெய்வத் திருத்தூதர். சூதர மொழி - இசை போன்ற மொழி.

9. அந்தரம் - ஆகாயம். தீவகத்திலும் - தீவிலும். சந்தம் - அழகு.

10. அபுல்காசிம் - நபியின் மற்றொரு பெயர்.

10. திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்துத் திருவொற்றியூரின்கண் உள்ள முருகர் வழிபாட்டிற்காக மறைமலையடிகளார் எழுதிய செய்யுள் நூல் திருவொற்றி முருகர் மும்மணிக்கோவை என வழங்குகிறது. ஆசிரியம், வெண்பா, கலித்துறை ஆகிய மூன்றுவகைச் செய்யுட்களினுல் அமைந்த நூல் இது. மறைமலையடிகளார் கொடிய நோய் ஒன்றினுல் தமது இருபத்திரண்டாவது வயதில் வருந்தியபோது இப்பாக்களைப் பாடத் தொடங்கினுர். இவருடைய இருபத்து நான்காவது வயதில், அதாவது 1900 செப்டம்பரில் இந்நூல் முடிவுற்றது. இதற்குச் சிறந்ததோர் உரை அடிகளாருடைய மாணவர் திரு. இளவழகனுர் எழுதியுள்ளார்.

மறைமலையடிகள் நாகப்பட்டினத்தை யடுத்த காடம்பாடி என்னும் ஊரில் 15—7—1876-ல் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் வேதாசலம். அதனைத் தமிழ்ப்படுத்தி மறைமலை என அமைத்துக்கொண்டார். இவர் சோமசுந்தர நாயகரிடம் சைவ சித்தாந்த நூல்களைக் கற்றவர். எனினும் தமது சொந்த முயற்சியால் பல்வேறு நூல்களைக் கற்றுத் துறைபோகிய பெருமகனுர் இவர். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் வல்லவர். திருவனந்தபுரம் உயர்நிலைப் பள்ளியிற் சில திங்களும், சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியிற் சில ஆண்டுகளும் இவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினுர். 'பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி' 'முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி' என்னும் இவருடைய நூல்களும், 'மாணிக்க வாசகர் வரலாறும் காலமும்' என்னும் நூலும் இவரது ஆராய்ச்சித் திறமைக்குச் சான்ருக நிற்பன. தமிழர் மதம், தமிழ்த் தாய், முற்காலப் பிற்காலத் தமிழ்ப் புலவர்கள் என்ற நூல்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. காளிதாசர் வடமொழியில் இயற்றிய சாகுந்தலம் என்னும் நாடகத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். "ஞானசாகரம்" என்ற

தமது சொந்த வெளியீட்டிதழ் வழியாகப் பல்வேறு ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் எழுதித் தமிழின் சிறப்பை உலகறிய வைத்த பெருமை மறைமலையடிகளார்க்கு உண்டு. இவரது தமிழுரைநடை தன்னேரில்லாத் தனி நடை. இவர் 15-4-1950-ல் மறைந்தார்.

1898 ஜூன் 27-ல் இவர்க்கு உண்டான கொடிய நோய் தீர்ந்தபின், திருவொற்றி முருகப்பெருமான் திருவருளை வியந்து ஆசிரியர் இந்நூலை இயற்றத் தொடங்கினர்; 1900-ல் நூல் முற்றுப் பெற்று இப்பாடப்பகுதி, அம் மும் மணிக்கோவையில் ஆற்றுப்படையாக அமைந்த ஒரு பகுதி யாகும். இந்நூலின் நடையும் கருத்தும் சங்கத் தமிழ் நூல்களின் போக்கில் அமைந்துள்ளன.

1. உழுந்துருள் அளவை - உழுந்து ஒருமுறை உருளுவதற்கு ஆகும் நேரம்; சிறுநொடிப் பொழுது. கூறுபடு மதி - பகுத்துணரும் அறிவு.

4. செலவு - செல்லும் விரைவு. வளி-காற்று. ஒளிச்செலவு...- ஒளியின் வேகத்தைவிட, காற்றின் வேகத்தைவிட, மிக்க வேகத்தோடு சித்திரகவி இயற்றுதல் வல்ல புலவரே. மிறைக்கவி - சித்திரகவி.

6. அளவைநூல் - தருக்கநூல். யாண்டும் - எங்கும்.

7. கொள - கேட்போர் மனம் கொள்ளுமாறு.

8. பொருளியல் - சொல்லும் பொருளின் வகை.

9. காட்சி - அறிவு.

10. தண்டாது - தவறாமல். ஆற்றும் - செய்த.

13. மதி - முன்னிலை அசை.

14. எழீஇ - எழுந்து.

17. வயங்கும் - விளங்கும்.

18. உடுநிரை - விண்மீன் கூட்டம்

19. உலவா - கெடாத.
இயற்கை பிறழ்ந்து தீமைகள் விளைந்தாலும், கெடாத நல்வாழ்க்கையில் நிலைபெறுக.

21. இன்னே - இப்பொழுதே.

22. கோடி - கொள்ளுதி, கொள்வாய்.

23. துன்னி - அணுகி.

24. நிரை நிரை - முறை முறையாக. பிழையலை - தவற வேண்டா.

26. சொல் அளவு அமைந்து - சொல்லின்படி நின்று.

28. பனி - குளிர்ச்சி. கெழு - பொருந்திய.

29. மல்லல் - வளமான, செல்வத்தில் சிறந்த.

30. அருள்வர - அருள் தோன்ற.

31. விழியாக் கண்ண - இமைக்காத கண்களை உடைய (கண்கள் போன்ற பீலிகளை உடைய). தோகை - மயில்.

32. நறும்படாம் - நல்ல போர்வை. உறுவன் - தக்கவன்.

33. பவனமா உலகு - நாகர் உலகம். நவை - குற்றம்.

35. சிதையாப் பேறு - அழியாத நிலை, புகழ்.

36. குறுநடைப் புறவு - சிறு நடை உடைய புறு. சிபியின் கதை. தபுதி - அழிவு.

38. கன்னம் - நிறைத் தட்டு, தராசு.

40. தண்ணடைநிலன் - மருதநிலத்து வயல்கள்.

11. கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல்

இந்நூலை இயற்றியவர் சமரசச் சான்றோர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார். இவர் 26 - 8 - 1883-ல் திருவாரூரிற் பிறந்தவர். மயிலை மகாவித்துவான் தணிகாசல முதலியார், மறைமலையடிகள் முதலானோரிடம் தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்கள் கற்றுத் தேர்ந்த பின் இவர் சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியின் தலைமைத் தமிழாசிரியராகச் சில ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். 1917 இல் "தேசபக்தன்" என்னும் சிறந்த நாளிதழ் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். 1920 முதல் பல ஆண்டுகள் நவசக்தி என்னும் வார இதழ் வழியாக நாட்டில் நல்ல தமிழையும் அரசியலையும் வளர்த்தார். இவரது மனைவியார் பெயர் கமலாம்பிகை. 'தமிழ்த் தென்றல்', 'இந்தியாவும் விடுதலையும்', 'பெண்ணின் பெருமை', 'முருகன் அல்லது அழகு' முதலிய இவருடைய உரைநடை நூல்கள் உரைநடை யெழுதுவார்க்குச் சிறந்த வழிகாட்டிகள். பெரிய புராணத்திற்கும் திருக்குறளுக்கும் இவர் எழுதிய உரைகள் படித்து மகிழத் தக்கவை. தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்காகவும் ஏழைகளுக்காகவும் இவர் பெரிதும் உழைத்து வந்தார். தெள்ளிய இனிய எளிய தமிழ் நடையில் எழுதுதலிலும் பேசுதலிலும் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை என்னும்படி வாழ்ந்து வந்த இப்பெருமகனார் 17 - 9 - 1953-ல் மறைந்தார். இவரால் இயற்றப்பட்ட செய்யுள் நூல்கள் பொதுமை வேட்டல், படுக்கைப் பிதற்றல் முதலியன.

கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல் என்னும் தலைப்பில் உள்ள செய்யுளிற் பாடமாக வந்திருப்பவை கிறிஸ்து பெருமானின் தியாகமும் அருட் செயல்களும் பற்றியவை.

1. கறை - மாசு. கோது - குற்றம்.

2. கோ - இறைவனது; ஏசுவின்.

3. 'ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும்' - திருவள்ளுவர். இருந்தால் - சும்மா கிடந்தால். குவலயத்தீர் - உலகீர்.

4. காண்பு - காண்டல். மன்பதை - மக்கள் கூட்டம் - புந்தியில் - மனத்தில்.

5. மீக்கூர்ந்து - மேன்மேலும் அதிகரித்து (கூர்தல் உள்ளது சிறத்தல்). விளைந்தது அது; அது - அப்பாவம்.

6. அலகுஇல் - அளவில்லாத. சிலை - ஒளி; வில்லுமாம் நுதலார் - வெற்றியுடையவர். (ஒளிவிளங்கும் அல்லது வில்லைப் போன்ற நெற்றியுடைய பெண் மக்களின்) பெண்ணுலகில், ஆணுலகால் சேர்ந்த இழுக்குகளைப் போக்கி, அவ்வுலகிற்கு நலஞ்செய்து அதை மேம்படுத்த என்றபடி.

7. செவ்வியலி - செம்மை இயல்புடையவள்; நற்குணமுடையவளாகிய ஒரு தாயின். மழவில் - குழந்தைமையில்.

8. மகண்மை - பெண்மை. மருவு உலகம் - காணப்படும் உலகம்; விளங்கும் உலகம்; கலப்பு உலகமுமாம்.

9. நீளரவை (பாம்பை) யொத்த கொடுங்கோன்மை. கொடுங்கோன்மை அன்று நடுங்கியது. அன்று தொட்டுக் கொடுங்கோன்மை படிப்படியே நலிந்துவரல் கண்கூடு.

O7|2 N64

11. குடியில் - குடிசையில்.

12. உரம் - பலம். இகல் - பகைமை; போர்.

14. கடி - விலக்கு; நீக்கு. வாளேந்தலை ஒழி என்றபடி, பகைவரிடத்தும் அகிம்சை நெறியைக் கடைப்பிடி என்றவாறு. பொருநர் - பகைவர்.

15. வாகையரும் - வெற்றிமாலை யணிந்தவரும்.

77163